

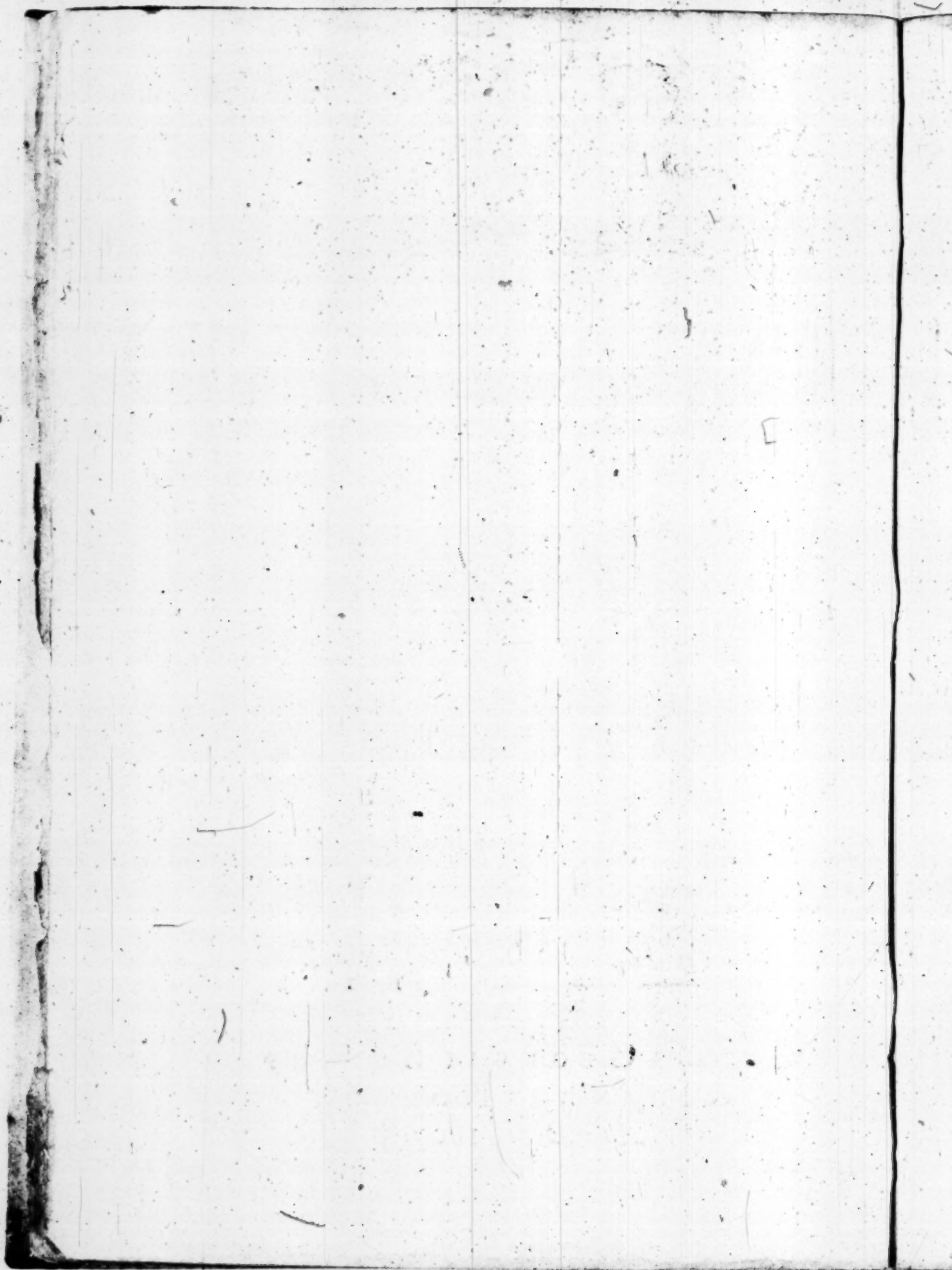

IOANNIS STRADLINGI
Epigrammatum

LIBRI QVATVOR.

LONDINI,
Impensis GEORGII BISHOP
& IOANNIS NORTON
Anno Dom. 1607.

IOANNIS STRADLINGI
Epigrammatum Liber
Primus.

Delibello : Ad Lectorem.

Cum sparsim tumulos, odas, Epigramma libellus
Contineat : Titulum quem feret in dubio es ?
Sylva liber mem esto, poëma sit arbor in illo ;
Versus pro ramis, verbaq, pro folijs.
Non eadem arboribus species, natura, nec usus
Idem est : structura hac utilis, illa foco.

Ad Lectorem.

Qua iuuenis lusi, seniorq, poëmata : prodo
Censuris iuuenum, iudicioq, senum.

Londinum.

Quicquid habet miri Memphis, pretijue Corin-
Illion antiquū, Gracia magnificum, (thus,
Roma ecquid sanctum, Campana deliciarum,
Subtile Hetrusci, splendidulum Hesperij :

A 2

Quicquid

*Quicquid opū Venetis, doctrina quicquid Athenis,
Metropolis Britonum dicat id omne suum.*

In vetulam edentulam, sed non elinguem.

A*rma tibi dudum dentes, & lingua fuere:*
Noxy erant illi, noxia at ista magis.

Exciderant nuper dentes, edentula runc es:

At verò elinguem te priù, esse velim.

Fata vetant fieri; Namq, omnis femina linguax.

Lingua decst? Fasò femina dicta fores.

Quæstio soluta, de coniugio sacerdotum.

N*ubere presbyteris, aut vri copia ni sit,
Quid facient? Mundo dic decuisse mori.*

Testes obscuri, in Gelliam.

N*upturicens iuueni, se despondere recusat
Gellia, si non sit testibus aucta fides.*

Annuit & multos iuuenis, magnos, oculos

Conuocat: Hac ridens subdola, sic replicat.

Sat mihi si duo sint testes, caci, atq, minuti:

His sine, sit tecum pactio nulla mihi.

Ad nobiliss. D. Fr. Walsingham Equ. Regine

*a Secretioribus consilijs, cordatum &
prudentem virum.*

S*ic reticenda domi fido secreta recondis
Pectore, sic discis discutienda foris:*

*Vt tua sit nē fides dubitem, an prudentia maior:
Virtute indubiò hac, magnus utrâq; vir es.*

*Ad D. Edm. Stradlingum auunculum, Eque-
stris ordinis Cambrobritannum.*

VNica Stradlingum spes: "prima stirpe Gul- "Can-
Qui recta serie stemmata ducis eques: (elmi, den. Brit.
Sede licet sedeas Donato martyre sacra, Glain.
Celsâq; ab antiquis castra tueris auis:
Clarus imaginibus maiorum, at clarior ipse,
H. sce decus transfers qui genus antè tibi.
Tolle animum, pro auosq; nouis virtutibus orna:
Semper in egregijs ausibus, ire licet.
Qui iuuenis Rhodanumq; vagû, Rhenûq; bicornem,
Atq; pedes Tybrim veneris usq; vagum.
Inde pererratis regionum finibus, ades
Sospes ad antiquas cultior arte redis.
Ingenuum hinc solers, hinc experientia maior:
Ista Laertiadis gloria summa fuit.
Nec te poenituit tedi, durîq; laboris:
Cum laudis lucro sat labor ille leuis:
Ergo memor generisq; tui, laudumq; priorum,
Iam pius in patria es totus amore senex.
Vive senex, Lachesisq; diu tibi stamina ducat:
Et consors vita Penelopea tua.
Vltima sic postquam pernèrint fila sorores,
Et veniet forsi non odiosa dies:

4 LIBER PRIMVS.

*Liber in aethereas volitabit spiritus arces,
Vita sed exemplar posteritatis erit.*

Ad D. Agnetam eius consortem lectiss.
foeminam, vx. amitam: ex illustri
Gageorum familia oriundam.

D*Vm meditor quiddam dignū te, dextera nutat
Mollis, & ingenij vis cadit acta mei.
In te tanta simul video laudanda: Notari
Nullius ingenio, & nullius arte queant.
Suspicienda magis sunt singula: scribere versu
Tanta, vel in tabula pingere, nemo potest.
Nota mihi quannuis plenè sis, attamen in te,
Nil scio quod, laudem quin mereatur, habes.*

Ad clarissimum Dracum.

I*llustres qui sint si facta Illustria monstrent,
Non video quis te illustrior esse queat.
Clarus in Occiduo tu splendes, clarus Eoo:
Qua sol cunq; patet, laus tua lata sonat.*

Ad Io. Davidem Rheſum Monensem,
medicum Senensem, amicum.

R*heſe, mihi charos venerabilis inter amicos
Canitie: Fida sed probitate magis:
Mona cui natale solum, Britannia stirpem,
Italia ingenium, Sena deditq; gradum.*

Hanc

LIBER PRIMVS.

5

*Hanc tibi Stradlingus chartam pro munere mittit,
Dona (Senex) iuuenis qualiacunq; cape.
Europa quannuis peragrata Rhæse noteris,
Forsan at hac charta notior esse potes.
Sed pereant chartæ, expungatur quicquid in illis:
Ipse tibi, mihi tu pectore charus eris.*

*Ad Tho. Leysonum amicum, medicum
Bathoniensem : De tertiana
subitò excussa.*

*C*orreptus modò febre tertiana,
Interdum calidus, rigens subinde,
Languēbam misere nimis Lesone.
Morbus sauior instat, urget, angit :
Tum tristis meditor viam salutis.
Sic dixi, fugiam meum ad Lesonum,
Leysono expediam meos dolores,
Leysoni capiam mei lepôres,
Artes experiar Lesonianas.
Mirum febricula ut furor recessit,
Ut morbus subito gradum reflexit.
Inuidit mihi vel meum Lesonum,
Vel sibi timuit meo a Lesono.

*Ad D. Rich. Barkleum Equ. doctiss. de libro
suo quo summum bonum explicat.*

*S*ummus Aristoteles, summa arte laboréq; sum-
Discipulus sapiens explicasse bonum : (summus

*In medijs posuit summum. Tu cauior illo,
 Ad summè summum nos facis ire bonum.
 Quis summus, summèq; bonus? Deus unus: Et illū
 Summat in summum tu facis esse bonum.*

*In Sextilianum bibliographum, cum pri-
 uilegio ad imprimendum solū.*

D*Ōctum Sextilianus & politum
 Promittit dare codicem: Sed antè
 Vult diplomate regio caueri,
 Excūsor suus unus ut venundet.
 Cū tandem liber iste prodisset,
 Et rarus venit emptor ad tabernam:
 Sentit Chalcographus fuisse frustra
 Conductum breue, De imprimendo solū.*

Ad amicam.

S*I non tota mea es, non es mea: pluribus una,
 Nullius est, quando seruit amica viris.*

In Gallam.

G*Alia suos putri scabros rubigine dentes,
 Fœtorémq; olidi pectoris: Arte iuuat.
 Et fuscā quamuis faciem natura creârit,
 Arte sua pulchram se ingeniosa facit.
 Palmipedum è numero cū sit, gibbosâq; ab ortu:
 Fœminea nanos hos tamen arte regit.*

Tum

Tum speculo ornatam se contemplatur, & inquit:

Naturam iuuat ars. vox ca certa sat est.

Ecce tibi fuit immitis natura nouerca,

Ars nisi subueniat quàm vitiosa fores!

Dic mihi Galla, precor, cùm sis ab origine casta,

Arte mala fucos cur meretricis habes?

Filia nequaquam rectè vocitaberis ergò

Nature, aut artis: Spuria spurca sed es.

Strena. Ad diuitem amicum.

I*ngenij qualesquales sunt, en tibi fructus*

Mitto mei: Nullos nam mihi terra tulit.

Ista tibi plures dedit, ingeniũq; minores:

Da mihi de his quorum est copia magna tibi.

In Atheum.

I*nfernum, calũq; tibi sunt fabula viuo:*

Mortuus inferni pars (miser) ipseus eris.

Inuictissimi Parmensis tumulus.

G*esta tua historici narrent: si tumba loquatur,*

Parmensis iacet hic inclytus ille, sat est.

De hirco benè barbato:

Et Aulo imberbi, togato.

V*os duo doctorem possitis conficere unum:*

Illi si toga, seu barba sit Aule tibi.

Ad

Ad *Elisabetham* sereniss. Angl. Fr.
& Hib. Reginam.

Ingenium *Pallas*, formam *Venus*, imperiūmq;
Iuno: Tria hac tres dant *Elisabetha* tibi.

In Cottam.

Parū opus, & sapiens promisit *Cotta*: Deditq;
Nuper opusculum quod sapit, & stolidum est.

In hominem quendam formalem.

Nomen & esse tibi dat forma, es materiei
Expers: Formalis in re vocandus homo.

De medōne simplici, meth. & com-
posita, Metheglyn.

Mellens est potus, vulgò dixere medonem:
Sed duplex huius noscitur esse genus:
Purior ex lymp̃ha mellita, impurior herbis
Miscetur varijs; *Bacchus* uterque placet.
Est potus medicinalis, medicamen ab herbis
Profluit; *Impurus* proficit ergò minús.
Spiritus herbarum mel; *Cur immisceat herbas*,
Herbarum quem iam spiritus intus alit?

Ad D. *Edw. Stradlingum* Equ. de *Leysoni*
sui mellito potu.

Quae te longæum, quæ te *Stradlinge* salubrem
Conseruent, mea si *Musa* referre queat;
Hippocrates

Hippocrates tibi non alter, non alter Alexis
Conquirendus erit, solus utrunque darem.
Quicquid odoratis fertur medicabile ab Indis,
Quicquid Arabs nautis vendit aromaticus:
Quicquid ab Aegypto, Latio, vel diuite Ibero
Exit alexicacon, fiet id omne tuum.
Sed nostra haud poterit tantum promittere munus,
Hic est Phœbea dignior arte labor.
Ah, quam difficile est secretas noscere vires,
Quas natura herbis ingeniosa dedit!
Harum multiplices qui prudens calleat usus,
Inter mortales alter Apollo foret.
His Medea suas exercet turpiter artes,
Virus ab his Circe colligit omne suum.
Hinc omnis medicina, suo ut de fonte, scaturit;
Omne venenatum hinc, antidotumq; venit.
Siccine vis medicina omnis consistit in herbis?
Tantus & herbarum est usus apud medicos?
Non opus antidotum disjunctis querere ab Indis,
Omne solum agrotis pharmaca tuta dabit.
Sed neq; difficilis iam res medicina videtur,
Quod latet occultum sedula promit apis.
Parua domum ad cellas, quicquid medicabile in illis
Nascitur, assidua sedulitate refert.
Cur imprudenti succos male parcus amarus,
Exponit plebi pharmacopôla suos?
Dulcior (en) meliôrq; via est inuenta salutis,
Leysono inprimis nota Stradlinge tuo.

Mellea

*Mellea Leysonus commendat pocula amicis,
 Mellea mellito carmine vina canit.
 Si quod a quis, aut si quod sit medicamen in herbis,
 Hoc totum Bacchus melleus iste tenet.
 Arentem humectat, lapides terit, ulcera sanat:
 Mors morbi est, vita vita, salusque tua.
 Sic Leyson. Medicum volo te, namq; omne tulisti
 Punctum, qui misces dulcia cum utilibus.
 Melleus es totus. Scribis, loquerisq; facisq;
 Melluè; Totus melleus ergo vir es.*

Epit. Tho. Stradlingi Equitis aurati. (astet:

Quisquis in hunc oculos tumultu conuerterit,
 Cuius & hæc cineres continet urna, sciet.
 Hic, Donata quondam splendebat in arce:
 Castra, diu proavis nobilitata suis.
 Omnia quæ vincit, castra hæc absumpserat, atq;
 Huius at ingenio pœnè nouata vides.
 Dum tamen in medio restat mœnia cursu,
 Tecta senectuti & splendidiora parat;
 Inuidit mors atra viro, clauditq; sepulchro.
 Est anima cœlum; corporis, ista domus.
 Ne queritare Senex, sunt hæc solatia; Nato
 Fata dabunt, quicquid surripuere tibi.

In Publium hypocritam.

TPubli mea forte videns epigrammata, & hæres
 In titulo, clamas scommata vana dari.

Nil

Nil tibi cum spurco, & lasciuo epigrammate, dicis;
 Scripta tibi solum sed placuere sacra.
 Copia nulla leni sit (te censore) inuenta;
 Sacra velis tantum, te monitore, legi.
 Ingenium, morèsq; tuos qui callet, ouina
 Quàm sub pelle uaser cautè hypocrita lates;
 De te (contra quàm" vetus olim) dicere possit,
 Pagina casta satis, sordida vita nimis.

" Mart.
 lib. 2. 6.

In Gellium.

Gelli, quid quereris rudem molossum,
 Naso offendere podicem catellæ?
 Quem tu, delicias tuæ puellæ,
 Tractari stomacharis inuenustè.
 Gelli, ignosce cani. Et quod ipse fecit
 Indignum, domino perinde fac tu.

In Lungium.

Sobrius interdum (sed parcè) pocula laudat.
 Quæ prius impuro Lungius ore bibit.
 Atq; (ait) in vino virtus mirabilis hæc est,
 Humida, ut exiccent: Frigida, calfaciant.
 Indita temeto naturæ est aqua potestas,
 Tum liquidi, & sicci: Frigoris, & calidi.
 Nulla mihi melior, musto medicina dolenti
 Sit: seu membra calent, seu nimis illa rigent.
 Noxiæ exanimes si defluat humor in artus,
 Sicca mihi subito vina, lenamen erunt.

Sen

*Sen sitis obstructum constringat dira palatum:
 Hæc medicina mihi est, humida musta bibo.
 Omnigenos curant morbos benè pota falerna,
 Nil fraudis fuciue hoc medicamen habet.
 Galenum stulti commendant; Hippocratémque,
 Sola quibus medicis pharmaca amara placent.
 Ars mea sed melior quòd misceat utile dulci,
 Cedite doctorum turba seuera mihi.*

Idem Galatæam suam laudat.

T*E primum Galatæa canam, lasciuia puella:
 Virgo digna modis Naso poëta tuis:
 Luniades Muse, vati succurrite vestro,
 Clara ut versiculis sit Galatæa meis.
 Te sylvæ Galatæa sonant, te compita clamant:
 Nympha monticole te, Dryadésque colunt.
 Docte Catulle, tuis celebratur Lesbia metris,
 Nasotuas laudes, pulchra Corinna, dedit.
 Atque alias laudant alij. Te Lunius omni
 Qua poterit vates sedulus arte canet.
 A capite ad calces tota es formosa puella,
 Ingeniòque gigas, corpore cuniculus.
 Et facies lune similis tibi, crinis equina
 Longior est cauda, felis habes oculos.
 Turturis ut rostrum nasus medio ore relucet,
 Pavonem superas voce vocalisonum.
 Atlantem ex æquis humeris, collum anseris instar:
 Brachia flexilibus confero viminibus.*

Vacca

*Vacca mihi est: Binos quannuis alat ubere foetus,
Vbera sunt mammis inferiora tuis.*

In medio es gracilis, canibus pernicious aqua:

Cetera quis noscat, quæ sine teste latent?

Totum hoc formosum est: Ergo formosa puella es

Tu Galatea, modis nobilitata meis.

Non miror si te inuideat mihi turba Cinedum,

Et tibi me vatem, tam celebri celebrem.

Rich. Tarltono, Comædorum principi. Epit.

C*Vius (viator) sit sepulchrum hoc scire vis,
Inscriptionem non habens?*

Asta, gradumq; siste paulisper tuum:

Incognitum nomen scies.

Princeps Comædorum tulit quos Anglia

Tellus, in hoc busto cubat.

Quo mortuo, sprete silent Comædiae,

Tragædiaq; turbida.

Scenæ decus desiderant muta suum,

Risusq; abest Sardonijs.

Hic Roscius Britannicus sepultus est,

Quo notior nemo fuit.

Abi viator: Sin te adhuc nomen latet,

Edicet hoc quivis puer.

Aula.

(profundi

O*Lla expers fundi, hanc nihil impleat: Aula
Instar inexhausti est: Quod capit omne tenet.*

In

In veneficam quandam ad patibulum ductam.

Vp Hol-
burne,
downe
Tyburne.

A Scendens Holburn, cælū sibi scandere visa est:
Descendens Tyburn, ad styga saga meat.

Fumo pereat, qui fumum vendit.

Tabacco.

N Escio cur fumo pereat qui vendit eundem:
Æquius ut pereat, qui male sanus emit.

In Rowlandum medicastrum.

Q Vòd sis longævus, nec morbo obnoxius ulli:
Ingenij hoc ais est, artis opusque tua.
Garrule deliras: sed causam noscere gliscis?
Pluto tibi vetulo callidius esse dedit.
Scilicet hoc nouit, te viuo non vacua unquam,
In styge Tartarei cymba Charontis erit.

Bullo Carnifici famosiss. Epit.

Anglicè
Bull.

EN Carnifex Bullus iacet sepultus hic,
Notus celebri in vrbe furcifer nimis.
"Taurus (nouum est) & carnifex unâ iacent,
Funus cruentum! Hunc mortuum lugent viri,
Et fœmina: Infantes, senes: Boni, mali:
Sicarij, fures, meretrices simul,
Quotquot vagantur uniuersam urbem per hanc.
O ter beate Carnifex his planctibus!
Qua verò erat doloris huius causa, (dic)
Ut defleant casum, antè quem contempserant?

Hac

*Hæc scilicet : Capistratum perisse eum
 Spes omnibus fuit, caput pilo datum,
 Corpus volucris, leni iecur foco.
 Heu, spes perit ! Sepultus hîc Bullus iacet.
 Hæc cansaluctus, hinc fluunt lachrymmula.*

In Balbum.

*V*Num Balbe tibi poëma tantum,
 E nostris ais omnibus placere.
 O quantum mihi distlicet poëma hoc
 Vnum, quod tibi perplacere dicis !

In Mascallum nasutissimum.

*N*Asonem audierat, Diogenemque
 Mascallus, lepidumque Martialem,
 (Qui passim volitant per ora doctum)
 Nasutos vocitarier Latine.
 Caputque illicò cogitare, numnam
 Nasutum esse, sit ipsum habere nasum.
 Insulsum putat auribus sonare :
 Nasutos ita diceremus omnes.
 Sed tandem meminit vocabuli huius,
 Hunc sensum fore, magnum habere nasum.
 Totam cursitat oppidò per urbem,
 Si quis pharmacopola, clinicusue,
 (Doctus ludere Colchicis venenis)
 Ingentem poterit creare nasum.
 Ignorant scioli. Pepina iuxta est,

B

Hanc

16 LIBER PRIMVS.

*Hanc intrat sitibundus, anxiûsque :
 Illic unanimes videt sodales
 Siccantes cyathos, probéque potos,
 Nasutos satis esse cernit omnes.
 Assidit, bibit unâ adusque noctem,
 Tota & nocte bibit crepusculum usque,
 Sic fecit decies, trecentiêsque :
 Mox nasutulus ipse cœpit esse.
 Nec desistit in arte promereri,
 Donec nasus ut obba prominere,
 Distinctus papulisque, gemmulisque :
 Ut nec Naso, nec ipse Martialis,
 Mascallum superent honore nasi.*

Ad Tho. Leysonum Medicum, amicum :
 De Crottæ poëmate, & Caroli Thynni
 paraphrasi.

Quod munus tribuam meo Lesono,
 Insigni medico, poëta, amico ?
*Vnis linternis, lepôre plenis,
 Qui me munere triplici beavit.
 Affectus monitis prius coercet
 Lascivos, veritas leuem iuventam.
 Tum Crotta lepidum mihi poëma
 Mittit qui ignibus Arnidis puella
 Ardens, in cineres misellus îsset,
 Profusis nisi lachrymationum
 Guttis, obruat ignium fauillas.*

*Et contrà, madidum in fluentum abisset,
Si non luciduli Arnidisque ocelli,
Mittentes nigitèr leues fanillas,
Siccassent fluidos cuiò liquores.*

*Hæc Thynnus grauiter nimis laborans
Quartanâ, sibi peruenustè adaptat:
Dum inter febriculam gelu rigentem,
Bullit flammiferis amica ocellis:
Cùmque iratior illa ringit, iste
Febris flammis uomos tulit calores.*

*Quis tam dura pati miser potesset,
Vt frigens caleat, calens rigescat;
Ardens ut rigeat, rigens cale scat?
Haud quisquam dubio procul potis sit,
Qui non se benè" Carolum probarit.
Inunc febris iniqua, & inuenusta,
Quæ Thynnum nimum diu petisti,
Exilem & gracilem satis superque.
Seni in corpora (quæso) crassiorum,
Qui sunt turgiduli gula, aut falerno
Inflati, nimis improbè bibaces.*

*Ast hunc quem tenuis dieta nutrit,
Quem victus iuuat usque, & usque parcus:
Cui nomen superi dedere" Thynnum,
Cur reddas maciando Thynniorum?*

*Sed Leysonè tibi dij, deaq;
Omnes, qui sapiunt Galeni in arte,
Pro tam suauisonante scriptione:*

"αἰσῶν

" Thyn
Angl.
Crasso
opponi-
tur.

*Dent, morbos facili ut manu calentes
Sanes, & gelidos peritus omnes.*

*Ad D. Edm. Stradlingum Equ. de vinea a se
loco foelicissimo plantata.*

Q*uis speret gelidos apud Britannos,
Vicinos borealibus Trionum
Signis, & glacialis Vrse: Onustos
Mellitis bene pampinos racemis,
Illic funderelympidumfalernum!
- Naturæ insolitum videtur, esto:
Naturam ingenium sagax adornat,
Humanos faciens feracem in usus,
Fundum vepribus asperis refertum.
Id Stradlinge tuo doces abundè
Exemplo, & meritò pium nepotes
Laudabunt studium, tuosque discet
Affectare perutiles labores
Solers posteritas: Quibus benignè
Cælum (credo) fauet, simul solùmque:
Quod circus doceat loci decorus,
Ventis undique tutus a proteruis.
Non illic rigidos mouebit Eurus
Flatus, non Boreas atrox procellas
Miscet præcipites, Fauoniûsue
Iactabit sonitus ibi nocentes:
Solum fructiferas sed Aster auras
Spirabit madidus, feretque secum*

Vuis

*Vuis Oceani bonos vapores;
 Hic Titan radios celer rubentes
 Emittere, nocuos trahet liquores,
 Et letus dabit halitus fontes.
 Nocturna pariter benigna lucis
 Redrix, pestiferas lues coruscis
 Flammis conficiet, madentibusque
 Rorem subijciat leuem racemis.*

*Ergo tu Semeles puer, tumentis
 Vna confitor, indies libenter
 Vinetum riguo fove sapore,
 Atque idem recrea calore grato:
 Trunci ut frugibus obrui reflectant,
 Fragranti madeatque torcular
 Musto, cui inuideat Falerna vitis,
 Succo Nectareo suauiusque.*

Omnia venalia. Ad Edm. Stradlingum fr:

P*Harmaca non miror medicis venalia quod sunt
 Artifici merces, linguæque iuridicis:
 Sinobis verum monstrant proverbia, clerus
 Non nisi pro nummis tradere sacra solet.*

No peny,
 no Pater
 noster.

Ad Lolianum.

versus

M*agna ex parte meos, non esse epigrammata
 Quos scripsi, Satyras sed Loliane putas.
 Atque alibi, quod curti nimis sint, arguis in me:
 Ut tibi qua placeam vix ratione scio.*

*In nostros cupio detur tibi plena potestas
 Versiculos : Methodum (doctus es) adde tuam.
 Ultima de paucis quæ sunt longissima tollens,
 Iungendo curtis, utraque fac paria.
 Proq³ tuo arbitrio misceto curtula in vnum,
 Plurima farrago disticha ut una fuat.
 Sic capiti humano ceruix dum aptatur equina,
 Ridiculum (prima hæc laus) epigramma dabis.*

In Balbum.

B *Albe meum damnas rugosa fronte libellum:
 Ultima laus non est displicuisse tibi.*

In meretriculam spuriam.

P *Roles pessima pessima parentis,
 Materni paradigma pellicatus,
 Cur quauis petulantior catella,
 Corpus prostituis palam popello?
 An quod filia dicta sis popelli
 Idcirco popularis esse gaudes?*

In Balbum.

A *Spera Balbe nimis clamas mea carmina: verū
 Quate parte premunt asperiora velim.*

Contentio Pictoris, & Medici.

P *ictor cum medico dictis certabat, & artem
 (Docti ambo artifices) laudat uterq³ suam.
 Pharmaca*

*Pharmaca promittit medicus, non vana salutis
Signa: lubet febrim despuat indomitam.
Neue dolor capitis moueat, non tormina ventris,
Non podagram metuat, Parthenopésue luem.
Certa salus a me medico. Cui pictor, & artem
Quis non egregiam nouerit esse meam?
Æmulor ingenio naturam, mille volucrum,
Mille hominum species ars mea docta facit.
Arte mea efficti viuunt post funera reges,
Quaq; carent vita viuere credideris.
Tu mihi promittis firmam dum uiuo salutem,
Mortuus (artifice at me) rediuuius eris.
Incaluit medicus, dedignatúrque loquentem,
Veráque (ait) nostra ars, sed simulata tua est.
Respondet pictor, caret hac simulatio nostra
Crimine, nec cuiquam picta tabella nocet.
Sæpe nocet medicina, tuis latet inque venenis
Ficta salus: sed mors non simulata venit.
Ars utra est melior, uiuos obtrudere morti: An
Exanimis uiuis assimilare? Refert,
Concedo: Æqualis medici & pictoris erit laus,
Optimus hic, sed si pessimus ille foret.*

*Ad Edm. Spencer, Homerum
Britannicum.*

S*inos Troiani, noua nobis Troia sit: Ipse
(Vt Græcis suus est) noster Homerus eris.*

In Thaidem.

T Hais, te inuas a multis sæpè petitam,
 Omnibus audacter vota negasse tamen.
 Casta videri vis. Agedum bona dic mihi Thais,
 Tot sectatores quid petière? Taces:
 Siue negas, seu tu concedis vota, perinde est:
 Vno quisque modo non petij: sed idem.

In Rufum.

C Armina nostra nōtat Rufus redolere lucernā:
 Vnde tibi nasus quæso caninus hic est?
 Cūm tua (qualia sunt) merdam spirent, ubi nasus?
 Scribis versiculos Rufe, cacāque simul.

In Longum.

D Vm tremula incautos prædatur arundine pisces,
 Piscator ripas Longus ad Isca tuas:
 Decidit in fluium malè somniculosus, & ipsis
 Quo de prædatur piscibus, esca fuit.

In eundem.

H Omobrenis es, & vnde Longus diceris?
 Non conuenit res nomini: Es tu inepta res.

Phi. Sydneo, Equestris ordinis nobili
 viro. Epit.

N Ontibi defuerant artes, non bellica virtus,
 Non Sydnae potens nobilitate genus,
 Corpore

Corpore (quod rarum est) idem ingenioq; valebas:

Sed tamen ingenij gloria maior erat.

Hec tibi fatales solum inuidere sorores:

Et media inuenem te rapuere via.

Sis immatura quantumvis morte peremptus;

Aeternum, eclipsis nescia, fama viget.

Aliud.

Tunc Philippe iaces saxi sub mole reclusus,
Mole sub hac saxi tunc Philippe iaces?
At tua conuexum discurrit fama per orbem,
Fertur & oppositos nomen ad Antipodas.

Francisco Stradlingo patri, & Elis. matri
charis. eodem tumulo sepultis.

Quando sub hoc chari requiescant marmore iun-
Amboparentes unico: (Et im,
Marmoreus nisi sim, marmor decorare beatum
Titulo poëta moliar.

Vos ô dilecta charites, Musaq; perennes,
Adeste vaticandæ.

Mens heu fracta stupet, fugit omnis gratia lingua,
Calamûsque dextera cadit.

Quò soliti fugere pedes? ubi tristis iambus,
Phœusiq; flebiles?

Quæ Stradlinge tuum torquet dementia pectus,
Numeris ineptum tristibus!

Eccæ

*Ecce genas lachrymæ fœdant, lachrymabile solum
Misero mihi deest melos.*

*Quos benè fidatori neçtebant fœdera, clausi
Tumba cubant in hac simul.*

*Iunxit amor viuos, nec dissociauit eosdem
Mors, optimis inuida viris.*

*Inuideat fœlix marmor tibi Mausoleum,
Duobus hospitibus tuis.*

*Me natum at sacris assuetum sæpè Camenis,
Pudet stuporis iam mei.*

*Ingenium dolor obtundit, pietate rependo:
Vates malus, natus pius.*

Io. Youngo Patruo, Equ. Ordinis
egregio viro.

Q*uem tibi decrêras viuus, defunctus eodem
In tumulo, inculto marmore, Younge iaces.
Funeribus non pompa suis odiosa: (Negârât)
Nempe illi placuit tumba modesta magis.
Sat fuit excelsas quòd sumptu extruxerit ades.
Charus ut his posset se recreare nepos.
Marmora cur umbris nimis inuidiosa struemus?
Casarios cineres parciôr urna capit.
Quàm benè, qui nostrû notus peragrarat orbem:
Busto contentus tantulo ut esse queat!
Illi nobilior mens est, cui corporis huius
Cura minor: Mentem curet ut ille magis.*

Tamasina

*Tamasine Stradlinga prudenti & ingeniosiss.
puellæ, olim Illustriss. Ducissæ Ferenſi a
manibus: sepultæ Castræ in
Bætica Hisp.*

T*umba peregrina qua conditur ista puella,
Sacra precor tibi sit quisque viator ades.
Stirpe Britannorum progener est virgo: Stradlingi
Militis egregii filia chara fuit.
Consilio sexum superabat, moribus annos:
Docta magis dubium est, seu ingeniosa magis:
Dum procul Hesperias dominam comitatur ad oras,
(Sed matrem potius dixerit illa suam)
Disiungit (quæ sola potest mors, dicere fas sit.)
Mors, nimium fidis insidiosa animis.
Da lachrymas, caniq; peto miserere parentis:
Quisquis adis tumulum, quisque legis titulum.
Illa tamen fœlix in vita, in morte beata:
Quippe mori mundo, est viuere: vita mori.*

In Gelliam.

T*Res filias dono dedit,
Vxor marito Gellia,
Amabiles, venustulas:
Pro qualibet Crassus daret,
Talenta centum argentea.
Quantum (per omnes dic Deas)
Debet maritus coniungi,*

Pro

Pro filiabus his tribus?

*Quippe antequàm gratis dedit,
Trium fuit nulla illius.*

In Largum.

E*Dendo pœnè rumpitur senex Largus,
Tumet bibendo prout uter mero plenus,
Rubent ocelli, palpitat cor introrsum,
Fœdis per ora guttulis cadit sudor,
Vultusque fumos halat igneus nigros,
Vix sufficitque spiritus iam anhelanti:
Mox voce quantum sit potis graui clamat,
O abstinentiam, bonum mihi summum!*

In Cottam.

N*Escio cur sacros odisti Cotta poëtas,
Atque hominum mendax arguis esse genus.
Carmina scripsisti nuper, sed Apolline nullo:
Versiculis (mirum) gratia nulla tuis.
Non leuior quisquam, non te mendacior alter:
Carmina cur ergò non meliora dabas?
Scilicet ex alio querenda est fama poëta:
Es mendax, sed non Cotta poëta tamen.*

*Ad Io. Dauidem Rhesum medicum, amicum:
cùm primùm ei dialogum de vita & mort.
Contem. communicarem.*

E*Ntibi Rhese nouum pro munere mitto libellum;
Qualiscunque alijs, est nouus ille tibi.*

Hic

*Hic iuuenis quæ affingo seni dictata, reuoluens
Clamabis motus tu nouitate rei:
Sic Stradlinge meo me inducis more loquentem,
Ingenium ut pateat te haud latuisse meum.*

*Ad Tho. Leysonum medicum,
amicum.*

T*Res nuper mihi forte febrienti,
Optabam medicos datos fuisse:
Fidelem, lepidum, probè peritum.
Vbi (inquam) medici reperti erunt hi
Tres: Fidus, lepidus, probè peritus?
Horum si modò desit unus, hei mi,
Nulla nunc superest salus perũnti.
In mentem veniebat illicò tũm,
Leysonus medicus Bathoniensis:
Hunc solum medicum dari requiram.
Vnus omnium is instar esse possit;
Fidelis, lepidus, probè peritus.*

Fr. Dracus.

O*Rbe pererrato Oceanus mihi peruius olim,
Ire per anfractus, atque redire dedit:
Nunc iter ad superos anima patefecit, & idem
Ex animo mollem corpore dat tumultum.
Non sedes mihi terra, fretũmque habitabile nulli est:
Exilium mundus, patria certa polus:*

Io.

Io. Hawkins.

PEr mare diuitias reperi, famamque parau:
 Inq̃ mari perijt, quod maris antè fuit.
 Incerti Thetidis fluctus, variabilis unda:
 Hisce sed est hominis vita caduca magis.

Hugoni Stradlingo fr. charifs.

TU ne iaces, dilecte iaces? Et fratre loquente
 Surdus iaces? Mutus files?
 Hen! Nec supremas licuit mihi carpere voces?
 Dextrâque dexteram premere?
 Lumina nec digitis tetigisse, nec oscula fratri
 Dedisse morituro pia?
 At tu pars animæ (frater charissime) nostra,
 Munus volentis accipe.
 Officium pietatis habe hoc: Tumulusque loquetur
 seris sacer nepotibus.
 Me frater fratri substruxit, amicus amico:
 Amicus, & frater simul.

Aliud.

Vluere si pietas, morum probitasque dedissent,
 Vixisses, tumulum qui modò frater habes.
 Tu moreris, viuunt pietas, probitasque perennes.
 Esa, quàm non sit sic mihi triste mori!

Percenallo

*Perceuallo Stradlingo fr. chariss. qui domi
hospes, post varias passim peregrinationes
in India orientali moritur.*

E *Patria patriam dum quaris, & exul in orbe
Vrbem supernè cogitas :
Hinc primū Hesperiam tendens, bis quinq; per an-
Peregrinus illūc ambulas, (nos
Brasiliam aduectus, mutata sede colonus
Remotus hūc degis procul.
Lisbonam hinc tandem repetis, mox inde penates
Ad patrios reuerteris.
Tum vagus occiduos Dracum comitaris ad Indos,
Redūxq; reducem non vides.
Nec patriam sic nactus adhuc, contendis Eois
Oris ut illūc permees.
Hūc optata datur requies, finisq; laborum
Gratissimus tibi obtigit.
Hinc hospes sospes patria (Stradlinge) potitus,
Ad astra letus aduolas.*

Aliud.

P *Arte tui (frater) premeris sub marmore duro,
Pars cælum petijt perfruiturq; deo.
Illius obscœnum terra obruit, abluis huins
Mundifico sordes sanguine Christo tuo.
Sic totus (Stradlinge) nites mundūsq; piusq;
Immundi sed nos, quot modò mundus habet.*

Ad

Ad Henr. & Tho. Stradlingos fr. suos germanos.

DEcrescit numerus, plus hinc concordia crescat:
Vis unita sibi fortior esse solet.

Tres homines, fratres tres, tres numerentur amici:
Vnum hos corde reor, viribus esse novem.

Io. Norrysis Britt. Duci fortiss. nobili viro.

BRitanniae foelicis ille dux magnus,
Alter Britannis Hector inclitus duris,
Sagax, ferox, armis & arte praeclens:
Cuius per orbem fama diffugit late,
Charus suis, terribilis hostibus miles
Norrysius, cur hoc paruo conclusus in antro
Succumbit rogitas? Et fati iura redarguis?
Nonne Hercules, & Hector ille Troianus,
Arthurus olim nobilis Britannum rex,
Orbisq; totius domitor Alexander,
Terra obruti iacent, caput cespite tecti?
Omnes tegit tellus: Et aqua defunctis
Hereditas terra relinquitur cunctis.
Sed uniuersum fama possidet mundum:
Hac, mortuus vivit, vigetq; noster Dux:
Mors ergo non abstulit ei, at dedit vitam.

Tho. Morgano Equ. magnanimo Duci,
& militum Britt. patri.

HVnc tumulū nē spernē (precor) quicunq; viator
Hac transis: Moueat fortis at umbra ducis:
Et

Et moueat (si qua est pietas) senis inculpati
 Sors, qua lethiferum patria vulnus habet.
 Morganus iacet hîc: Quem nuper Belgia nouit,
 Anglia honorauit, turba inimica timet.
 Flete ergo Flandri, (flenistis) flete Britanni:
 Vosq; senis iuuenes discite facta sequi.
 Hostis ut impune nec nos, nostrosue laceſſat:
 Oppreſſos virtus non ſinit eſſe ſuos.
 Siqua manent animis patrum veſtigia, Nonne
 Hoſtes poſſimus ſperere grandiloquos?

Rogero Guilielmo Equ. Brit. fortis. bellatori.

Quid tumulum lachrymis violas, & murmure
 Fortiſſimi manes Ducis? (vexas
 Iſtâne conueniunt Guilielmo funera! Fletus,
 Et eiulatus, lachryma!
 Cui tormenta magis placuere, & tympana belli:
 Tubaq; clangor aeneæ.
 Ite procul, qui ſæmineo de more querelas
 E corde funditis graues.
 Flete alibi, nec enim luctus feret umbra Rogeri,
 In morte pectus permanet.
 Cuius & Hiſpani, Belgæ, Gallique furorem
 Senſere bellicum nimis.
 Nullus in hoſtiles acies animoſior illo
 Ruebat, enſe fulgido.
 Marte licet vario pugnauit Equesq; pedesq;
 Tulitque vulnere ſæpius:

C

Viribus

*Viribus atq; animis inuictus nullo inimici,
Sed mortis ense tollitur.*

*Elis. Portmanne consobrinæ, Nobiliss D. Tho.
Pauletti vx. lectiss. fœminæ.*

Q*ua mihi plus oculis dilecta est fœmina (ua mi)
Ex animis miseros hîc iacet ante oculos.
Quò decor heu, roseusq; color, quo gratia lingua,
Quò suavis nuneo fugit ab ore lepos?
Ab seue nimium, nullo discrimine, Parca:
Vos non nobilitas, forma, decusq; mouent.
Esto ita. Sed nobis liceat tamen addere honores
Funeribus: planctus, murmura, lacrymulas:
Funde puer nectar tumulto, da thura sepulchro:
Sponte crocum, & violas terra, rosasque dabit.
Tu quicumque via hac transis, da mollia verba:
Defunctis hîc honor dicitur esse suus.*

Ad Maximum.

M*axime, quis maior te sit? Quicumq; suo pte
(Etsi non impar) arbitrio minor est.*

*Ad. D Io. Harington Equ. doctiss. de qui-
busdam epigrammatis suis Stradlingo
Equ. dono missis. 1590.*

S*unt, qui derident epigrammata: Forte quòd ipsos,
Et mores stimulet falsè epigramma suos.
Dant multi ridenda merè: Tu, qualia sensum
Lectori infundant, iudiciumque tuo.*

Iudicium

*Iudicium, ingeniumque tuum sic lucet in istis:
Maius ut in magnis constet utrunq; fore.*

Iuris peritus, Medicus.

I*Nuisi vulgo medicus, Iurisque peritus:
Ingratum vobis vulgus utrisque magis.
Si mala causa, malumue perit corpus: Perit una
Ad vulgum, ars medici iuridicique, leuem.*

In Ponticum.

C*Vr nummo crescente, simul tibi (Pontice) crescit
Nummi amor? Hunc solū, quo magè crescit, a-
Huius ut accrescit, decrescit amor reliquorū: (mas.
Sic solus potitur nummus amore tui.*

Ad poëtam quendam.

D*Isticha dic quare, vel sola tetrasticha scribis?
Plus, ais, ingenij: Nec minus artis habent.*

Iurare & Peierare.

I*Vrandi morem (malus est) non suscipe. Multum
Qui iurat, certè peierat ille parum.*

Synopsis Christianæ religionis.

S*ymbolū Apostolicū, sacramēta precatio Christi,
Verba decem: Hæc summam religionis habent.*

In Aulam, hypocritam.

Observas Veneris dies, & ipsas
Noctes tu veneri facis sacratas.

Londinum.

Si tu Troia noua es Britonum, Fœlicior ut sit,
Primâ illâ quondam, Troia secunda precor.

In Maximum.

Festinas lentè, facis omnia prameditatè :
Stultitia ergò omnis prameditata tua est.

In Philautum.

Inuida quòd tibi sit vicinia tota, gemiscis :
Debita quæ est (inquis) laus tibi, nulla datur.
Quam non dant, sumis. Ridendus es, anne dolendus
Incertum : Inuidia hîc non habet atra locum.
Dent alij nostris par est præconia facilis,
Laus proprio cuius sordet in ore sua.

Ad quendam fortunis & ingenio præpollentem.

Ingenium subtile tibi, patrimonia larga
Hec moriens natis non benè distribuis.
Fundum das primo, das ingeniumque secundo:
Sic malè distribuis quæ benè iuncta prius
Diuitiæ stulto, ingenium quid profit egeno ?
Res atque ingenium sic periere tibi.

Verisipellis

Verfipellis & Vulpes.

INter bestiolas qualis vulpecula, fallax :
Hoc homines inter fraude refertus homo est.

Ferè & vix. In Cassium.

TVferè ~~non~~ bonus es, vix improbus : Euge age
De bonitate cares, improbitatis habes. (quantū

De puella ciuica rustico nupta.

RVricola mollis coniuncta ex vrbe puella,
Ciuica quæ tantūm, rustica nulla sapit :
Vt videt ancillas mulgentes ordine vaccas,
Rumina tractantes pendula dūmq; notat :
Exclamans nouitate rei noua nupta, cachinnum
Tollit, & est risu penè soluta suo.
Causam vir quarit, ridens magis illa tacebat :
Præque pudore nequit nupta modesta loqui.

Ad Vrsulam.

DIcta per antithesin quod sis patet Vrsula, cū nec
Vrsa tibi mater nec pater vrsus erat.
Ingenium morēsque tuos qui callet, in illis
Nil nisi quod pulchrum est, virgineūmq; videt.

In Carinum.

INcælum subito quia non libet ire Carino,
Per scale fixos eligit ire gradus:

C 3

Loquacitas.

Loquacitas.

Multa loqui, tacuisse parū, muliebria cū sint
Crimina: Fœmineus multus in orbe vir est.

In quendam.

Cognati & socij multi tibi sunt, sed amici
Perpauci: Plures, quàm merearis, habes.

In Gallum.

Cū tibi nulla domi gallina sit, en tibi pullos:
Vicinis num tu debitor, hæne tibi?

De Zodiaco problema: Ad Astrologos.

Zodiaco cornuta tria hæc animalia regnant:
Taurus trux, aries, & capra: Cornigeri:
Astrologi, athereis lege vna terrigenisq;
Virgone cornutis sufficit vna tribus?

Ad theologum quendam amicum, &
Oxon. in studijs æqualem.

Theologus tu (Docte) docēsq;, moneſq;: Repren-
Qua decet arte malos, extimulāſq; bonos. (dis
Disparibus trahimur studijs, ſcepus vnus vtriq; eſt:
Serio id ipſe facis, quod facio ipſe ioco.

Publij reſponſum argutulum.

Publius ære ſenex alieno obſtrictus, inanis
Curâ: Epulis totus deliciisq; vacat.

Cur

*Cur non sollicitus crucietur, & anxietate
Percitus intereat, dum rogat unus? Ait,
Quid sim sollicitus? sic expedit esse misellis,
Ære quibus teneor, nec numerare libet.*

In Battum.

N*E tua displiceant lectori carmina Batte,
Hoc age: Tu solus, qui facis illa, lege.*

In Procillum.

E*N tibi, quod toties petisti, epigramma Procille:
Supprimat at mores, ingeniumq, tuos.
Mentiri mea Musa nequit, nec vera loquentem
Tu sufferre potes. Nonne tacendo monet?*

In Sordidum & vx.

S*ordide, sordidior tu, vel tua sordida? vobis
Sordidulis, nusquam sordidiora duo:*

In Porum rhetorculum.

R*Hetoricè Porus declamans, atq, disertè:
Sermo (ait) hic meus est horridus, atq, rudis:
Talia cum garrit, credi sibi nollet ineptus:
Nanque fidem his dictis non habet ipse suis.*

*Latinitas iuridica. Ad Rich. Longher
cong. & amicum.*

T*Err præt pasc pastur, in ram rum rásuo
Syllaba prima sonat, posteriorg, filet. (subaudat*

*Curta solacisimos fugit ista loquutio turpes:
Crimine prima carent, ultima cauta cauent.*

In Marianum.

Nomino te *Mariane malum, malè: Rectius (in-
Accuso: Sensū hūc, hic sibi casus habet. (quis)
Vir malus es, Mariane: voco, & te nomino rectè:
Casus utut variat, tu malus vsq, vir es.*

*Resp. Amico cuidam excusanti se
quòd paucis scripisset.*

Pauca placent, ubi plura minùs fortasse placerēt:
Nam minima in paucis culpa frequenter inest.

Ad eundem.

Mea nonnunquā taxant epigrammata, dicis:
Quid ni? sum similis fortè aliquando tui.

Adam primus, & secundus.

*"Luc. 3.
38.*

Is genitore carens, natus sine patre secundus:
Et tamen his pater est unus utrīq, Deus.

David Rex & Propheta.

Personam duplici duplicem virtute tegebas,
Rex bello armipotens, pace propheta pius.

Iob.

De crucibus crux una tuis, malè garrula cōiux:
*Plurimus hoc (credo) nomine in orbe Iob est:
Primus*

Primus & secundus. Ad amicum quendam.

Q Vis primo prior est? Cui fors dedit esse secundo.
Sia primus, modò sim sorte secundus ego.

Ad Philippum.

D iētus quādo φιλ:ππ & es, atq; φιλ:ἀνδρῶν & idē:
Hoc mitem te, illud magnanimumq; probat.

Amor, labor Problema.

O Mnia vincit amor, labor improbus omnia vin-
Ergo laborare hoc unū, & amare sonant? (cit,

Nulla dies sine linea.

A Rte sua quisquis fieri cupit alter Apelles,
Quolibet illi sit linea ducta die.

Vita & Mors.

N Ascimur ut tandem moriamur: Adhuc mori-
Vita renascetur. Quid piget ergò mori? (enti

In Marcum.

C onsilium Marcus nullius, dum valet audit:
Consilium agroto displicet. Occubuit.

Francisco Bedfordia Comiti nobilitate, vir-
tute, pietate conspicuo. Epit.

F Vnere tot plāctus nullo, tot murmura, vidi:
Tristius hoc nusquam funere funus erat.

Nam

*Nam perijt patria magnas pietatis alumnus,
 Mecænas doctis, præsidiumq; pijs:
 Orphanis, viduis, alter pater atq; maritus,
 Frater nobilibus, dextera pauperibus:
 Urbibus & ruri, cinis velut, atque colonus.
 Funere in hoc quis non fleuerit ergo? Malus.*

Philippo Sydneo Equiti.

Q*ui Marti Musiq; sacer Sydneæ fuisti:
 Ille rapit vitam, hæc restituantq; tibi:*

*Ad Edw. Grene Bristoliensem, theologum,
 doctum, & cordatum virum: Olim præ-
 ceptorem suum, usque sui
 amantissimum.*

O*fficio tibi sum duplici constrictus: Amici,
 Et præceptoris. Debitor ergo duplex.
 Quicquid amicitie debetur, amore rependo:
 Præceptis quicquid, gratia sola subest.*

*De Urbano quodam in Wallia hospitante:
 facetia. Ad G. G. fratrem.*

V*Rbanus nostris nuper ruratus in agris,
 Montibus errantes ut videt ire capras,
 Barbatosque hircos gregibus pro more præuntes,
 Hirsutas pelles, horridulaq; notans:
 Hospitem in astantem salso sic scommate ludit.
 Vestrates procul hinc (si lubet) ecce viros,
 Vestibus*

*Vestibus è pexis Wallenses auguror: Hospes
Replicat, urbanos cornua at esse probant.*

De Claudio oculato, & cæco robusto mendicantibus. Ad Guil. Camdenum amicum.

M*Endici, è quibus hic oculis pedibus fuit ille
Mancus, ut errarent sic statuere duo:
Quòd cæcus claudum uehat, hic sed lumine cassum
Dirigat, & prædæ pars sit utriq; sua.
Dum peregrinantur, concham videt iste, petiitq;
Ad piscem ut socius, quem videt, ire velit.
Facto hoc, lis oritur de concha: Ac utrius esset
Non nisi caufidico iudice, scire volunt.
Obuenit his quidam, cuius se sistere iurant
Arbitrio. Concham diuidit ille statim,
Et sibi pisciculum seruans, testam inter utrosq;
Partitur: stultos hosque ait esse duos.*

Ad Censores rigidos.

C*ensores nostri Catones nè libri
Exasperent sua nimis petulantia:
Præscribo versibus modestiam meis,
Licentiâque pernego nostro calamo.
Sunt virgines Musa nouem sororia,
His spurcitia non conuenit meretricum.
Sit castitas in ore, vultus virgineus.
Non menta paruula, aut minutus testis hic,
Magnus sive cunipulus, simile vel quippiam
Legatur. Hoc vobis placet censoribus?*

De

De ferrea ætate. Ad D. Edm. Stradling Equ.

A Vrea Saturni conuertit secula stultus
In ferrum, stipula gemmas mutauit inani
Glaucio futilior: Torro crudelior Orci
Pallentis domino, miseris mortalibus atris,
Immisit stimulos Furijs magè perniciosos:
Quisquis inaccessos, hominiquè intrare negatos,
Tentaui primus centri reserare meatus,
Audax ingenij: Nec fructus carpere dulces
Quos larga dat terra manu contentus, inimas
Descendit latebras, & magna membra parentis
Dissecuit, sæuo crudelior ipse Nerone,
Qui fœdo innocuam diuiserat ense parentem.
Nullus adhuc auri inualuit mortalibus vsus,
Nec se iactabat pretiosa veste superbus
Dives, membra tegi parco contentus amictu.
Aurea sceptrigori spernebant pocla tyranni,
Et vas munifici splendebat regis in Aula
Fictile, quod facili figulus confecerat arte.
Blandam sub viridi capiebat fronde quietem,
Montuagus pecorum custos formidine pulsa:
Atq; sitim dulci soluebat fluminis unda
Messor, continuo defessus membra labore.
Nec lenibus studuit Consul recubare volucrum
Plumis, assuetus duro prius ipse cubili.
Sed neq; Bacche tuas populus cognouerat artes,
Nec latis falces immittere gnarus acutas

Vtibus

Vitibus, indocilis valido feruere falerno.
Nondum sublimes candenti è mormore muros,
Cognorant docili fabri componere dextra:
Cella domus sed erat florenti cespite tecta,
Quam non ornabat speciosior vlla supellex.
Non Aulea tegunt muros, non stragula lectos,
Murice non tinctæ vestes, neq; diuite cocco:
Néue ementitos gestabat lana colores.

Talis adhuc mundi facies, peiora sequuntur.
Nam postquam ritus spreuisset vana paternos
Posteritas, nimirumq; nouandis dedit rebus,
Abdita fructifera tentasset viscera terra,
Delicias querens, pompas fastumque sequuta:
Omnia vergebant in peius, nulla prioris
Restabant (dictum mirum!) restigia secli:
Exoluere fides, & amor, concordia, virtus:
Inq; vicem istorum bellum, discordia, cedes
Irrepunt, & caco hominum res turbine miscent.
Religio contempta iacet, superosque Lycaon
Irridet, pactoque gigantes fœdere, Diuum
Conspirant, hominumq; patrem detrudere Olympo.
Quid non audebunt mortales? En sua nulli
Iura manent intacta deo. Nanque in tua Reclor
Vmbrarum, sperto penetrarunt numine regna.
Neptuni pars tuta magis, minus obuia prada:
Præda tamen facta est sulcantibus equora nautis.
Vix tutus cœlis habitabit Iuppiter æquus,
Si non assiduo fabricauerit arma labore

Mulciber,

*Mulciber, Altitonansq, hostes rutilante rebelles
Fulmine prosternat, tristésque ad tartara mittat.*

*Vos ô cultores superum, quos iuris & aequi
Debita cura tenet, quibus est cor relligiosum,
Quos non fallacis maculat contagio mundi,
Nec species rerum recto de tramite ducit:
Impia vaniloqua contemnite dogmata plebis,
Discite iustitiam patrum, morésque priorum,
Ponite dilicysq, modum, sit casta voluptas,
Mens pia, pura manus, socijs innoxia lingua.
Este procul furor, ira, dolus, discordia, luxus:
Auri sacra fames, & inanis gloria mundi.
Ferreas sic fugiet, cessabit ahenea proles,
Paulatimque novos reparabunt omnia vultus,
Aurea dum seris resplendent secula natis.*

Ad eundem: Horti sui Donatæi descriptio.

E*st locus a castro declini rupe recedens
Donati auspicijs fundato, in valle profunda,
Nimbosas vergens Austri pluuiæ ad oras:
Quem quondam cupide Dryades coluere puella,
Nymphæ syluestres, & agrestia numina Fauni.
Elati primum saxi insignis, & orno,
Incultis spissæ crescebant sentibus umbra:
Sedes lasciuis dudum benè nota capellis,
Cuniculis lenibus, syluâsque colentibus apris.
Iam vice mutata, tanquam deus ipse fabrilis
Mulciber, in terram cœlo delapsus ab alto*

Auspicio

*Auspicio cœpisset opus (mirabile dictu!)
 Planities spatiosa subest, quæ fertilis herbis,
 Inter utrunque nemus vultu speciosa renidet:
 Lymphæque curuoso transcurrens tramite, sylvam
 Terminat, & tandem vasto se gurgite condit.*

*Pòst, hortum interior succingit murus, ouantes
 Propellens cernos, vilésque a floribus hædos.
 Ac murum grato vestit velamine circum,
 Vuida vinoso sacratum vitis Iaccho.
 Utque decus castæ niveis emblema lacertis
 Mâtrona, ut digitis aurêi præmollibus orbes,
 Atque inter turpes fulgescit gemma lapillos:
 Sic præmaturi splendent in vite racemi.
 Singula quid memorem? stant circunquaq; columna
 Materia insignes, atque insuper arte micantes:
 Dulcibus in medio respirat flatibus aura.
 Hîc ver perpetuum, varios hîc diuite tellus
 Largitur vena flores, hîc gramina circum
 Pallentes violas, & lilia candida Nymphis
 Fundit humus, gratâsque creat mortalibus herbas:
 Quas neque regalis fastidit mensa tyranni,
 Nec fugit ut nocuas medicina inuentor Apollo,
 Nec suauem Cytharæa Venus contemnit odorem.*

Ad Lectorem ingenuum.

Ingenij gazas diuendere, sordida res est:
 Pro nihilo passim spargare, sit stolidum.

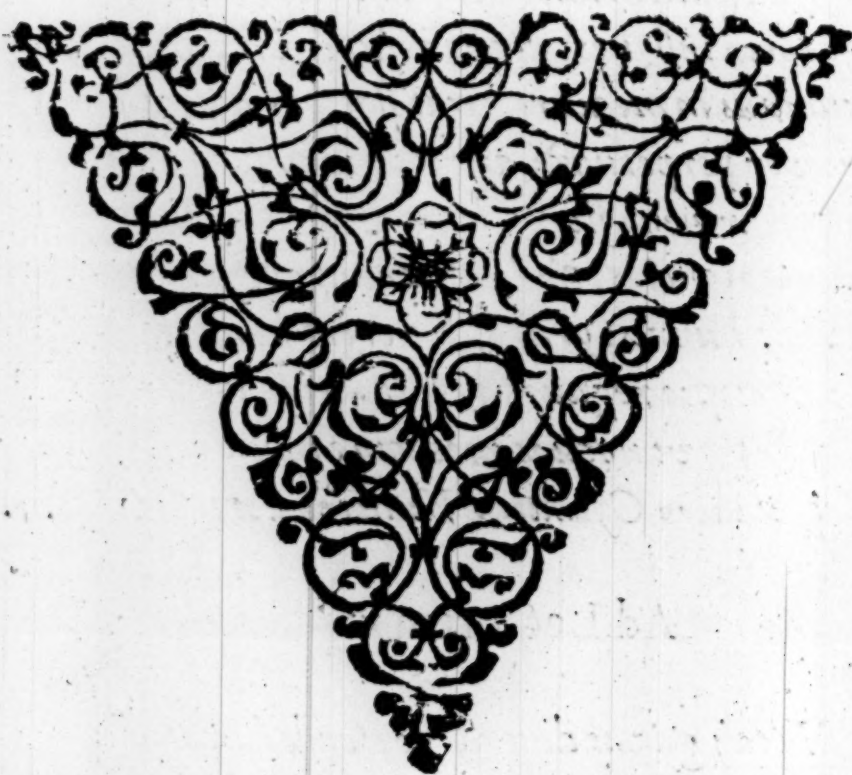
Permutare

*Permutare placet mecum tua, candide lector?
Carmina do tibi, tu da bona verba mihi.*

Ad Bibliopôlam.

P*luribus ut placeant optas mea carmina, paucis
ut placeant opto: Non sumus unanimes.
Quid si non ullis placeant? En perdimus ambo,
Laudem ego, tu lucrum: sic sumus ergò pares.*

Finis Libri primi.

IOANNIS STRADLINGI
Epigrammatum Liber
Secundus.

Ad Librum.

Quid prodire palàm times libelle,
Censurâsque hominum molestiorum
Formidas? Quibus, inuidere mos est:
Queis bilis iecur intus atra rodit,
Damnant hendecasyllabos, inertes:
Et suaves malè vellicant poëtas.
Mitte hos. I, pete candidos sodales,
Vultu qui leniore blandiuntur,
Gaudētque hendecasyllabis tenellis.
Hite si nino sinu reponunt,
Et lati manibus terunt subinde:
Prome his quicquid inest facietiarum,
Dúmque istis moneas leues cachinnos,
Ibis tutus ubique, & his patronis,
Frontem despicias seneriorum.

D

Ad

Ad Lectorem beneuolum.

Qualia delectent, si non Epigrammata fudi:
 Non est hæc animi culpa, sed ingenij:
 Qualia delectent si nostra Epigrammata dicas;
 Iudicij si non signum, at amoris inest.

In Balbum.

Quicquid id est, aliquid promittit scribere Bal-
 Balbe, tuum hoc aliquid creditur esse nihil.

Annus octogesimus octauus.

Non mirum, mirabilis hic si transeat annus,
 Et miri toto fiat in orbe nihil?
 Angligenis hic est verè mirabilis annus,
 Nam mirum nostro maximum in orbe fuit.
 Regnum reges solam inuadere coacti,
 Solæque adiutos fuit inermis eos.

Ad Reginam.

Vbs Priami iactata diu, imperiumq; vacillans,
 A quo ipse infelix hostibus esca fuit.
 Scilicet in partes abierunt Diq; Deaq;
 Hæc æque Teucris, alter iniquus erat.
 Pre te conuicti pugnabant numme Diui,
 Et Diuos solus qui regit ipse deus.

De

De clade in expeditione *Lusitanica*. Ad

D. Tho. Mosleum amicum.

Causa eadem cum sit, cur non successus & idem
Hostibus ac nobis? Vnus utriq³ scopus.
Vindictæ, spoliisque mala ille cupidine ductus:
Spe iunxit sceptris sceptrâ Britannia suis.
Vindicta, & spolio nostrig³ feruntur: utriq³
Peccant, peccantes punit utrosque deus.
Non nimium nostris fidendum est viribus: Arma
Victorem hand faciunt, sed bona causa, ducem.

In Machiauellum.

Pincipis ingenium præceptis imbuis: Istis
"Mundi huius princeps te prius imbuerat." Diabo-
lus.

De fonticulo ad Nouam-uillam "Glamorganix." Cam-
den. Britt.

TE Noua-uilla, fremens odioſo murmure Nympha
Inclamat Sabrina: soloque inimica propinquo,
Euomit infestas ructu violenter arenas.
Damna pari sentit vicinia sorte: sed illa
Fonticulum cauſata tuum, Quem virgo legendo
Littus, ad amplexus vocitat: latet ille vocatus
Antro, & luctatur contrâ. Nanque æſtus utriq³ eſt
Continuo motu reſſuus, tamen ordine diſpar.
Nympha fluit propius, fons deſluit: Illa recedit,
Iſte redit. Sic liuor ineſt, & pugna perennis.

Ad D. Edw. Stradlingum Equ. de Aquæ-ductu
 suo ingeniosiss. ad Merthermawre villam : Quo
 arenæ maris per Ogmor fl. in aluæum
 Sabrinianum (vnde supra mille
 passus venti impellunt)
 reuehantur.

Mira loqui, sed vera, licet : stratagemate bello
 Pellitur ut vivis, vnda domatur aquis.
 Euomit vnda maris tennes in littore arenas :
 Pascua, prata quibus, templa, domusq; scatent.
 In tua quo primùm domicilia limine tendunt,
 Exitiumq; tuis hic minitantur agris :
 Ecce nouum stratagema ! Rotâ de flumine raptâ
 Vicino, in cælum conijciuntur aquæ.
 Plurima cùm stagnum sic conglomeratur in unum,
 Përque catarrhacten impetuosâ ruit:
 Miranda, & planè res est ridenda notatu,
 Vt sabulum rapidis exagitetur aquis.
 Continuo flauis spumescit flumen arenis,
 Et mare (quas ructat) mox oneratur eis.
 Compita sic vicina tuo stant tuta labore,
 Et villa hæc nuper flaua, renata viret.

In Anonymi cuiusdam sepulchrum
 nimis operosum.

Ingens opus miraris istud, æmulum
 Seclis superioris ? simul
 Marmorque, ebúrque, nobilesq; gemmulas,
 Aurumq; pretiosum nimis ?

Et

Et angelos, pupas, aues, & bestias,
 Ex are splendido, notas?
 Tum quaris: Hoc cuius dei sacrarium est,
 Imaginibus undiq; nitens?
 Erras, Sepulchrum, non sacrarium vides,
 Latet cadaver foetidum:
 Et ossa, vermiúmque reliquæ cinis:
 Frigusq; subitus horridum.
 Monsolus hic non est, nec Artemisia dedit,
 Regina regi nobilis.
 Ignotus at, quisquis sit, intus clauditur:
 Nec gens, genúsue cognitum.
 O dignares! Ignotus ut sit perpetim,
 Qui sic notari se velit?

Hopkini testamentum.

Vicinus meus ager, in tabernam
 Hopkinus moribundus ambulabat:
 Annos notus ibi triginta totos.
 Sedet tristior antè quàm solebat.
 Non Zythum, neq; mista, néue pura
 Illum cernisia, aut falerna mulcent:
 Accersimedicum velitre quarunt
 Hospes, quíq; aderant boni sodales.
 Suspirat: Moriárque, replicabat.
 Sed natum iubet unicum vocari,
 Quem blandus nimis intimè fouebat.
 Dextra filiolum pater prehendit:

52 LIBER SECVNDVS.

Verbo (testibus undecim coactis)
 Heredem facit omnium benorum.
 & Armenta dedit, deditq; stannum,
 Donat fidulibusq; ligneisque,
 Aedes insuper addit, atque agellos,
 Porcorumque greges, & hœdularum:
 Sic ex aſe puer creatur hæres.

His dictis iuuenem deinde format:
 Vestitus tibi, victus, & dicta,
 Sumptus ne nimio (caue) redundant.
 Sanus ceruſiam bibe, & placebit.
 Eger ceruſiam bibe, & iuuabit.
 Hanc ſatur bibe, non poteſt nocere.
 Si ſis eſuriens, replebit illa.
 Hanc nudus bibe, crîtque veſtis inſtar.
 Si ſerues nimium, retundet eſtum:
 Contrâ ſirigeas, calebis illa.
 Ergo ceruſiam bibes profuſe,
 (Ducus nobile Darbiensis agri!)
 Teſtamenta ſequi patris paratus.
 Precepi memor huius eſto fili,
 Mandabat moriturnus hæc pater mi,
 Seruam quoque mortis uſque punctum:
 Nec mors præualuit, quoad paternis
 Neglexi penitus ſeſiſſe iuſſis.

In eundem & Maſcallum.

H Opkins & Maſcal ſat ambo naſuti,
 Certant utri ſit dñior viro naſus.

Huius

*Huius tumet plus, illius magis splendet,
 Illi decentior, sed est huic maior.
 Gemmis abundat alter, at bolis alter.
 Lis hæc facilis est iudici perito: Qui
 Sci., gemmulas pretio bolos præire omnes.*

*Anna Strouda fr. vx. lectiss. & integerrimæ
 fœminæ. Epit.*

T*Ristes hendecasyllabi, lateris?
 Quò vos quinque-pedes modi, phalenci
 Fugistis: Numerique tristiores?
 Huc, huc tardipedes gradu reflexo
 Intenti properate: Conuolate
 Coniunctim solito frequentiores.
 Eheu, promite quicquid uspiam dedistis,
 Aptum funeribus beatiorum.
 Dentur flumina mille lacrymarum,
 Imbres turgidulis fluant ocellis,
 Crebri continuos decem per annos.*

*Hei mi! Fœmina, Diva fœminarum,
 Vxor presidium sui mariti,
 Et spes filiole una mater uni,
 Soror deliciae suæ sororis,
 Suis Anna decus perenne Stroudis,
 Et desiderium suis Stradlingis:
 Illa hæc fœmina, Diva fœminarum,
 Hei mi! Occidit illa, transijt q̃
 Illuc, unde redire retro nescit.*

*Pra qua, erat Venus inuenusta: Qua non
Ipse erant Charites decentiores,
Non modesta magis modestia ipsa,
Sed nec dulcior ipsa dulcitusdo,
Non amabilior deusue amoris.*

*Hac me corde suo fouebat ; illam
Sed plus corde meopte diligebam.
Qua praesens, oculos meos beabat :
Absente hac, miserirubent ocelli.
Sic o vos oculique, corque maestum,
Hoc desiderio liquefcitote.
Hinc, hinc ite procul sales, lepores,
Cantus, carmina, risus, & cachinni.
Nanque lacryma, planctus, & dolores,
Vobis conueniunt magis perennes,
Donec delicias measque, vestras,
Totos continuo decem per annos
Fleuistis, miserabili euulatu.
Hac solatia sint mihi que, vobis,
Vestrum delictum, meumq, flere.*

In Balbam.

*C*um tussis, quod saepe facis Balba, exit ab ore
Fætor, ut in ventris ructibus esse solet.
Nunquam ergo tussis, crepitus quin exeat unâ
Ventris, & id salso dogmate cauta facis.
Quippe omnes strepitu audito, & fætoze recepto,
Hanc culi culpam solius esse putant.

In

In Mopsam.

Dum te Mopsa nimis superbientem,
 Cerno spernere ceteras puellas:
 Pulchras sordida, & immodesta castas
 Dum spernis, cupiorescire causam.
 Nimirum proculi duo petunt te,
 Existis gravidata utrisque plenè es:
 Causa hac bella satis superbiendi.
 Non mirer modò Mopsa quòd superbis,
 Et præ te nihili facis puellas.
 INFLATA est meretrix, puella non est.

In Gelliam meretriculam.

Lapsu vno dolet creptam sibi Gellia famam:
 At quam non habuit perdere num potuit?

Meretrix.

(noli:

Quas habeat meretrix meri-tricks, ediscere
 Namq₃ merè trux est cum meretrice iocus.

Serò sapere.

Qui serò sapit, hic tandem sapuisse videtur:
 Sic sapuisse, merè desipuisse pato.

In Gallam prægnantem.

Preñantem Gallam subtristis curatenebat,
 Non nati fœtus noscere fata sui.

Omnia

56 LIBER SECVNDVS.

Omnis in vrbe geomantes, hydromantis, haruspex,

Auspex, fatidicus, sortilegusq₃, magus,

Incantatores, diuini, chiroque mantes :

Coguntur fari fata puerperij.

Obstupere omnes, solumq₃ hoc dicere norunt,

Filia nascetur : cetera mitte deo.

Galla tumet, creditq₃ suo de semine oriri,

Semideamq₃ hominem, semihominemque deam.

Stant circum ancille, quarum è grege doctior una,

Persimilis matri filia (fatur) erit.

Spuria nascetur meretrici, natq₃ viuet

(Ars nisi me fallit) qualiter ante parens.

In Balbum.

Versiculos nuper conscripsit Balbus: Ineptum
Se nisi versiculis prodere non potuit.

In Gellium.

(gesq₃,

Gellius est locuples, habet aurũ, armenta, gre-
Purpureas vestes, magnificamq₃ domum:
Et pulchram uxorem, sed non putat esse pudicam.
Illa supercilium, sed facit ista crucem:
Pone supercilium, ceca est dementia fluxis
Efferri nimium, fortuitisq₃ bonis.
Pone metũ, curamq₃ grauem: Cur coniugis error
Te cruciat? Si uxor peccet, & ipsa luat.

In

In Curium.

Opes suas nimis insolenter Curius
 Ostentat : *Ædes, vineas, pomaria,*
Agros, equos, boves, oves, & hœdulos,
Familios recenset, & pedisequas addit his :
Numero carere, pauca cùm sint, iactitat.
Beatus istis dicitur, creditque ita.
Miselle, qui beatam in his vitam locas !
Beatus est, non displicet cui sors sua,
Aliena non cupit, suis benè utitur.
Quantum a beatitate abes ? Quantum miser.

In Hornum Lanistam.

Quis non te gladiator Horne pulsus,
 Risit, corde tuam prorsus artem,
 Hesternæ qui aderat tibi in corona ?
 Gnarus prodierat magister artis,
 Inter discipulos rudes lanista.
 Nudatum caput, æque pectus illi
 Nudum est, pensile subligaculumque,
 Fluebant caligæ pedes ad ipsos.

Cœpit ludere ludicrum bacillo.
 Non Tarltonus ei actione par sit,
 Motu, gesticulationibúsque.
 Ostendit quibus artibus seipsum
 Tutetur quis, & alteri minetur :
 Nunc caput petat, inde crura quærat,
 Obliquis modò, tùm ictibus retortis,

Opponat

Opponat latus hoc, & hoc reflectat,
 Erectus modo stet, deinde curuus,
 Confestim inque gyrum recolligat se.
 Non tot Proteus ipse versipellis,
 Quot sumit gladiator hic figuras.

Dein lethum minitatur vniuersis,
 Fracturam capitique, cruriumque.
 Omnes magniloquum timent lanistam,
 Laudant ingenium lanistæ, & artem,
 Donant munera singuli lanistæ,
 Instrui cupiunt lanistæ in arte.
 Prodit rusticus artis huius expertus,
 Sed carrum moderarier suetus,
 Flagellare suos equos peritus,
 Norat ludere fustuariumque.
 Hornum tentat, & experitur artem:
 Audax vincere viribus laborat,
 Nunc hæc verbera, nunc & auget illæc,
 Instat crebrior, acriusque pulsat,
 Horno crura, latus, caput tangebant.
 Cedit, pellitur Hornus è corona:
 Victum dispudet artis, ingenique.
 Tum iurat satius sibi videri,
 Artem discere fustuariorum.

In Largum.

NUnquã Large domi cœnas, quin plurimus adsit
 Coniua: Audini hoc sapiens ore tuo.

Ipse

Ipse queror, socij q̃, omnes, lepidique sodales:

Quòd me, quodque illos non aliquando voces.

Quippe frequens apud hos, & mecum ingratus fuisti,

Cur cum conuiuiis nullus amicus adest?

Credo quòd hac causa est, Eleemosynarius ipse es,

Non tribues illis qui tribuere tibi.

Fallor? An indoctos fallace sophismate ludis,

Et nullo coenas tempore Large domi?

In Zoilum.

Q*ua scripsi dicis non esse ἐμπερίμαλα: Nescis.*
Nā scio quòd tu vix scribere ὑεγυμνα potes.

In Poëtam quendam.

E*Misit varios elegos, Epigrammata multa*
Quidam: vix vendit bibliopôla decem.
Excûsor queritur, frustra: Phrydisce Poëta
Aut breuiora dehinc, aut meliora dare.

In Battum.

I*nvidia cunctos sectaris Batte Poëtas,*
Causa quòd inuideat nemo Poëta tibi.
At, quibus inuideant alij, ipse poëmata scribe:
Tum non erga alios inuidiosus eris.

Sal sapit omnia.

In Balbum.

O*mnia sal sapit, insipidum caput est tibi Balbe:*
Adde salem, ut sapidū sit tibi Balbe caput.
In

In Pollionem pharmacopôlam.

Tabacco.

Quandoquidem turpes vendit mihi Pollio fumos,
Par est carbones aestimet ille meos.

In Gallam.

Defunctū lachrymis quod defles Gallamaritū,
Causa est, non alio ne potare, times.

In Balbum.

(Balbe?

Quid si non placeant tibi nostra epigrammata
Scripsi alijs, nullum scripsi epigramma tibi.
In te quæ scripsi, hec alijs si forte placebunt;
Quo tibi displiceant plus, magis illa placent.

Amor vincit omnia. In Hermonem.

Omnia vincit amor, solum inuincibilis Hermo
Nullus potis es (castus) amore capi: (es:
Quem cuncti oderunt, ipsum te diligis Hermo:
Verum ergo hoc verbum est, omnia vincit amor.

Ad Crassum.

Vis gratis nostros donem tibi Crasse libellos,
Siqui placent lecti, fortè nomisma dabis.
Solue mihi primum, lege post: Tum quæ legis illic
Redde mihi, nummos restituamque tibi.

In

In Gallam.

Septem Galla viris nupsit: Sponsalia, septem
 Defunctis, subito iam noua, mœcha petit:
 Absit. Hymen, Hymeneus adest, mora mordet amā-
 Illa diem solito tardius ire putat. (tem:
 Hydram miramur monstrum, capite ipsa resecto,
 Altera continuo quod renouare queat.
 Et sua miramur reparantem cornua Phœben:
 Galla viros renouat, cornua itémq; viris.
 Hydram ergo, & Phœben, Gallamq; locemus eodem
 Ordine: sed reliquis ista notanda magis.
 Quippe aliud caput antiè parat, quàm perdidit altrū:
 Qualibet ac crebrò cornua nocte nouat.
 Notus es hac socia socius, quam si super âris,
 Herculeo tandem maius obibis opus.

In Largum.

Ad cœnam quod non veni, a te Large vocatus,
 Accusas: Fastu meq; tumere putas.
 Te verò facilem dicis, quia sepe rogatus
 Cœnatum, socijs semper adesse soles.
 O ventrem morum doctorem! Psittacus inde
 Ingeniosus erat dicere xūpe suum.
 Sed cū nemo vocat, festinus tu venis ultro:
 Hoc quonam, quaeso dic mihi, more facis?
 More tuo facis hoc, facilis plus diceris: Atqui
 Difficilem interdum te magis esse decet.

In

In foeneratorem quendam sordidum.

Totum quicquid habes, hoc vsui das.
 Argentum omne locas, & omne aurum,
 Exponisque boues, equos, & agnos,
 Vestimenta locantur, & supellex:
 Vsuram facis omnium voracem.
 Tum, ne desit adhuc quod vsui des,
 Vxorem quoque collocas ad vsum.

In Balbum.

Ter centum numerat, quae scripsit, carmina Bal-
 Et cras promittit mittere cuncta mihi. (bus:
 Sapius ille ex me quesivit: Nonne poëta est,
 Qui centum quoquo carmina mense facit?
 Dum sileo, urget adhuc: Non me fateare poëtam,
 Si tibi ter centum misero versiculos?
 Balbe tace, refero: Quae dixi verba, poëtam
 Te esse probant, dici quodue poëta cupis.

Epigrammata.

Dente licet mordent epigrammata, felle carobūt e
 Spurcities absit, sint sale sparsa leni.
 Nulla magis recreāt, aut crimina carmina pungunt:
 Nonne hoc lectori sit satis ingenio?

De Hopkino, facetia.

Nuper in hoc agro medicus de gente remota
 Degebat, fama plenus & artis homo:

Gallus

*Gallum se appellat, doctum experientia fecit,
Non inter socios ambitiosus erat.*

Sors hominem notas Hopkini duxit in ades :

Ille peregrinis omnibus, hospes adest.

Hospitio blandè excipitur : Notat hospitis ora,

Et puduit quòd sint tincta rubore nimis.

Æreolum dabis, hospes, (ait) quo lentibus istis

Candidior facies sit, papulisque carens ?

Ingrate (Hopkinus reclamans) haccine nobis

Pro meritis, dixit, premia scurra dabis ?

Quæ mihi centenis constant emblemata nummis,

Omnia vis me unâ perdere cum aureolo ?

Sicarij cuiusdam turbulenti, Epit.

I*Ntus in hoc busto requiescunt irrequieti
Ossa viri, requiem mors violenta dedit,*

Omnia qui viuis turbabat, non sine turba

Decessit : credo in morte quietus erit.

Si tamen infernis lites intenderit umbris,

Componet motus Plutone fumificos ?

In Petrum Iuridicum.

Q*ui leges & iura sciunt profitentur & urgent,
Donantur varijs a populo titulis.*

Iurisconsultos vocitant, legisq; peritos,

Doctores legum, iustitiaq; bases.

Nescio quæ ratione Petrum plebs improba semper

Appellat alio nomine, Iuridicum.

E

Nempe

*Nempe loqui de lege potest, & dicere quæ sunt
Iuris: At iniuste garrulus usque facit.*

In eundem.

Q *Vando inconsultè faciat pœnè omnia Petrus,
Iurisconsultum cur populus vocitat?
Consultò leges peruerit, & omnia iura:
Inde hoc cognomen conuenientèr habet.*

In Pollum bibulum.

N *On nisi de pleno potabis Polle culullo,
Quosque bibis calices euacuare soles.
Scire velim ratio quæ sit tibi dogmatis huius,
Plena quòd assiduò pocula, sicca facis.
Sic ais: In summo cyathi flos enatat omnis,
Cor manet in medio, succus ad ima cadit.*

In eundem.

M *Ultū Polle bibis, bibis & tu Polle frequentèr:
Omne nocet nimīū, ne bibe Polle nimis.
Respondes, nūc iam bibit is cui nulla potestas
Potandi ulterius: Non ea culpa mihi est.*

*In Poëtam quendam, qui primam vitij
syllabam productam scripsit.*

F *Ortè poeta maligna in plebis vitia scripsit:
Aente bona scripsit, sed vitio haud caruit.
Et vitio caruit, nisi in hoc quòd vitia carpsit:
Nōne leue hoc vitium, in vitia scribere erat?*

In

In Marcum Zelotypum.

VXorem stulto Marcus complexus amore,
 Observat mores anxius usq³ suos.
 Egressus notat, ingressus, & lumina, vultus:
 Omnia Zelotypus signa timoris habet.
 Nunc furit, interdum delirat: Zelus, amorque
 Nunc hūc, nunc illūc pelliciūntque trahunt.
 Quo magis ille timet, causam plus illa timendi
 Præbet: Et vrgetur suspitione viri.
 Offensam mulcet dictis, nimiūque (ait ille)
 Cogit amor: Nè sit crimen, amare nimis.
 Est modus in reliquis, sed non in amore: Modūmq;
 Nescit amor, medium haud esto in amore mihi:
 Illa notat dictum, mediūmq; modūmq; perosa:
 Quem modicè antea amat, non modicè odit eum.
 Et querit: Tibi si nimium sit amare decorum,
 Cur mihi non liceat (dic bone Marce) parum?

In Hernum cerdonem.

ANtè fuit cerdo, qui nunc est armiger Hernus:
 O fortuna, vices ut variare soles!
 Pro scuto corium gestat, sed subula pro hasta est:
 Contra hostes pugnāt, (quos cedo?) vermiculos.

Ad nobiliss. D. Guil. Cecilium, Baronem Burgh-
 læium, Angl. Thesaurarium.

TV merito regni sis Thesaurarius, in quo
 Publica inest solo maxima gaza rei:

*Consilium, stratagemata, fides : Triapectore in vno
Conduntur. Quale O gazophylacium hoc est!*

*Ad nobiliss. D. Ro. Cecilium, Comitem
Salisburiensem.*

T*V plus quàm reliqui, genitori: Hic plus tibi de-
Quàm reliqui natis assoluere patres. bet
Vixit adhuc in te, ut vixisti primus ab illo :
Túque quoad viuís, non queat ille mori.*

*G. Cecilio D. Burghlæio, nuper Angl.
Thesaurario. Epit.*

N*on tibi, quod regni fueras quæstorius olim
Proderit : Has gazas sit cumulasse nihil.
Tutius est anima thesauros repposuisse
In Christo, ut tibi cum fœnore retribuatur.
Tu, laudate senex, noras presentibus uti :
Duci præteritis, atque futura sequi.*

*De nobili Estensi familia, cum Estensium
hæreditas, Ducatus Ferrariensis, ad
Papam deuolueretur.*

P*Rò dolor, Est non est ! Fuit olim, iam nihil est
Fortè iterū, quanuis iam nihil erit Est. (Est:
Auarus Talpa.*

D*initias, oculosq, deus dedit almus utrique :
Exerit hæc oculos, sicut auarus opes.*

*In Iacobum Clementem, Henr. tertij Francorum
Regis percussorem. 1589.*

DE Fato functis quauis bona verba dedisse
Conuenit, & male nil dicere velle malis:
Te tamen in cœlis cur non Iacobe negarim
Esse, sed in nigro iam Phlegetonte putem?
Cæticolis nullus pudor est: Tute absq; rubore,
Conscijs horrendi, non potes esse mali.

*Henricus tertius Fr. Rex. Ad Iac Clementem
fraterculum, percussorem suum.*

INclemens Clemens frater, seu Cainus Abelem,
Sic fratrem occidis me, patriq; patrem.
Religione fui frater, pater imperioque:
Fratriscida ergo es tu, patricida simul.

Opus septem dierum. In Cottam.

NOcte laboratos cum Cottæ, diæque dedisset
Versus, ac mensis totius esset opus:
Imponit nobis lectoribus, atque Dierum
Septem opus in titulo versificator habet.
Nemo fidem quauis Cottæ det, gestit: Et illi
Sufficit hoc, quod sit credulus ipse sibi.

C. Iulius Caesar.

Hostibus oppressis, ab amicis oprrimor: Hoste
Armato, falsus peior amicus erat.

*Rich. Grenfeld Equ. magnanimo, qui vna
naue regia Vindicta, cum Hip. classe congressus,
fortis. moriens hosti cruentam
victoriam reliquit.*

Hostes Vindictam de te sumendo, dederunt
Victores pœnas, quem domuere, tibi,
Oppressus, non victus eras: Victoria nè sit
Nostris, qualem hostes hic habuere, precor.

Democritus & Heraclitus.

Noscimus hos homines ridendo, & flendo fuisse:
Ridere humanum est, flereque fœmineum.
Ergone fœmineus fuit hic, fuit ille virilis?
Esse homines risus, fletus & ipse docet.

In Triccum & Hillum, medicastrous.

Doctus uter magis est cõtendunt Triccus & Hil-
Stultior at quis sit, quæstio maior erat: (lus:
In Pontium, qui turpissimæ coniugatus, de
cœlibatu sæpius concionatur.

Quisatur es, pleno laudas ieiunia ventre:
Non edis uxorem, sis tamen inde satur.

Ad Illustriss. D. Mariam Comitissam Pembr.

Sydnei tu ter magni soror alma Philippi,
Magna viro, maior fratre, minore licet:
Hic animæ non parua tua, tu maxima at eius
Pars vivis, moritur cum tamen ille tibi.

Quis

*Quis vestrum, nuncius superest pars maxima, viuit?
Plus viuit frater, viuis & ipsa minis.*

Ad Tho. Loccum, fratris loco veterem amicum.

A*D te quam mitto, non est mera charta: sed unâ
Symbola fert animi non simulata mei.
Plus durât chartis, quàm quæ sunt marmore scriptæ:
Firmior hisque manet pectore sculptus amor.*

*G. Basset Arm. hominis cordati & ingeniosi, in
bardum quendam adulantem argutiola.*

B*Assetto bardus rhythmum Gnathonicus offert,
Insulsum prorsus, blandiloquumque nimis.
Quo genus & patres repetens, sua gesta recenset,
Fallâq, cum veris plurima miscet iners.
Le. to hoc, exemplar bardo an sit querit: At ille
Perneget, illinc se sumere posse petit.
Dans homini aureolum, rhythmum mox mittit in ig-
Eius & exemplar nullum, ait, esse volo. (nem:*

*Ad Illustriss. Com Essexium, & D. Char.
Howard thalassiarum, ab expeditione in
Cadiziam reduces.*

E*Specubus" murescis aduersaria nostros
Expulit, & partis intumescere tricis.
Nè tamen impune fiant hæc, antra leonum
Tentando, exuias fertis uterq, domum.
Æsopus docuit, murem quandoq, leoni,
Acceptum officium retribuisse, fero.*

"Mous-
hole Cor-
nubia.

Ad Guil. Camdenum amicum, de Britannia
à se denuò illustrata.

INsula in Oceano quondam notissima, cæcis
Delituit tenebris, vix benè nota sibi.
Ingenij, Camdene, tui radiante tenebras
Lumine (seu fugiunt nubila sole) fugas.
Sic rediuiua viget, nec quàm patet illa latere
Tu potes: Illam tu, te celebrem illa facit.

In Pincum lanium.

Convina foriè nuper inter urbanos,
Aderam sodales: Aduenit tum homo quidam
Forma gygantea, Cyclopi instarq;
Pendentibus sparsim comis capillatus.
Ignem videntur euomere oculi, fumos
Nares camino fumido magis spirant,
Et ipse vultus horridum sapit quiddam:
Vox illius nihil sonat nisi cades,
Et sanguinem, strages feras, cruorèmq;
Iam ter decem letho dedi manibus hisce,
Dixit: Trecentos insuper mori cogam,
Intra dies septemdecim mea dextra.
Madent adhuc manus cruore fœdatae,
Timemus omnes (quot quot adsumus) monstrum:
Non Hercules aequè Lyco furens toruus,
Aut Hector inter hostium leues turmas.
Quis hic sit homo cognoscere expetunt omnes,
Gentem, Genus, noménq; discere exoptant,
Quibúsq;

Quibúsq; preliatus est in agris vir.

Mutus silet : Timemus at magis multò.

Mox risus eximit metum omnibus dulcis,

Quando in macello hunc militasse compertum est,

Non militem, sed lamonem : Inermes qui

Maectat boves, porcos, oves, pecora campi.

*Ad D. Tho. Baskervill, Equ. ordinis
fortiss. virum.*

D*Egeneres animos timor arguit, te tua virtus
Laudat : Et hæc splendet nobilitate tua.*

Quæ tibi maiores insignia pulchra dederunt,

Posteritas a te splendidiora feret.

Perge nova virtute novos conquirere honores.

Patrum gesta tuis inferiora face.

*Ad D. Iacobum Lancaster Londinensem,
Equ. ordinis virum terra marique for-
tem, & fortunatum.*

S*I fortes fortuna iuvat, tibi iure secunda
Sors : virtus paucis nanq; secunda tua est.*

Nam tu consilium sorti, stratagemata iungens

Fortuna, sortem cautior arte regis.

Fortem te fortuna iuvat, virtute regente :

Ergò te magis hæc, sed minùs illa iuvat.

*Martino Frolicero, Equ. fortiss. & nau-
clero peritiss. Epit.*

I*Nvidit fortuna tuis Martine triumphis,
Virtuti vitium hoc sic solet esse comes.*

Invidiam

*Inuidiam tua iam superauit mascula virtus,
Post mortem manet hac, sed leuis illa fugit.*

*Ad Geor. Candisium Anglum. Qui iuuenis,
orbe circum-nauigato, (post Draum)
celeberrimus euasit.*

*S*orte tua poteras si tu vixisse secunda
Contentus, nulli sors magis equa fuit.
Fortunam tentando iterum, fortuna secundo
Noluit inconstans esse secunda tibi.
Te celebrem fortuna magis clarere volebat:
Nanque bona clares sorte, malâq, simul.

*Ad Raymundum magnanimum: qui an-
nonæ penuria pressus, in expediti-
one Indica periit.*

*F*ama tanta sitis tibi pectore bullit alto,
Ut nostri haud potuit pellier orbis aquis.
Famam ergo sitiens oris dum quæris Eois:
Dura, siti peior te premit inde fames.
Sic utring, sitiq, faméq, es victus: Id una
Non poterat pestis quod potuere due.

*Edw. Mansello, Equ. ordinis Cambrobri-
tanno, magnanimo viro.*

*Q*uas habeat vires mors seua, hinc discite viator:
Non alia id melius tumba docere potest.
Qui cubat hic miles Mansellus Cambrobritannus,
Cessisset soli mors, mihi crede, tibi.

Parte

*Parte tamen tantùm tibi cessit deteriori,
 In solum vires vis tua corpus habet.
 Ingenium, morèsque viri, & mens enthea viuunt:
 Non potuit totum mors superare virum.
 Corpore nec toto perijt, cui plurima coniux
 Corporis è trunco germina pulchra dedit.
 Mente ergò viuis tota Manselle, manetq;
 Corpus: Quid rapuit mors tibi dura? Nihil.*

*D. Iane eius vx. Illustris. Edwardi modò
 Wigornie Comitiss amicę. Ipsa affatur
 liberos lamentantes.*

P Arcite (dilecti) lachrymis, dolor absit inanis:
*Funeribus non est apta querela meis.
 Mors homini decreta, seni matura, beatis
 Non ingrata venit, non odiosa pijs.
 Sat mihi, sat vixi natura: viuere dudum
 Quàm mihi dulce fuit, tam modò dulce mori.
 Parte licèt morior, viuit pars optima nostri:
 Optima pars viuit, deteriorque perit.
 Nec perit hæc prorsus, quanuis perit, utraq; viuit:
 Ista quidem per vos, illa vigore suo.*

Guil. Matthæo ar. docto & ingeniosiss. viro.

V Rnam Matthæi cineres qua, ac ossa teguntur,
*Aspicis ut charites, Pieridèsque tenent?
 Utq; fluit ros mellitus, tellus ut amomum
 Procreat, & violas sponte profundit humus?
 Obserua,*

74 LIBER SECVNDVS.

*Obserua, neq; enim sunt signa hac irrita: Monstrant
Qualis quis busto conditur, antè fuit.*

*Illo Mæonides nato risere Camæna,
Lacte suo triplices hunc aluere Deæ.*

*Consultis non cor deerat, non gratia dictis:
Ingenij clarum lumen, & artis erat.*

*Ergò & lumen habet tenebris licèt obrutus atris,
Non tenebra hoc lumen comminuisse queant.*

*Gnil. Herberto Monumethensi, equ. ordi-
nis egregio & ciuidito viro.*

H*Erbertus hac sepultus est Eques busto,
Britannica gentis decus, vir illustris,
Parentibus claris genus suum ducens,
Ætatis illi flos erat, probe doctus,
Et litteratis vnicè fauens cunctis.
Mors inuidebat, ut solet bonis, illi:
Inuiderit licèt, tamen viri virtus,
Vel morte viuet inuida reluctante.*

*In Sergium quendam, muneribus sacerdotale
munus ambientem.*

E*Cce sacerdotem fieri se Sergius optat,
Se tamen indignum munere sentit homo.
Non doctrina, non virtute ambire parabat:
Muneribus potius munus adire cupit:
Tutior ista via est, inquit, nec callidus errat:
Nanq; bonum auxilio munus asellus emit.*

Cuidam

Cuidam sepulto in via publica, & palo
(vt mos est) transfixo.

Palo transfixum quem cernis, & absq; sepulchro
Cui via, seu porco, publica dat tumulum:
Scilicet ense suum sano transfigere corpus
Ausus erat, propria & succubuisse manus.
Ergò hominum sacris eiectum triste cadauer
cœtibus, & palo pectora fixa vides.

In Petrum caufidicum.

Causa cadit quam Petrus agit, nil dicere nouit:
Si quid agat gestu fit modò, voce nihil.
Ergò caufidicus vulgò cur dicitur ille?
Qua ratione solent bella, per antithesin.

In Crispum.

Tondit oues, & mox vendit sua vellera Crispus:
Argentòq; viri perula plena tumet.
Postridiè nix alta cadit, ferit Eurus ouile:
O si quæq; nouum vellus haberet, ait.

In Petrum fabrum.

In mensam residens Petrus potator inermis.
Lingua canit solis garrula de cyathis.
Nunc plus ceruissiam laudat, nunc dulce falernum:
Vtramagis poterunt pota placere, rogat.

Tentat

76 LIBER SECVNDVS.

Tentat, utrunq;, & utrunq; placet, sic feruet utroq;
 Iamq; furor madido crescit, & ira viro.
 Arma stetit, gladioq; truces, & praelia narrat:
 Thorace armatum duplici pectus habet:
 Currui ad arma domum: Meinus fortasse? Sed audi,
 Nuda faber fabricat tela, ferire timet.

In Carinum.

Pulsat sepè domesticos Carinus,
 Hos pugno ferit, alios bacillo:
 Natos, filiolasque, seruilosque,
 Vxorem quoque verberat subinde.
 Non sic vrsa, tygris, leone sauit
 Inter innocuos greges Nemeus.
 Sed postquam furor est repressus illi,
 Et feruor nimium viri refriget:
 Commendat patientiam Carinus.

In Caluum.

Amissos tentans Caluus reparare capillos,
 Præmia chirurgis, munera dat medicis.
 Postquam spes & res mæsto periëre, nec vnus
 Intereti tandem vertice crinis inest:
 Cur, ait, excrementa hæc tanti vilia pendo?
 Plus decet ista olidas sordida seta capras.

De Hamanno morituro.

Decumbens testamentum dum condit Hamannus,
 Soluere se cunctis debita velle vouet.

Cum

*Cum mihi soluendo non sis, ait vxor, oportet
Sponsorem prote substituisse tuum.*

In Publium medicastrum.

D*Efuncto medico seruit cui Publius olim,
Et vestes nactus verna, togamq, suas:
Exercet, quam non didicit, doctorculus artem,
Sicque breui medicus creditur esse bonus.
Inter doctores (ut forte sit) ille rogatus,
Galenus cuias, Hippocratésque fuit:
Esse reor Belgas, inquit; dominus mihi quondam,
(ut memini) hos artes edocuit medicas.*

In Battum.

V*erbatria Hebræa & Græcæ mista Latinis,
Oblatrans Battus dum iacit in socios:
Esse trilinguem se iactat, titulúmque superbus
Quem sequitur, meritò Cerberus alter habet,*

De Cinna iocus.

A*brasam Cinna non magno vulnere carnem,
Astans chirurgus consolidare volens:
Punctus impatiens minimi sed Cinna reclamat,
Et timuit visa vir tremibundus acu.
Exprobrat illi vxor prasens animosa timorem,
Se iactans multò plus voluisse pati.
Ille ait, haud similis nostræ est caro vestra virili:
Pungi vestra cupit, sed mea puncta dolet.*

Belgia

Belgia.

Corradi quos extremis Hispanus ab Indis
Thesauros, barathrū hic quo citò condat ha-
 In Floram. (bet.

Prostratam, viridique latentem gramine Floram,
Rusticus aestivo tempore forte videns:
Reffilit attonitus clamans, latet anguis in herba:
Et stimulum quem non senserat, ante timet.

In Briscum. Ad Leyfanum Euans ar.
 cogn. & amicum.

EN patrios Briscus titulos fastidit ineptus,
Atque suis dominus dicier, usque vetat.
Sed Seigneiur, monsier, ac Don caualæro Brisco:
Hec noua mirificè nomina fungus amat.
Totus in externis positus, patria omnia sordent
Illi: ut eatque foras non libet esse domi.
Dum titulos venatur iners, patrimonia perdit:
Et caret in re quod nomine stultus habet.

In Germanum, sordide auarum.

Cum decumbentem mortis terreret imago
Germanū, at statuit se haud voluisse mori:
Conducit medicos, promittit larga salutem
Premia, si antiquam restituisse velint.

Syngrapha

*Syngrapha promissum firmat. Reualescere tandem
 Doctorum ut cœpit sordidus arte breui,
 Morte magis sumptum timuit mox: Praeq, timore
 Impense, haud timuit, quod timet antè, mori.*

Ad Furium in carcerem coniectum.

C*erta domus (Furi) dudum cùm nulla fuisset,
 Sed vaga erat sedes hîc & ubique tibi:
 Manè salutatam lepidos veris usque sodales,
 Et congerroni complacet esse tibi.
 Nuper in hospitium certum pertractus, amici
 Te socio posthac non potuero frui.*

In Cottam.

C*ottareus furti, iamiam comprehensus egenis
 Has benè dispergit, quas malè legit opes.
 Audita index hominis pietate, remittit:
 Proque suo zelo Cotta solutus abit.
 Pœnituit mox hunc pietatis, opesque recordans
 Amissas, laqueum complicat ipse sibi.*

In Faustum, fœneratorem.

F*OEnore cur vivat Faustus, rogitantibus inquit:
 Annon arte sua vivere quenque decet?
 Assidua est messis mea, lata pecunia tinnit,
 Et sata centuplùm multiplicare solet.
 Non percunt cana mihi fruges imbribus atris,
 Sirius arboribus non nocet igne canis.*

F

Hinc

*Hinc segetes mihi proueniunt, hinc pensilis uua :
 Fructus hic largos dat mihi cultus ager.
 En agriculturam Fausti ! Tamen impius haud scit,
 Quòd satanas tandem, quæ serit ipse, metet.*

In Cæcilianum.

P*ulsus es è patria patriæ fortissimus heros,
 Cogeris infælix exiliûmq; pati:
 Cur quereris, cùm sis vir fortis, magnanimûsque ?
 Omne solum forti patria tuta fuit.
 Aut non exul es, aut tu non es fortis : utrunque
 Non bene conueniet Cæciliane tibi.*

In Publium, auarum.

R*uricola profunt agris commissa macellis
 Stercora, nil secus commoditatis habent.
 Inque tuis Publi conclusa pecunia cistis,
 Seu fimus & prorsum stercus inane, latet.*

In Battologum & Germanum versificos.

B*attologum Germanus, uterq; utrûq; laceffit
 Versificans : laurum quis ferat, hoc opus est.
 Hendecasyllabicis certat prior, alter Iambis :
 Mollior is ludit, senior iste furit.
 Pugna iocosa nimis, latrantes cernere binas
 Dente canes orbas : ledere neutra potest.*

Ad

Ad amicum quendam, qui damam fœmellam
æstare à scopo aberrans, transfigit.

D Vm tu cornigerum damam petis, ecce sagitta
Fœmellam, fato hîc imperitante, ferit.

Erroris non tureus es, nam iuro petisti

Cornigerum: Cur non corniger ergò perit?

Fœmineumue genus magis apta sagitta ferire est?

In terram an citiùs fœmina tacta cadit?

In Gallam.

A Vdini Gallam duodenis plus minus annis,
Dicentem mundo, sum immoritura, vale.

De tussi, podagra, pituita, febre, catarrho

Clamantem, ut credas mox voluisse mori.

Viuit adhuc, mortem & venientem callida fallit:

Fallentem fallit mors tamen atra breui.

Deliri cuiusdam somniantis, iocus infulsus.

M Vt uia per somnũ argenti duo pondera quidam,
Vicino est visus dinumerare suo.

Ut sibi prostridie constrictos are recenset:

In tabulis, noctu quem videt antè, notat.

Vicino handmulto post obuius ille, requirit

Quæ sibi crediderat, pondera bina dari.

Hic nouitate rei stupefactus, inania funds

Verba ait, atq; altrum mente carere putat.

Vsq; adeò delirat homo, ut sibi debita credat,

Dùm (quasi per somnum) summa soluta foret.

In Curnum hypocritam.

Potibus indulgens servas ieiunia, Curi:
Ieiunans peccas ebrietate magis.

De futore vestiario, facetia: D. Io.

Harington Equ. E suis Angl.

Assuetus furto sutor, formidine mortis
Attonitus, mirum quid videt, atq; novum.
Spiritus se nempe malis agitarier excors.
Credit, & in Stygis ignibus esse putat.
Vexillo impense cruciatur versicolori,
Quo cernit furti fragmina suta sui.
Obstupuit miser hoc viso phantasmate, & intus
occupat horribilis languida membra pavor.
Mox experrectus, spectri novitate stupendi
Motus, delicti se pudet inde sui.
Abiurat furtum, de spectro seq; moneri
(Si ruat in vitium hoc pronus ut antè) iubet.
Serica discindens triduo post murice tincta,
Haeserat in digitis pars aliquanta suis.
Vexilli admonitus, ridens ait: Euge taceto,
Non tale in spectro (quod scio) fragmenerat:

Sol & Luna: Allegoricè. Ad G. St. Iohn

Cogn. & amicum.

Magna Deus fecit duo lumina, facmina noctem
Quæ regit est: sed mas luminat ille diem.
Fæmineo

*Famineo generi nox seruiat ergò: virumque
Ius, æquum est, semper luce tenere suum.*

Sol oriens & occidens.

V*Nus sol oriens est, occiduusque: sed uni
Non vnus semper fulgor, & ardor inest.
Splendor in occiduo non tantus, quantus Eco
Sole: Cadit languens, fulgidiorque redit.*

Ad Tho. Lutterellum cogn. & amicum.

Q*ua tibi pauca dedi ludens epigrammata, quidam
Contendit studio præmeditata dari.
Cur? Quia pars hominũ consultò maxima ineptit,
Ergò agere hoc subito nonne poëta potest?*

*Ad egregium quendam virum, sed minùs
fortunatum.*

V*irtutem fortuna tuam calcavit iniqua,
Fortunã virtus sed tua maior erat.
Cur ergò cessit maior (quasi victa) minori?
Cedendo forsitan clauit illa magis.
Scilicet ad tempus tecum depressa, resurgit:
Clarior & multo quàm fuit antè, micat.*

*Ad D. Elisabetham Ioannam Westoniam, virginem
Anglam; De suis poëmatum libris.*

I*nscius ignoti concinna poëmata vatis
Dum logo, mox primo limine vt obstupui!*

84 LIBER SECVNDVS.

*Fœminei generis postquam cognosco poëtam,
Carmina virgineo & pectore fusa noto.
Quàm benè Caesarium precibus pia flectere pectus
Niteris, ut votis annuat ille tuis.
Et quot mellito conquiris carmine amicos,
Aduersâ tibi res sorte premente tuas.
Tristibus viq; olim placandas Caesaris iras
Carminibus, duxit Naso poëta suis:
Sic docta es vatem vates imitata probatum;
Et simile, in simili sorte, perita facis.
Illius at tua plus meruisse Camœna videtur;
Gratior ut docto est, docta puella, viro.*

In Flaccum rhetoricè declamantem.

S*Ermonem populo, cùm Flaccus præmeditatum
Dixisset: Nil sum præmeditatus, ait.
Vltima mentitum, quis tandem vera loquutum
In reliqua serie te (bone Flacce) putet?*

Vita & Mors problema.

V*Ita hominis nihil est nisi messis plena laborum:
Ergò quid est esse hîc absque labore? Mori.*

Ad quandam Deo votam virginem.

I*Nnuba nupta Deo, tanto sis fida marito:
Nupta licet (mirum!) virgo perennis eris.*

In

In Labium, infulsè vaniloquum. Ad
Io. Wyndham cogn.

VIdistin' Labium nimis procacem,
Ornatu iuueniliter superbum?
Affabrè ut Chlamydatus ambulabat,
Indutus gladiòque militari,
Toto corpore sericatus: Auro,
Gemmis splendidus, unionibùsque?
Audistin' quota stultus insolentèr,
Iactabundula verba futebat?
Quàm sit vir mulieribus probatus?
Plus centum vitiasse se puellas,
Bis centum potuisse si volebat.
Admissarius esse crederetur,
Taurùsue indomitis datus iuencis.
Mox nodo bonus iste coniugali
Constrictus, sociam miser fefellit:
Qua sperans sibi mentulatiorem
Magno Marte virum, hunc habet spadonem.

Ad Amicos, de libro suo.

Accipite incultum vobis quem misto libellum,
Sic redeat retrò comptior ille mihi.
Quicquid inest menda, correctum reddite: Mendas
Sumo mihi, vestrum confiteorque librum.
Vester ut ipse, liber cur non sit vester? Amicum
Verum quisquis habet, possidet omne suum:

In Celsum medicastrum.

L Ascino iuueni Celsus, nummisque superbo
 Fit medicus, vitijs mōxque medetur ita:
 E valido facit inualidum, atq; e diuite egenum:
 Languidus hand prurit, neue superbit inops.

Liber Lectori.

(rem?

S Im brevis an longus, parvus magnusue, Quid ad
 Omne malū, nimium est: Non nimium omne
 (bonum.

In Gallam.

G Alla cupit, sed auara hand est: Cupit ergo quod
 Si dederis, nihilo ditior esse potest. (illi
 Dat quoque Galla, tenax tamen est: Dat scilicet hoc
 Si capias, nihilo ditior esse potes. (quod
 Quod dedit & cœpit, cupis hoc cognoscere? Nempe
 Id populo nimium res manifesta docet.

In Morellum.

C Vm nec ager tibi sit, nec sit tibi villa Morelle,
 Nec casa qua condas sit tibi parua caput:
 Non agricultura viuas, non per mare salsum
 Audax sollicitas nauita queris opes:
 Non Martem sectere ducem, non templa Minerva
 Sacra colas, nulla cultus ab arte venis.
 Vnde ergo nitor iste? Chlamys seu murice tincta,
 Torquis & indigna cur tibi colla premit?

Qui

*Qui picturata procedis veste notatus,
 Et sequitur domini Parmeno terga frequens?
 Æther pro tecto est, tellus (ais) arua ministrat,
 Proueniunt fausto sydere cuncta mihi.
 Magnanimo quid queso dedit natura leoni?
 Vnde (precor) victum tigris, & ursus habent?
 Vixitur exrapto melius. Non prada leoni
 Deficiet, donec montibus errat onis.*

In Thaidem.

Q Vando te iam septuagesima torruit æstas,
 Exanguem toties strinxerit acris hyems:
 Si rugosa cutis, mucro tibi nasus abundet,
 Lenta tuum turbet cum pituita caput:
 Sint scabri dentes, (qui restant) pectus anhelet
 Immunda quiddam foetidius forica.
 Cumq; tuos fugiant amplexus Codrus & Irus,
 Nec siccam sugas Thaida parue culex:
 Omnes te spernant, nisi quod te diligis ipsa,
 Et lasciuia novos pellicis usq; procos.
 Quid tibi vis Thais, villosa ut nupta marito,
 Obscœnum curua pruriat inguen anus?
 Tunc cupis delira novos celebrare Hymeneos,
 Et quenquam vetula credis amore capi?
 Stulta cane, moneo, molli ne crede iuuenta:
 Nanque tuas falsus querit amator opes.
 Sacra tori facilis violabit iura virago,
 Tu (ringare licet) spreta cubabis humi.

Marmore

*Marmore frigidior, trunco magis arida scisso,
 Quate caca (malum!) quaso libido mouet?
 Nosce tuas vires, & inertis damna senectæ:
 Disce quid hoc sibi vult, omnia tempus habent.*

In Mopsam.

*(quam est,
 Mopsâ (quis credat?) non virgo modestior vs-
 Turpia quam moueant factâq; dicta magis.
 Obscenum dictu si audit, connuei: Et aures
 Obturat, ne quid turpe videre queat.*

Mercator, Arator.

*DVm mare mercator, terram dñ sulcat arator,
 Viri spem certam dicimus esse magis?
 Neutri res certa est, dubitantes cernis utrosq;
 Sperat ut ille magis, sic timet iste minus.*

Ad Doctis. Alinæ Academiæ
 Oxon. Alumnos.

*RVstica si sit fas ut Musa hîc obstrepat, aures
 Et leuibz doctas tundere quisquilijs,
 Sit venia hîc nostra: Quæ rusticitate lepôres
 Urbanos tegit, & dat sine felle iocos.
 Casta sat est, utcunque rudis, vaga, blanda, iocosa:
 Subiectumque sequi, quod placet, omne cupit.*
 Ludit

*Ludit in ambigua, ac obscura, difficilique
 Materie: Genium suscitatur inde suum.
 Sed cùm rure, sacro procul exulat abs Helicone:
 Lectorem hoc lenem plus, facilèmq; velit.
 Eque suis (si qua sit laude ea digna, fatetur:)
 Laudibus, hæc summa est, Oxoniensis erat.*

*Ad celeberrimas orbis Academias,
 Oxon. Et Cantabrig.*

M*agna Britannorum mater Brittannia, natos
 Ut dulci foueat prouida lacte suos:
 Vos binas (nutrici ut par) habet illa mamillas:
 Fœlices nati his, ipsæque beata parens.
 Nectar & ambrosia est vestris alimonia, quiddam
 In se (quos alitis) numinis instar habent.
 Proxima Cecropiis vobis laus debita Athenis:
 Fas dictu, in multis & superatis eas.*

*Guil. D. Herberto de Raglan, no-
 bilis. iuueni.*

T*erra cinisq; sumus. Sic, (heu!) sic gloria mun-
 Fumus & umbra fugit. Terra cinisq; sumus.
 Nobilis Herbertus, iuuenum flos, gloria gentis:
 Hac cecidère simul, nec perière simul.
 In terram terrena ruunt, mens enthea viuit:
 Et viget eternum nescia fama mori.*

Marmoreus

*Marmoreus tumulus, cor illi è marmore durum est:
Qui sistit siccis ad tua busta genis.*

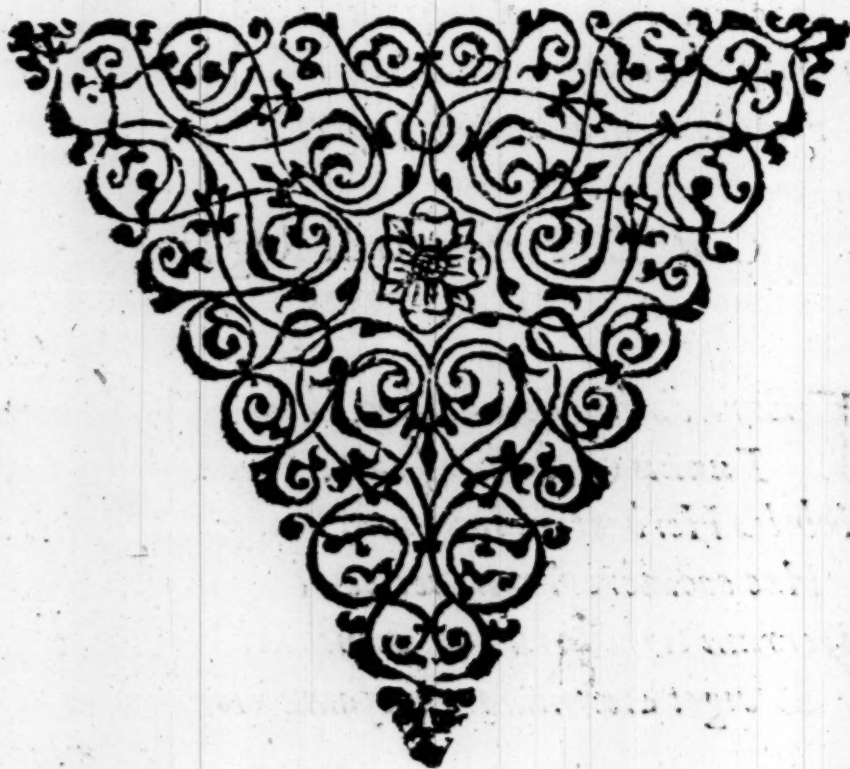
In Momum.

Omnia si vilis pendas epigrammata drachma,
Dico iudicium vix obolare tuum.

Ad Librum.

Si non exurgant aliqui tibi sponte patroni,
Patroño indignum te nimis esse reor.

Finis libri Secundi.

IOANNIS STRADLINGI
Epigrammatum Liber
Tertius.

De libris suis, Ad bibliopôlam.

VT sint vendibiles magis libelli,
Artes bibliopôla tentat omnes.
Insignem petit eligi patronum,
Præponit titulos placentiores,
Commendatitium poëma querit:
Clamant ante fores tuas tyrones
Crebrò Paule: Nouum quis, en, libellum
Doctus parui emat? Est hic expolitus,
Perbellus, nouus, & iocis refertus.
Quæstus, qualis es artium magister,
Stultis ingenij ciens acumen!
Nostros sic veto vendites libellos.
Excûdi volo terse, & eleganter:
In se si quid habent meri suauis,
Suspensam minùs hæderam requirent.

In

In Momum.

D*Erides lepidos, tu plus ridende, poëtas:
Nanq, tibi illepidum est, ridiculumq, caput.*

*Ad D. Edwardum Stradlingum Equitem,
de duello cum Sabrina.*

N*Il pulchrū nisi difficile: Est par ardua magnos
Vincere, sed paruos parua mouere decet.
Vnda maris vicina tibi, nimumque molesta,
Excitat hinc animos, ingeniūque, tuos.
Prædia quæ fluuios Ogmor tua, Thawq, cadentes
Pertingunt, belli hinc maxima causa fuit.
Hæc rapit vnda, illæc sabulū vomit inuida fuluum:
Victa sed hoc tractu cedit utroque tibi.
Tum propius furiosa fremit, tentatque Donati
Limina, difficili at pulsa labore redit.
Fluctibus alluitur paries vicinus, & hortus
(Quem vomit infenso numine) rore madet.
Vincitur hinc partim, victrix partim vnda triumphat:
Impositūque ferox excutit illa iugum.
En statio benè fida erat hinc constructa carinis,
Magnū opus! Hoc vicit, sed mare maius, opus.
Dein contenta sua mox libertate quiescit,
Nec mouet hostiles in tua iura pedes.
Sic illi tecum pax est: (sit nempe perennis.)
Ipsa suum teneat, tuque teneto tuum.*

"360. pe-
des in
mare pro-
currēns.

Ad

Ad charifs.

Fœmina virque unus cùm sint, stultiq; sit ipsum
 Se collaudare, aut vituperare reum:
 Forte tuas (vera quannuis sint) dicere laudes,
 Non sine delicto carmina nostra queant.
 Dicere si verum, seu scribere culpa sit: Esto.
 Culpa tamen maior sit tacuisse mihi.
 Ipsa etsi pro te virtus tua sponte loquatur,
 Ut sit summatim dicere pauca satis.
 Haud scio quid primum laudetur, quidue secundum:
 Singula sunt in te summa, secunda nihil.

In Marianum.

PEcco solœcismis, clamas Mariane, loquendo
 Ipsa ego coniux est: Alter amicus ego.
 Esse solœcismum de tēq; tuāq; fatebor:
 Fidus enim nulli es, fida nec ipsa tibi.

Ad Annam G. vx. for.

QUæ minimè castis forma est spernenda puellis,
 Quæ laus matronis maxima, sobrietas:
 Vtrāq; matronam te comprobat, atq; puellam:
 Hæc acquisita est, indita at illa tibi.

De Collegio Bristolienfi, S. Augustino sacro.

Hic, ubi læcne nobis schola prima iuuenta:
 Primitias studij tu tibi sume mei.

En

*En tibi do primas, tibi debeo iure secundas :
 Artis si mihi quid, iudicij ūe, tuum est.*

Ad Regem.

Q*uot sunt regnatibi, tot sunt IACOBE leones :
 Quattuor his unus sed leo iure præst.
 Quis tantus leo, tu ? Non : sed qui téque, tuosque
 Protegit. E Iuda tu leo, Christe, tribu.*

*Ad reuerēdis. Præfulem D. Tobiam Matthæum,
 Bristolensem : Episcopum Dunelmensem.*

E*cathedra, qua docte sedes, præcepta popello
 Das, tibi quæ præpta est mens, studiūq; sequi.
 Exemplo, verbóque docens, duo munera summi
 Doctoris, summa non sine laude, facis.*

*Ad reuerendiss. D. Ger. Babington, Episcopum
 Wigorn. Vicepræsidem Regij Concilij in
 Marchijs Walliæ. 1605.*

T*V Præsul clero, laicis Vicepræsides : utrosque
 Præceptis formas, iudicióque regis.
 Merces duplatibi est, & laus tibi debita duplex :
 Namq; duplus labor est, & tibi cura duplex.*

*Ad reuerendiss. ac sibi meritò colendum D.
 Fr. Godwyn, Episcopum Landauensem.*

P*ræsul, ouile Dei, pars cuius es ipse, gubernas :
 Et viridi teneras gramine pascis oves.*

Magnus

*Magnus quando venit Præsul, pastôrq; animarum,
Hic dabit inter oves pascua tuta tibi.*

Ad Præcones factorum.

MEssis larga dei st, sunt premia magna operi;
Ergo laborandum, nec satis usq; loqui est.
Non nihil hoc tamen est, mysteria sacra popello
Tradere: Quæq; pie sunt facienda, loqui.
Sed docuisse alios, quod non facis: Esi fabricare
Arcam alijs, unda teque perire maris.

In Marcum.

SÆpè proci varias petisti Marce puellas,
Cessit adhuc votis non tamen ulla tuis.
Dives es, & iuuenis, formosus, fortis, & audax:
Sola sed (ut reris) fors inimica tibi est.
Nuitur incassum, dicis, cui fata repugnant:
Fata tibi quereris semper iniqua fore.
Sic tandem laqueo vitam finire coactus,
O nimium clamas fata severa tibi!

In Rufinum.

CUm te vicina rixans vocitaret aellum,
Vxor ait, non es: Cornua nanq; geris.

In Rowlandum, medicinam practicantem.

Hippiatrus qui nuper eras Rowlande, repenè
Cum fias medicus: Nonne peritus homo es?

G

In

*In vulgus, plebémq, rudem sua phar̃maca promens,
Prodit ὄντων ἰατρῶν qui fuit ἰνμάρτυς.*

De Barbara.

(non est,

Barbara, amica mea est: sed amica hæc barbara
Barbarie penitus Barbara nostra caret.
Barbariem nomen sonat, at lepidissima res est:
Res lepida est, nomen sit licet horridulum.
Per se subsistit mea Barbara, pura puella est.
Quæ non subsistit: Nostra, puella, nego.
Dico grammaticè, mea Barbara barbara non est:
Substantina mea est, ergò puella bona est.

In Lucillam.

Incedit castè, loquitur Lucilla modestè:
Incessu virgo, voce puella. Sat est.

In Marcum.

Ingenium Marco vestem, victumq, ministrat,
Ingenium dat opes: Ingenium, satanas.

De Largo, cippis inferto.

IN cippis positus, commissso crimine, Largus
Luget: Et ex oculis lacryma multa cadit.
Vxor ait, mi vir, te civis honestior antehac
Plurimus hic sedit. Quale lenamen erat?

Sub

Sub Insignibus principis, in Aula castri
Donatæ Stradlingorum in Wallia.

1603.

ORba diu, *foelix Henrico principe: Ab illo
Perpetuum (spero) Cambria, lumen erit.*

Ad IACOBVM, Augustissimum
Britanniæ Monarcham.

1603.

QVandoquidẽ toto est diuisa Britannia ab orbe,
Ergo indiuisam in se magis esse decet.

Quod tamen innumeri lacerum tenuere τοπαρχαί,
Unitum imperium iure νόταρχος habes.

Nempe ut concordēs^a sint gens una Britanni,
Debetur genio Rex Iacobe tuo.

Βασιλικὸν δῶρον. 1603.

^a Faciam
eos in gē-
tem unā.
Dictum
Regis.

MAxime rex, paruo tu munera maxima nato
Dando: viam ut fiat maximus ille, doces.

Institui & nasci benè, sunt duo maxima: utrunq;
Impertit natis rarus in orbe parens.

Instar tu Salomonis, & omni gnarus in arte:
Ingenium Oceanus Rex Iacobe tuum esi.

Flumina cuncta fluant licet ex viroque, redundant:
Impletisque alijs, utraque plena manent.

Disce puer, quæ te tantus doctórque, paterque
Edocet: ut similis sis pater ipse tuis.

G 2

De

De nobilissimo *Henrico*, post decem lustra,
 Principe ab *Anglis* primum
 salutato.

Quid refert si per tot lustra peracta, *Britannis*
 (*Quæ redament*) princeps nullus in ore fuit?
 Completum numeris cum det *Deus* omnibus unum,
 Post longas satis est hunc habuisse moras.

Ad Illustriss. *D. Guil. Penbrochiæ* Comitem,
 sibi longè honoratissimum.

Ingenium vati non sufficit acre perito,
 Materiem heroum facta dedisse decet.
 Fingere pro veris quæ non sunt vera, poëta
 Mendaci labor est, ingenuoque pudor.
 Absque labore licet de te, absque pudore referre,
 Qualia compositio carmine *Musa* velit.
 Religio in te, prisca fides, prudentia, iunctæ
 Virtutes, (propria ut sede locata) sedent.
 In multis labor est unam reperire : sed unam
 Est labor è multis explicuisse tuis.

Ad *D. Annam*, eius sororem vnicam, nobiliss.
 puellam : Aduersa valetudine laborantem.

Quod plures anima magno didicere periclo,
 Corporis en damno discis id ipsa tui:
 Spernere, qui transit, mundum : spirare superna :
 Quàm veniat lasse mors lenis, ante mori.

Ad

Ad D. Tho. Egerton militem, prænobilem
Baronem Elmetum, summum Angliæ
Cancellarium.

Iura coerceri quanvis videatur iniquum,
Legibus & vires vique negare suas:
At tamen hæc uni facta est tibi summa potestas,
Legibus ut possis imposuisse modum.
Iniustum quandoq; foret, nisi iudice te, ius:
Iurâquetu dando in rebus, æqua facis.
Proximus a primo legum moderaris habenas,
Et rectas curvam non sinis ire viam.

Summum
ius, sum-
ma iniu-
ria.

Ad D. Io. Popham militem, summum Angl.
Iustitiarium, acerrimum nequitiae vin-
dicem: sibi multis nominibus
obseruandum.

Fertur in Herculeis labor iste laboribus unus,
Audax Menalium quod superavit aprum.
Plurimus at nostros spolians Erymantibus agros,
Cessit aper tibi. Sic Hercule maior in hoc.

Ad illustris. D. Hen. Southantonix Comitem.

Æquam sensisti sortem, sensisti & iniquam:
Prudens & fortis quisquis utrunq; tulit.

In Gellium.

Lectorem queris qualem desidero Gelli?
Scilicet ingenium, dissimilemque tui.

Ad *Eam*. *Spencer* eximium poëtam, de
exemplaribus suis quibusdam manuscriptis,
ab Hibernicis exlegibus igne crema-
tis, in Hibernica defectione.

Ingenij tantum noram tibi flumen, ut ipsum
Absumi flammis non potuisse putem.
Flumen at ingenij partim tibi sorbuit ignis:
Qualis, qui flumen deuoret, ignis erat?
Sylvestris populus sylvestres inicit ignes:
Talibus obfistunt flumina nulla pyris.

Ad *Sam*. *Daniel*, celeberrimum poëtam.

TV quoque nostratum vates non infime vatium,
Debentur fronti laureaserta tua.
Dum cantas Martem se Mars iruculentior ipsa est:
Cumque canis Venerem, gratior ipsa Venus.

Ad *Mich*. *Drayton*, poëtam eximium.

PRima salutatum venit tua Musa Iacobum:
Vl imo laus vati non fuit ista suo.
Heroâque cœnens tua Clio, ac heroinas:
Inter semideos, semideâsque locat:
Quod tu das illis, reddunt tibi: viuere per te
Vt datur his, pèrque hos non potes ipse mori:

Ad Trinobantes.

HEctore Troia suo florebat, Gracia Homero:
Est vobis Hector, Mæonidèsq; frequens.

In

In Gelliam.

Non nisi cū res est mentitur Gellia, credit
In rem mentiri non scelus esse suam.

In Marcum.

Armat:us sociam (pudor est) inuadis inermem:
Nulla sibi cū sint cornua magna tibi.

In Balbum.

Nvgamenta vocas quæ scribo epigrāmata: Quid
Scribere non liceat, quæ facis ipse mihi? (tuum?)

In Idam & Mopsam, exposititias.

Foemineo generi non dantur Mopsa, nec Ida:
Quamuis Grāmatica est regula ad oppositum.
Incerti generis sunt ambæ: Quippe parentes,
Nec genus, aut proavos quos habuere, sciunt.

π-ο-η. Homo trium literarum. In Battum.

Litterulis tribus his iactas te Batte notatum:
Ponè, tribus nomen pingitur ecce tuum.

f u r.

Numerus pro numero. In Marianum.

Vxori ancillam peregrè (Mariane) profectus
Das; Rediens mares comperis esse duos.
Obuenit irato hæc: Mi vir, rhetorica bella est,
Pro numero numerus, pro generiq; genus.

G 4

Ad

Ad poëtam.

Candidus ut lector tibi sit, tua candida sunt:
Atramento, atra scribito mente nihil.

Testamentum.

Christo animã, corpus tumulto, natos patriæ do,
Vxorem arbitrio, filiolasq, , /mo.
Fluctibus & flammis epigrammata (cetera clero)
Si qua malis placeant, displiceant tûe bonis.

Ad Furiam.

Vt scribam de te quiddam, mea Furia, poscis;
Inq, meis nomen versibus esse tuum.
Ergò ut tam suavis non sint vota irrita amica:
Hec de te, hîc nomen Furia pono tuum.

Ad eandem.

De te quid scribam bona Furia nescio, si non
Vnum hoc, nil dignum quod memoretur, habes.

In Caluum.

Omnia stultorum sunt plena, sed omnia stulto
Plena tibi non sunt: Nam caput est vacuum.

In Gelliam.

Quod latet ignotum est, ignotũ quod latet omne:
Ipsa latens sola es, Gellia, not animis.

In

In Pollum.

Conjugibus vicinorum, ancillisque macrescis
 Pinguibus: Ab peccas, inuidiosus homo es.
 Pinguior ac cultis crescit spado vester in aruis
 Vicini, non est inuidiosus equus.

Ad Tho. Leysonum medicum Bathoni-
 ensem amicum.

Dic mihi quæ regio in terris ubi frigida feruent?
 Thermopolis calidas splendida fundit aquas.
 Si rogitas ubinam frigescent feruida: Passim
 Friget amor fratrum, quem caluisse decet.

In Maurum magniloquum.

Prelia quæ gessit iuuenis, sæpè omnia Maurus
 Enarrat socijs, vulnera quæque tulit.
 Tum, quibus in terris meruit stipendia miles:
 Quanta pedes, fortis qualia fecit Eques.
 Infœlix cur non exponis Maure duellum,
 Quod tibi cum pulchra Phyllide nuper erat?
 Certamen dubium, eventus damnosus utriq;
 Hec ungues, crines perdidit ille suos.

Edwardo Stradlingo nepoti suo, optimæ spei
 puero: peste absumpto.

Optima sperabam de te, sed messis in herba
 Aruit, & spes est irrita facta mihi.

Attamen.

*Attamen haud in te sum falsus, mors mihi fallax
Imposuit, coptis inuidiosa tuis.
Ipsa licet fallax, mors fallitur: Optima nanque
De te spero, nec est spes ea vana modò.*

Tho. Stradlingo cognato, optimæ spei iuueni.

A*lter adhuc cecidit Stradlingus! Stradlingorū
Altera spes periit! Prò cecidit, periit.
Siccine mors matura senes, iuuenesq, frequenter
Immatura pari conditione rapis?
Ab nulli parcis: Non ulli profuit ætas,
Ingenium, vires, gloria, candor, opes.
Ergò cùm nulli parcat mors, unica spes est,
Vivere sic, ut non sit tibi cura mori.*

Elizabetha nuper potentiss. Angliæ &c. Reginæ.

P*lurima qui paucis comprehendet, dicat Elisa
Magna sub hoc paruo marmore virgo iacet:*

Allegoria. In Æmilianum.

I*nter apes degis, sed fucus es Æmiliane:
Nec stimulum in cauda, mel nec in ore geris.*

Magnati cuidam defuncto.

A*vlica te vinum sectatur turba Gnathonum,
Horum defuncto iam tibi, nullus adest.
Quos viuis vermes aluisti, deseruērunt:
Solutus & in tanto funere vermis adest.*

In

In Gallam.

N *Vnquam Galla tibi mos est dormire supinè,
At vigilans noctu sæpè supina iaces.*

Ad Macrinum.

V *Xorè angulle assimulas: stomachosa reclamans,
Omnis (ait) piscis mutus, at ipsa loquor.*

Ad lectorem doctum & indoctum.

S *Cribimus indocti, doctiq, poëmata. Quid ni?
Apta tibi quivis carmina lector habes.*

Mercator naufragus.

P *Er mare pauperiem fugiens sum factus egenus,
Instabilis stabilem non facit unda statum.*

In Carinum.

C *Vm non admittat vacuum natura, Quid ergò
Bursa tibi vacua est, cur & inane caput?
Errabat monstrum cum te natura crearet;
Sed vitium alterius culpa Carine tua est.*

Ad Tho. Leysonum amicum, de versibus
aliquot in itinere cursoriè scriptis.

S *Eu canis ad Nilum, currens qui plurima fundit,
Quid mirum cecos si pariat catulos?*

In

In Balbam spuriam.

Non solies tibi nata, ortus pars una parenti
Debetur, patriæ pars, populóque, tui.

In Paulum theologum & medicum.

Corporis ac anima dum vis medicaster haberi,
Corpora multorum destruis, atque animas.

In quendam, se extemporalem poë-
tam venditantem.

OMnia quæ tu das, extempore carmina fundis:
Qualia (per Musas) quæ meditaris erunt?

Salomon.

Octavius Salomon, non: Sed primus sapientum.
Nam septem reliquis doctior unus erat.

Christus lux mundi. Ad R. A. fami-
liarem suum.

MVndi oculū & lucem, meminite dicere solem:
In dictis (video) maximus error inest:
Alternis vicibus duo, Sol & Luna gubernant:
Fuscior hac noctem, clarior ille diem.
Lux mundi Christus. Sola huius luce relucet
Singula, quæ quicquam luminis intus habent.
Ille sua omnipotens tenebras sic luce coruscat,
Lumine utriq; ut sint, nōxq; diēsque pares.
Sabbatum

Sabbatum sanctifica.

Sabbata sanctificas non, nil faciendo: Teri sed
 Ille dies totus debet agendo benè.
 Quotidiè Sanctis sanctè cùm vivere par sit:
 Sabbata sunt ergo quotidiana pijs.

Relligio.

Grammatici peccant numero cùm religiones
 Plurali scribunt: unica religio est.
 Theiologi peccant, numeri faciendo secundi
 Nomen, quod primi solius esse decet.

Superstitio.

Quando modū, mediūq; fugit, vanisq; quiescit
 Relligio in rebus: Facta superstitio est.

Petrus & Paulus Apostoli.

Iudeos Gentēsq; fidem formastis in unam.
 Ah, cur nolimus, qua docuere, sequi?

Libertas Christiana. Ad D. Ro. Robinson
 amicum;

Libertas Christo servire est maxima: Mundi
 Libertas, animæ est exitiale iugum.

Christus & Moses.

Ille domus dominus, servorum maximus iste:
 Huic do, verū in te colloco (Christe) fidem.

Fides

Fides & opera. Ad D. Ro. Roboitham amicum.

Factis absque fides nihil est, absque hac nihil illa:
Absque tuis meritis utraque Christe nihil.

Paradoxum, de peccato. Ad amicum quendam.

TV septem peccata vocas mortalia, multi
Peccata hoc titulo cuncta notanda docent.
Nullum mortale est. Viunt peccata, vigentque:
Peccantes morimur, non moriuntur ea.

Quatuor è cœlo exules.

Quattuor hi cœlum non ingrediuntur, avarus,
Hereticus, mœchus, non homicida ferus.

Cain & Abel.

VNus in orbe foret fratri cùm frater, amore
vivere fraterno non potuere duo.
Polluit at frater fraterno sanguine dextram:
En, olim fratrum gratia rara fuit!

Ieiunia & preces. Ad Henr. Wyndham cogn.

CVr scriptura frequens precibus ieiunia iungit?
Nemo vacat carni, spirituique simul.

Pia vsura. In Camillum.

DAtua pauperibus (suadet symmista Camillo)
Centuplum & certo fœnore repperies.

Scommate

*Scommate sic vanus mystæ pia verba retorquet,
Fœnore ditato non libet esse mihi.*

Iudas.

D*iscipulos inter duodenos, proditor unus :
Ex multis, unus vix modò fidus homo est.*

Iudæ Simoniaci.

P*ronummis Christum sceleratus vendit Iudas :
Vult Simoniacus vendere pneuma sacrum.
Venditor, atq; emptor sceleratæ uterque, ut Iudas :
sacrilegus quisquis vendit, emit uë sacrum.*

Ad Christum saluatorem, Deum &
hominem.

D*ivina humanam naturam consociando, (ter.
Factus homo & Deus es : sed tamen unus, v-
Totus homo es, totusque Deus, totaliter unus :
Credenda hæc, non sunt discutienda pijs.*

Cruz Christi.

L*ignum triste, crucem prisce dixere : Sed arbor
Infœlix, fœlix sanguine Christe tuo est.*

Christi miracula.

C*um surdos verbo, & cecos sanarit Iesus :
O cæci, hæc quos non signa stupenda mouent !
In*

In Ponticum.

A Biurando fidem quid perdit Ponticus? Illi
Nulla fides erat: En perdidit ergo nihil.

Christus.

M Ors tua, mors morti est: Tu vivis, vita: Nec
Quotquot vivificas tu sinis usq, mori. (illos

Christus & B. Maria virgo.

V Irgo dei mater, fili sine patre: Parentem
Filius agnoscis, te colit illa deum.

O quantum est peperisse deum! Sed indice nato,
Credere plus matri, quam peperisse fuit.

Sancti Martyres.

S Ancta cohors, legio tetrīs inuisa tyrannis:
Hoc vobis hostes est superare, pati.

Splendida nulla magis victoria: sanguine vestro
Viti hostes, vestro & vulnere, vulnus habent.

S. Stephanus protomartyr.

M Artyrj sépavor, Stephanus protomartyr hā-
listar hoc augurij nomē, & omen erat. (beto:

Herodes.

S Anguinolente, tuam puerorū sanguine dextram
Fœdando, regnum dum stabilire putas:

Perniciens

*Perniciem misero acceleras tibi, vindice Christo,
Et frustra aduersum niteris ire deo;*

Pilatus.

Consciens innocuū dānans sine crimine Christū,
Cur quasi purgatas abluis ergo manus?
Lota manus quanuis, mens est polluta misello:
Plus peccas, quo plus dissimulare cupis.

Rara fides.

In mundo cur rara fides? Quia tempora iam sunt
Ultima, vix ullus fidus in orbe vir est:
"Regius hoc olim clamabat voce propheta.
Mundus hic in peius, quā fuit ille, ruit.

PL13.

S. Thomas Apostolus.

Certior ut nobis sit resurrectio Christi,
Principio hanc certam noluit esse tibi:

S. Ioannes Baptista.

Maximus è natis hominum Baptista, lauacro
Cuius te tingi, maxime Christe velis.
Quanquam alijs maior, multò te sed minor uno:
Magnus in hoc, quo plus seruijt ille tibi.

S. Petrus Apostolus.

Pasce meas ter dixit oues tibi Christus, & ag-
Hic mihi non facti testis amoris erit. (nos:

H

Pascite

*Pascite pastores non vos, sed ouile: Cathedra
Sancta Petri doctis conuenit, atque bonis.*

S. Paulus Apostolus.

"μυρεός. F *Aētus es ē. Sancto, mutato nomine" Paulus:
Re magnus, quauis vox sonet ista, μυρεός.
Te gentes doctore fidem dedicere profane,
Ter sanctam, & Christo corda dedere deo.*

Natiuitas Domini.

V *Irgo parens peperit puerum, sed patre carente:
Illa parens qualis, qualis & iste puer!
Patre carens homo, matre deus. Mysteria tanta!
Scire, hoc est fidei, non rationis opus.*

S. Ioannes Euangelista.

S *erue deo dilecte, tuis dilectio scriptis
Personat: Hoc iussit Christus, hoc ipse doces.*

*Lex & Euangelium. Ad Rhœsum
Morgan theologum & amicum.*

L *Ex & Euangelium nunquid contraria mandant,
Quando ait, hoc age, lex: Crede hoc Euangelium?
Vnus utriusq; scopus: Prosunt nihil utraq; nobis,
Non credendo, opus: ut non operando fides.*

Scriptum

Scriptum est. Ad Morg. Iohnsum theolo-
gum & amicum.

Scriptum est, obtrudit Christo tentator: Eidem
Respondens dominus, scriptum ait esse simul.
Scripturam mutilans satanas, sensumq; retorquens:
Arguere hæreticos hac ratione monet.
Respondere suos, Satanaeq; sophismata Christus,
Scripturis itidem solvere posse, docet.

Herodes & Pilatus amici. Lu. 23. 12. (more:

Hi duo, dum Christum oppugnant, inaguntur a-
Diffidium, hoc turpi, haud peius amore, fuit.
Sic inimica deo est concordia peccatorum,
Vt fratrum patri gratia grata pio.

Latro in cruce.

In cruce fixus latro, fidem pius in Crucifixo
Figit: Rara fides: charior ergo fuit.
Quando vacillarent omnes, plus credidit unus:
O nunquam nimium commemoranda fides!
Credidit, & Christum fassus, quem nemo fatetur
In puncto: Hunc punctum religionis habet.

Iosua, David, Machabæus.

Ilustres de gente sacra, virtute profanis
Emicuit vestra gentibus ira dei.

*Pralia supremi pugnaſtis ſacra lehouæ,
Tergaq; dant populo reproba turba pio.
Vindice dextra deo contundit veſtra rebelles,
Et tremulo falſos perditis igne deos.*

Arca Noe.

A Rca velut Chriſti eſt eccleſia, fluctibus illa
Fertur & hac tumidis: vnus viriq; ſtatus.
Mundis, immundiſque repleta animalibus illa:
Hic pius eſt, fallax hic hypocrita latet.
Nulla ſalus vnus extra illam, nulla ſalutis
Speſ extra hanc: vna hæc, vnica vt illa fuit.
Illa iubente deo fabricata eſt, quicquid in iſta
Extruitur, Chriſto hand precipiente, malū eſt.

Ad Regem.

V irtutes tot ſunt tibi, quot ſunt regna: Regendo
Regno vni, hand virtus ſufficit vna tibi.
Tu tamē his ſatis eſ quatuor virtutibus orbem
Rexiſſe, ac non eſt plus ſatis iſte tibi.

Eraſmus & Muſculus.

M Agnus eras muſ tu, paruus muſ iſte: Sed horū
Maior an ille fuit, vel minor iſte, latet.

In Zoilum.

N Oſtrū applaudentes ſtomacharis carmen ami-
Ridentēſq; mera ſtultitia inſimulas. (coſ,
Tn

*Turingis, rides nunquam: Risibile non es
Ergò animal. Quid tum? simia, vel catulus?*

Fœmina.

F*œmina si non subsit, idē est epigrāma quod ipsa
Fœmina, cūm sponso pars genitalis abest.*

Lector & Lectrix.

S*Imodò quæ legit hæc, omnis sit candida lectrix:
Lector quid refert albus an ater erit?*

In duas meretriculas, de vellere certantes.

D*e nigro cur sic certatis vellere pulchræ?
Illius an tua sit lana, caprina merè est.*

In Gelliam. De complexionibus.

D*icite doctores quæ sit complexio, falsis
Gellia quam in buccis ingeniosa gerit?
Quattuor antiqui numerârunt, Gellia quintam
Circunfert, sibi quam pharmacopôla dedit.*

In Largam.

C*ommendat Largam laudata modestia, quippe
Non inuita viro subiacet illa suo.*

Medici, Chirurghi, Poëtæ.

Q*uid si in confectas ludant epigrammata falsè
Personas? Mores, non homines petimus.*

H 3

Chirurgis

Homo
Plato-
nicus.

*Indiciũmque viri quarit. Cui replicat ille,
Annon implumem me, bipedẽmque vides?*

In Caluum, Poẽtam.

C*um te caluities deformet sordida vatem:
Cinge tuum lauro, si sapis ergo, caput.*

In quendam ẽ Comœdo medicum factum.

Anagramma.

hă hă hă. āh—āh—āh—.

Q*Viridens te comœdo hă hă hă ingeminabat:
āh—āh—āh, medico te, gemibundus ait.*

In quendam prorsus ἀμύμον.

M*usica cũ sensus teneat modulata ferarum,
Et secum sylvas, saxa que dura trahat:
Quam ferus es quẽ non mouet hæc? Tu durior ipsis
Arboribus, saxis, tigridibũsque feris.*

Ad Amicam.

L*udere cum sanctis licitum non esse docemur,
Nec cum sanctabus. Te nota non tenet hæc.*

Ad Iuliam, amicam.

P*ro Dina si te colui, tibi meque dicaui
Totum, atque effigiem procubui ante tuam:
Hæreseos videor quod sim reus, ignibus ergo
Purgari tanta me decet a macula.*

Mute

*Mitte in me flammam accensi, mea Iulia, amoris:
Purgetur flammis hac mea culpa tuis.*

Epicurus.

Q*Vid mihi commemoras venturi gaudia seclis?
Des hodiè mihi, cras largior ipse tibi.*

In hominem paruum sed magnanimum.

C*orpore non magno, mens est tibi magna: Pusillū
Te, sed magnanimum dicere iure licet.*

In Luscum gigantæum, & hebetem.

P*ondere corporeo est animus depressus: Acumen
In magno minimum corpore, Luscus habet.*

Ad Hug. Atwill, vulgò Cauerlæum theologum
& medicum pauperibus insignem:
Amicum suum.

Q*uòd non sis medicus bonus hac ratio mihi sua-
Ipsimet quoniam non medeare tibi. (det,
Omnia das gratis, nihil accipis. Haccine vobis
(Dicite doctores) est medicina bona?*

*Me consultorem sequere, & tua pharmaca posthac
Vendito diuitibus, sed dato pauperibus.*

Imperij Britannici Diui tutelares.

Ad Regem.

P*atricius, David, Andreas, Dionysius, et Georg:
Hos prisca regnis preposuere tuis:*

Omnibus

*Chirurgis licet impune, medicisque Poetas
Ledere: In hos istis ledere nonne licet?*

In Lucium Egeleium.

T*Elites gennere prius, mox ipse parentem
Progeneras (miro more, nouoque) tuam.*

In Zoilum.

R*Umpers inuidia populus quod me legat: At
Inuideas mihi tu, iam miseresco tui. (quam*

In hominem quendam popularem.

A*Rbitrio populi furtinè surgis in altum,
Auræque, quam sequeris, te popularis alit.
Non tibi nata, nec adquisita est fama: Creatur,
Et penitus causa, materiæque caret.
Ergo ut de nihilo crenit tibi gloria, sic mox
In nihilum redit, quod nihil antè fuit.*

Incomparabilium comparatio.

H*ector, Alexander, Cæsar, ter maximi: At istis
Maior Aristoteles (Mæonida) Hippocrates.*

ANAGRAMMA.

R*ANASUM GAMMA ut rauca dū voce cōaxat:
Inuersum penitus sic ANAGRAMMA sonat.*

In

In Sextilianum.

C*um mea nō laudas, laudas: Nam maxima laus
Abs te illaudatum Sextiliane fore. (est,*

In Lucium quendam hominem extraneum,
& astutum.

M*ultorum mores hominum qui nouit & vrbes
Lucius, est proprij nescius ingenij.
Illius tanta latitant in corde tenebrae,
Ut nē alijs, nec sit cognitus ipse sibi.*

Ad quendam virtute sua nobilitatum.

N*obilitas non nata tibi est, sed parta: Nepotes
Virtutis capient premia magnatua.*

Ad pauperem quendam.

V*is fieri subito diues de paupere. Nescis
Quam res ditari est perniciofa breui.*

Reip. status.

P*ublica nauigio res assimilata; tumultus
Instabilis vulgi, ventus & equor erunt.*

In Gallum, hominem Platonicum.

A*mbi uxorem Gallus, mulierque reluctans,
Non volucris, se homini nubere velle refert:*

Homo
Plato-
nicus,

*Indiciũmque viri quarit. Cui replicat ille,
Annon implumem me, bipedẽmque vides?*

In Caluum, Poẽtam.

C*Um te caluities deformet sordida vatem:
Cinge tuum lauro, si sapias ergo, caput.*

In quendam ẽ Comœdo medicum factum.
Anagramma.

hă hă hă. āh—āh—āh—.

Q*Viridens te comœdo hă hă hă ingeminabat:
āh—āh—āh, medico te, gemibundus ait.*

In quendam prorsus ἀμύσων.

M*Vsica cũm sensus teneat modulata ferarum,
Et secum sylvas, saxaque dura trahat:
Quã ferus es quẽ non mouet hac? Tu durior ipsis
Arboribus, saxis, tigridibũsque feris.*

Ad Amicam.

L*Vdere cum sanctis licitum non esse docemur,
Nec cum sanctabus. Te nota non tenet hac.*

Ad Iuliam, amicam.

P*ro Dina si te colui, tibi meque dicaui
Totum, atque effigiem procubui ante tuam:
Hæreseos videor quod sim reus, ignibus ergo
Purgari tanta me decet a macula.*

Mitte

*Mitte in me flammam accensi, mea Iulia, amoris:
Purgetur flammis hac mea culpa tuis.*

Epicurus.

Q*uid mihi commemoras venturi gaudia seclī?
Des hodiē mihi, cras largior ipse tibi.*

In hominem paruum sed magnanimum.

C*orpore non magno, mens est tibi magna: Pusillū
Te, sed magnanimum dicere iure licet.*

In Luscum gigantæum, & hebetem.

P*ondere corporeo est animus depressus: Acumen
In magno minimum corpore, Luscus hebet.*

Ad Hug. Atwill, vulgò Cauerlæum theologum
& medicum pauperibus insignem:
Amicū suum.

Q*uòd non sis medicus bonus hac ratio mihi sua-
Ipsimet quoniam non medeare tibi. (det,
Omnia das gratis, nihil accipis. Hæcine vobis
(Dicite doctores) est medicina bona?*

*Me consultorem sequere, & tua pharmaca posthac
Vendito diuitibus, sed dato pauperibus.*

Imperij Britannici Diui tutelares.

Ad Regem.

P*atricius, David, Andreas, Dionysius, et Georg:
Hos prisca regnis preposuere tuis:*

Omnibus

*Omnibus his unus cū præsīs (Dīne) monarchos,
Pentarchia tuum terminat imperium.*

Mœcho & mœchæ, vñâ sepultis.

*S*æpius illicitè qui concubuitis, in isto
Concubitu nullum (credite) crimen inest.

*Ad D. Io. Hannam Equ. cogn. & amicum.
De fumo exotico Tabacco.*

* Regis
Virgneæ
frater in
Anglia.
" Nomen
diaboli
virgineis:
Quem &
pro Deo
colunt.

*Q*uo minor accensi posthac sit cura Tabacci,
Reccole veracem" Dahanada historiam,
Imbibit hos" Tanto excordi cum principe fumos,
In tonitru fugit, & creditur esse Deus.
historiola verissima.

Calend. Ianuar.

*M*Vneribus certant mittendis Pollus & Hallus,
Donâq, uter mittat splendidiora, cauent.
Ex animo sua dona dari conclamat uterque,
Quisquiliys animum prodit uterque suum.

Mors.

*O*Mnia cū rapiat mors omnibus indiga, furtivè
Non facit: A domino iassa, suum repetit.

De Arno Atheo.

*E*Narrans cœli moribundo presbyter Arno
Gaudia, fidenti hac cuncta dabuntur, ait.
Occinit

*Occidit impurus, tibi dentur cuncta fideli:
Qua cerno, his licitum sit mihi pace frui.*

Venenum, Venus.

P*Er venas veniens prisca dixere venenum:
Quantulū ab hoc etymo discrepat ipsa Venus?*

In Caluum.

D*Ebeant nostri multum tibi, Calve, libelli;
Magnam his materiem dat tua caluities.*

In Marianum.

E*Sse in natura rerum quis te neget? Olim
Nescio quid fueras: Iam nihil esse scio.
Ebrius assiduò es, potando vinis, edis nil:
Esse ergò cur non te Mariane negem?*

Bonum & malum. Ad amicum quendam.

I*Nter se quantum quævis contraria possunt,
Discordare bonum dicimus, atque malum.
Quedā mala tamen bona sunt; Mala sed bona nunc
Longum da mihi, sed tu brevis sume tibi. (quā.*

In Caluum.

N*on tibi (ut arboribus frōdes) sic bruma capillos
Excutit: Adversa hū vis nocet atque tibi.
Sirius exusti capitis tibi siscat humores,
Prædominans nudo frontis in orbe tue.*

Vnde

*Vnde tuo assiduus vultu sedet astus, hyémq;
Corporis obscuros occupat atra locos.*

Ad R. Tottum, theologum vulgarem.

D*ic mihi Tott, quot sūt tibi sacri munera cleri?
Emisti, ergò inquis sunt tua, tot quot habes.*

Ad illustrem Carolum Blunt, D. Monioy,
Hiberniæ proregem; De victoriâ in Tiro-
num ad Kinsale. 1603.

S*anguine Brutigenū fuso letatur Hiberne,
Splendidulis domine spolijs elata superbit:
Attolit cristas plebs nescia iuris & aqvi,
Turba fuga nimium desciscit dedita turpi.
Vndique sylvestres (heu!) conglomantur in unū,
Frena libidinibus laxata vt sentit, in omne
Fās q;, nefās q; ruit plebs, agmen agreste ferarum.
Missus in auxilium profugis exurgit Iberus,
Spēs q; leui tumidus totam sibi spondat Iernem.
Sanguineo Mauorte diu certatur utring;
Iacta inconstantis dubiè cadit alea Sortis.
Post varios casus, post tot discrimina rerum,
” Delicia nostra tu (Carole) missus inanes
Illorum, nostrūmq; facis spes esse, metūsq;.
Transfugaturba suo maduerunt sanguine fusi,
De multis parua victrix cohorte triumphas.
Hesperus ille ferox * Aquileius, & impiger hostis,
Nobile cui pectus, turpi mens iniuria probro:*

* Mon
ioy.

* Don Io.
de Aquila.

Dedecus

*Dedecus ut vidit sociorum, ignobile bellum,
Ingeniux fallax, fructusque laboris egenos,
Fœdus init tecum: Dedignatusque fugaces
Hos profugas, æqua sub conditione recedit.
Aurea sic croceis redierunt secula Hibernis,
Vindice teq̃ alma gestit tota Insula pace.*

Henricus Rosas. Rosa sine spina. Ad nobiliss.
Henricum Principem.

Alba & rubra suas rosa habebant utraq̃ spi-
Sanguine spinosa & commaduere suo. (nas,
Alba rubensq̃ simul per te coniuncta, colores
Commiscent: spinis, quas habuere, carent.
Fortior unitis virtus utriusq̃, colorq̃
Atq̃ odor his melior, quam fuit ante manet.
Spinosum quodcumq̃ fuit, placidissimus aufers:
Inq̃ tuis non est aspera spina rosis.

Edenburgus, deliciarum vrbs.

Nomē hoc unde tibi, ut sis dicta vrbs deliciarū?
Alter apud Scotos num paradisus erat?
Non tibi fortuito titulus succreuit hic altus,
Humani unde fluunt delicia generis.
Nil tibi cum tenebris clarissima Scotia cecis:
Splendescit radijs Insula tota tuis.

In Th. Hamannum bibulum.

Fœlix si quando cedat vindemia nostris,
Nauta redūxq̃ suis fert bona vina domum:

In

*In noua fert animus (putà vina) exclamat Hamã-
Atq; breui innata est forma nouata sibi. (nus;*

Ad extemporalem versificatorem.

E *Dere cur properas fusos extempore versus?
Vertendi decies sunt, nouiſque prius.
Versificator tu, ſies aliquando poëta?
Quæ fundis, cura hæc cultiùs arte dari.*

In Poëtam iactabundum.

Æ *Mula nullius tua Muſa eſt, inquis: Eritq;
Poſthac, ne dubites, amula nulla tue.*

*”Tria re-
gis dicta
numif-
mate in-
ſcripta.*

*” Henricus roſas, regna Iacobus. Quæ deus
coniunxit, nemo ſeparet. Tueatur
vnita deus.*

R *Egna roſaſq; deus coniunxit: Quis ſeperabit?
Soluſ qui iungit, conſociatq; deus.
Regna Iacobradix, regnorum floſ. Henricuſ
Flores, iunxerunt: Sed moderante deo.
Sic vnita deus tueatur, rege ſub vno, vt
Sit populo, imperio, religionemonas.*

*Ad Iacobum regem, de pacatiſſimo ſuo in
ſolium Britt. ingreſſu. 1603.*

E *Quadringentiſ qui coniecere prophetis,
Motuſ in hoc magno qui foret imperio:*

Vix

Vix vnus verax, mendax pars maxima vatum :

Sperauere mali, sed timuere boni.

Tu datus è cœlo possis vt (turbine pulso)

Spe priuare malos, atq; timore bonos.

Ad Iacobum regem, de vnione Regnorum

Angliæ & Scotiæ, in absolutam

monarchiam.

N*il Iacobe nouum facis, vt duo regna sit vnum*
Imperium; Magnū hoc, pernego at esse nouū.

Quod fuit antè olim renouas: Diuiserat vnus,

Vnre innumerari non potuere simul.

Tantæ molis erat Britonum connectere gentem,

Iungendo vt solus rex Iacobus erat!

Londini magnificentiâ.

O*Rbis ad æmporium nostri, me res mea ducit*
Si quando, (magis at rursus mihi dulce placet,)

Paucaq; de multis, quæ sunt ibi rara, recondens

Sollicitæ firma mentis in arce meæ.

Hic primū duo templa Petro, Pauloq; dicata

Suspicio: Quæis nil pulchrius orbis habet.

Dūmq; vehor cymba per amœni Tāmēsis undas,

Alba ibi sese oculis obijcit Aula meis:

Cæsare digna domus. Tanti tamen æmula fastus,

Vndique magnatum splendida tecta nitent.

Ad turrim mens rapta volans, miracula cernit:

Sed vaga non vno permanet illa loco.

Interiora

*Interiora petens, per Bursam dum spatiatur,
Vrbis delicias, deuitiâsque simul.*

Illâ hinc plena satis, sed bursa recedit inanis:

Plenus ad hanc veniens quisque, redit vacuus.

Ergo domum, exhaustis nummis, redendo: Reuoluens

Pompam, & magnificas illius vrbis opes,

Concursus populi, commercia tanta, tumultus:

Parua per oppidula ut transeo, vocifero?

Londinum vrbiculas sic vos supereminet omnes,

Alta ut cupressus lenta viburna solet!

Ad Illustriss. Tho. Dorsettiæ Comitem,
summum Angl. Thesaurarium.

Soli gaza tibi quanuis sit credita regni,
Non temerè id factum, nec ratione caret.
Res bene priuatas nosti moderarier ante,
Signum hoc quod sub te publica tuta foret.

Ad clariss. D. Ro. Cecilium Comitem
Salisburiensem, principalem
regis Secretarium.

CVra tibi est regni, & regis secreta: Redundant
Hinc regno, & regi commoda aperta tuo.
Que laudanda latent in te, sunt maxima: Quanuis
Ipse latere velis, te renuente patent.
Ignea virtutis tibi vis est: Quo magis ergo
Supprimitur, tanto clariùs illa micat.

Ad

Ad nobilissimos fratres Guil. Penbrochia, &
Philippum Montgomerie Comites.

Nobile par fratrum: vestras disiungere laudes,
(Cum duo tanquam unus sitis) hic error erit.
E vestris (qua non pauca sunt) maxima laus est,
Fraterno quod vos estis amore pares.
Nobilitas eadem, virtus par, sors similisque,
Mens una, unum cor: Corpora sola duo.
Pergite, Cygnigenæ ut fratres duo sidera, vestra
Luce orbem illustres irradiare iungi.

Ad nobiliss. genere & virtute D. Henr.
Howard, Northantonix Comitem.

Nobilitas in te duplex perfecta relucet,
Sit licet in multis unica manca nimis.
A patribus sumpisti illam, hanc tua dat tibi virtus:
Iuncta plûsque placent, quo minùs esse solent.
Fallor in hoc. Ambas agnosco fuisse paternas:
Lausque tibi patrijs sit satis ampla frui.

Ad Illustriss. D. Elisabetham Rutlandix
Comitissam, D. Phi. Sydnei filiam
hæredem vnicam.

Tot tuus in tantos pater exonerarat amicos
Dona, tibi abs illo ut nil superesse putem.
Indita sunt tibi, quæ reliquis collata: Paternum
Insigne & pulchrum quod fuit omne, tuum est.
I Quod

*Quod potuit natura dedit, reliquum tua virtus
Supplet, ut hæres sis tu patris unatui.*

Ad nobiliss. D. Ro. *Sydneum* Vicecomi-
tem de Insula.

Q*uid memorẽ genus, & stirpem, proavosq; prio-
Quos tamen insignes enumerare licet? (res,
Instar multorum generosior ille Philippus
Sit reliquis, frater nobilis ille tuus.
Tam magni frater fratris tu masculus hæres:
Illius & virtus mascula, tota tua est.
Mercurio & Marti (velut is) tu promptus: Alum-
Huius & illius diligis, atque foves. (nos*

Ad D. *Barbaram* ipsius consortem, *Gamagæ-*
orum solam hæredem, nobilem heroinam,
sibi inprimis colendam.

V*T taceat reliquas, si te mea Musa taceret,
Languida plus æquo, aut invidiosa foret.
Magna est hîc tenera tibi pars transacta iuventa,
Teque Donateis annumerare licet.
Hîc tẽ mellito primũ complexus amore
Sydneus, pretium letus amoris habet.
Splendida das illi patrimonia, cùm tua virtus,
Formæque, magnificæ dotis adinstar erant.*

Ad

Ad D. Catherinam eius filiam, D. Lodovici
Mansell Equ. cognati & amici, con-
iugem dulciss.

Candida, maternos cui contigit inter amicos,
Quæ restant vita ducere pensa tue:
Auspicijs diducta bonis, virtutibus aucta
Maternis: laudes, quas tulit illa, cape.

Ad Guil. & Robert. Sydneos, nobiles adole-
scentes fratres, cognatos suos.

Sydnei duo vos estis fundamina fratres
Nominis, & vestrum est surgat ut ista domus.
Structuræ in primis fundamina tutæ locari
Conuenit, impositum nè malè cedat opus.
Hæc super, eximium quicquid, quodcunq; decorum
Extruitur: Nullo turbine quassaruent.
Talibus ergo boni studijs incumbite, anitis
Ut sitis tandem laudibus ambo pares.

Ad prænobilem Henricum D. Herber-
tum de Raglan.

Tu pulchro tecum certas certamine doctus,
Certamen nullum pulchrius esse potest.
Fortunam ingenium, vim virtus vincere certat:
Maiori hac nusquam vincere laude potes.

In Rufam.

Rufa, tuas laudo fortunas, ingeniumq;
Quòd non casta, viro tanta placere scias.

*Et similes natos progignis falsa marito,
 Quorum delirus se putat esse patrem.
 Nam quoties peccat, de solo mœcha marito
 Cogitat: Et nati hinc assimilantur ei.*

Ad bilem expurgandam, Experimentum.

V*Xor bili atra (ut simulat) lasciva laborans,
 Accersi medicos imperiosa iubet:
 Undiq; concurrunt. Hæc prodiga dat, nihil inde
 Proficit: Ingenio, quo fuit antè, manet.
 Sumptus impatiens tanti vir, totq; laborum:
 Flaua ipsum bilis, non simulata, capit.
 Vxorem infensus, medicosque aduerberat: Et sic
 Illi atram, flauam surripuitque sibi.*

Mars & Minerva.

M*Illes perdoctam despondet Thraso puellam,
 Annuerat votis virgo parata suis.
 Ingenium muliebre probat sic: Mars ego, Pallas
 Tu: soror, & frater. Nubere nõne licet?
 Quidni? (inquit) Iouis ista fuit, Iunonius ille:
 Sanguine sed nullo participare scias.*

Iu Sextilianum, caluum.

I*ngeniosa legens quæ scripsisti epigrammata, vatis
 Iudicium laudans, ingeniũq; noui:
 De Caluo, quocum mos est luisse poëtis,
 Abs te mirabar nullum epigramma dari:*

Causa

*Causa hac apparet tandem mihi certa, quod ipse
Qui scripsit, caluus Sextilianus erat.*

Pecuniaria metamorphosis.

A *Pecude antiquè sic dicta pecunia, vertit
In pecudes nimius quos capit huius amor,
Taciturnitas & loquacitas. Ad Hen. Fox fr. suum.*

P *Aucis multa loqui, virtus est ista virilis.
Inuenies paucos hac ratione loqui.
Multis pauca loqui, vitium est muliebre: viròsq;
Inuenies multos hac ratione loqui.*

In Faunum.

G *Loria summa tibi sunt cani, Faune, capilli:
Anne pilis laus est debita tanta canis?
Atq; suis ipsum se mulcet moribus. O tu
Felix crine canis, moribus atque suis!*

*Vxor iurisperita. Ad D. Rich. Treuor Ll.
Doct. cogn. & amicum.*

I *Vridicus sociam inuenis sibi nactus, acutum
Cui satis ingenium, linguaq; blanda fuit:
Prompta manus calamo, pectus comprehendere doctũ,
Defuerat tantum praxis & usus ei.
Exercet secum causas vir nocte, diéque,
Donec doctoris facta magistra foret.
Orto dissidio (quod sæpè fit inter amicos)
Vxorem doctè commonet officij.*

Doth tra-
uers and
deny the
bill.
Ab que
hor.

Rixandum non esse docet, non respondendum:

Subiectam proprio sed decet esse viro.

Illa fremens, è transuerso inquit pernego billam

Absque hoc quòd falsa hac me tua glossa tenei.

Edw. Gageo Equ. ordinis nobili viro. vx. auo.

Qua tibi chara prius sternebat stragula coniux
Pulvinulosque plumbeos:

Hunc tumulum iam maesta parat de marmore fidei,

Et cespitem capiti dedit.

Mausolo quannus regi regina superbum

Fecit, magisque splendidum:

Aequa fides virinque, viros similisque voluntas

Ambabus ornandi suos.

Hoc solus requiesce Senex sub marmore, coniux

Cubabit unâ postmodum.

Sera licet, fatis veniat remorantibus: Atqui

Non deserit, sed sistitur.

D. Elisabetha ipsus vx. probatiss. matronæ.

EN matrona virum sequuta tandem,

Annis aucta satis, recumbit unâ.

Vni nupta viro stadebat, Illi

Defuncto viduata vixit vni.

Hoc marmor modò lectulum poposcit,

Quod commune sibi, viroque dudum

Sumptu non nimio modesta struxit.

O quàm nobiliore digna tumba?

Te sed hospite, nobilis sat hæc est.

Davidi

*Dauidi Stradlingo ar. D. Edm. Stradlingi, Equ.
Donatei fr. insigni mathematico.*

H Accine tu Stradlinge iaces sub mole sepultus?
Ossa tibi David pondus inersne premit?
Credideram quòd vix te terra, polúsque sepultum
Claudant; Nam viuo cessit uterq, tibi.
Quem cœlū capere haud potuit, num terra potis sit?
Ars tua (fas dicto) maior utroque fuit.
Astra super, subter centrum penetrabile transijt
Ingenium: Quī te paruula tumba tenet?
Corpus humum sapuit, sed mens caelestia spirans
Spreuit humum, & cœlum quod cupiebat habet.

*Henr. Portmanno Equ. Et D. Ioanne vx.
sux, matris sorori.*

I Ncultum qui me marmor, saxūque viator
Inhospitum imprudens vocas:
En tibi (queis decoror) titulos in fronte notatos,
Qualésque subsunt hospites:
Portmannus consorsque simul sub tegmine nostro,
O Par beatum, obdormiunt.
Non alios sector titulos, mihi gloria crescit
Hospitibus hisce candidis.
Ambo Somersettam fama factisque replebant,
Notis & ignotis boni.
Vita velut, mors talis erat pia, pura, beata:
Accepta hominibus & deo.

Fr. Stradlingi infantuli, Epit.

IN mundum immundus veniens, a sorde lauacro
Purgatus sacro, mox fugis ad superos.
Sic nè fortè lutum, lotum te postmodò fœdet:
Sola ubi mundities est, ibi mundus ades.

Ad nobiliss. genere & virtute, Edw. Dn. Zouch,
Regij consilij in marchijs Walliæ Præ-
fidem dignissimum.

INdixit viuis tua virtus mascula bellum,
Virtuti vitium restitit vsque tue.
Inuidiam tibi conflavit victoria: Testis
Nullus virtutis certior esse potest.
Esse bonum, aut placuisse malis, electio cùm sit:
Malles esse bonus, quàm placuisse malis.

In Lolianum.

CArmina non paruo quæ scripsi pauca labore,
Percurrens spatium tu Loliane breui:
Hic tibi materies, methodus tibi displicet illuc:
Longum illud, curtum est hoc epigramma nimis.
Plurima tu passim mea carmina stigmatate inurens,
Reddis stigmaticum (qualis es ipse) librum.

Finis Libri Tertij.

IOANNIS STRADLINGI
Epigrammatum Liber
Quartus.

Ad Librum.

V Ade liber quocunq; lubet, spatiare per orbem;
Vt liceat domino, non libet ire, tuo.
Nec pudeat quòd sis ruri prognatus agresti,
Gratior urbanis rusticitate venis.
Caesaris excelsam si quis te ducat in Aulam,
Ne nimia pecces garrulitate, caue.
Qualiter edoctus fueras, fac: *χάρπε* memento
(Si fas sit) domino dicere mane meo.
Forte ibi semideus regali stemmate cretus
Te leget: Huic optes omnia fausta volo.
De me si quisquam ardelio quid queritet, audax
Ne verbum dicas, impero: Mutus abi.
Cùmque domum rediturus eris, mihi nuncius esto,
Qualia de te plebs garrula verba ciat.
Et nos solliciti reducem dum te usque moramur,
Cum domina hìc solito vivere more iuuat.

Ad

Ad Almæ Academiæ Oxon. Alumnos, de
sua erga sereniss. Iacobum regem
PIETATE.

V No, plura simul pietatis munera, docti
Munere præstatis. Pars tibi prima deo,
Pars patriæ, patriæq; patri data tertia: splendet
Sic unâ pietas hac Pietate triplex.
Grata Deo, patriæq; : Deo patriæq; sacra ti
Principis, agnitio hac officiosa pi.

Ad Almam Academiam Cantabrigiensem,
de suo Threno-thriambeutico.

(bos :
Q Vid vellet sibi, sum miratus, Threno-thriam-
Dissidium, hoc in se nomen habere, notans.
Tristia, læta: locus, planctus: lachryma atq; trium-
Nomine, tã noua res, ritè notanda nouo. (phus:
Quæ tibi tam varios simul uni (virgo) potestas
Edendi motus? Ardor hic unde fluit?
Pythagoræ explosum redijt iam dogma, moueris
Heracleti anima, Democritique simul.
Sic ridendo gemis, sic tu lachrymando triumphas:
Opposita haud vnus spiritus ista dedit.

Ad Lectorem candidum.

NE tibi displiceant epigrāmata nostra subinde,
Aspera & interdum nè nimis esse putes:
Responsum

*Responsum sic lector habe, taxantur in illis
Non homines, hominum crimina sola peto.
Nec mea prætereo tecum communia quæ sunt;
Plura mihi si sint, me magis ipse premo.*

Problema. Ad Auaros.

A*Vri sacra fames, aurumque sitire Latine
Dicitur. Aurumne est potus, & esca simul?*

In Porcillum.

C*Um vitis mea Musa tuis audacula bellam
Indicit, mores exagit atque malos:
Tu quereris male-dicta dari Porcille, sed erras:
Verè dicta, benè hæc, non male dicta scias.
Si te veracem, castumque, probumque vocâro,
Me male-dicentem dicere inre potes.*

To scan-
der one
with the
truth.

In Priscum.

I*Nsanire breui Priscum timor altus amicos
Occupat: Insanus, qui timet hoc, magis est.
Insanit nemo, luxu qui quottidiano
Ante diem medium, potus ab urbe redit.
Fallor: Et insanit iamdudum Priscus, in urbe
Ante diem medium potus ubique furit.*

De mercatore quodam rusticano. Ad D:

Io. Harington Equ.

P*Radia mercator nactus duo rustica quidam,
Quæ non distabant utraque ab urbe procul:
Vrbis*

*Vrbis pertesus multum versatur in agris,
Et redit ad sociam varius ille domum.*

*• Illa fidem suspecta viri, sic salsa iocatur
In reducem: Quàm tu sanctus, amansq; vir es!
Per sex cum ancillis noctesque, diesque laborans
Rure, tenes mecum sabbata sancta domi.*

Historici moderni.

Q*uidlibet audendi pictoribus, atque Poëtis
Olim fas: Ipsum id iam libet historicis.*

SCACCARIUM. Ad Guil. Thomassium ar.
I. C. amicum.

^{Camdē}
^{Brit.}

T*Abelia non SCACCARIO nomen dedit,
(^{Geruasius licet grauis scrip:or notet})
Res ipsa diuersum indicat planissimè.
Aut fortè si appellatio hac fuit viris
Sat congruens vetustioribus: Tamen
Iam sacculi pecunia farti benè
Huc undecunque cumulata, docent
SACCARIUM nos rectius vocare, quod
Antiquiores nominant SCACCARIUM.*

Canities Curialium. Ad fr. G. G.

C*uria cur canos facit? An quia maior in illis
Cura, quies animi & corporis usq; minor?
Seu magis inuidia, ambitio, lascinia nigro
Corda colore, caput candidiore tegunt?*

Diogenis

Diogenis & Gnathonum dissimilis
urbanitas.

Hospitis in faciem Cynicus quando expuit olim Laert.
in vita
Diog.
More suo simplex fecit, & explicito.
Plurimum in vultus ridens Gnatho, arte venenum
Implicita, duplo in pectore, triste gerit.

Ad Io. G. hominem facetum.

Multi desipiunt sibi cum sapuisse videntur:
Insipiens tu vis dici, in eoque sapis.
Arte tua, quam illi, plus proficis: Ars tua quannuis
Stultitia est, stulto sic libet esse tibi.

Ænigma. De fœmina.

(est.)

Fœmina multa bona est, tamē omnis fœmina mala
Propter hoc est malū: Quæ bona, facta mala est.

Ad IACOBVM Magnæ Brit. Fr. Hiber. &
Insularum adiacentium Monarcham.

In se diuisum non est durabilè regnum,
Vnita in se sunt regna quieta magis:
Olim Brittannūm diuisa potentia, fecit
Alter ut alterius viribus intereat.
Promittit meliora Deus iam rege sub vno,
Vna ut gens omnes simus, & vnanimes.
Vnio, quam reges etsi cupiēre priores:
Illius at soli est fama relictā tibi.

In

In Festum, hypòcritam.

Nusquam cum miseris mortalibus angelus un^a
Degit, & è cœlis exul in orbe manet.
Inter mortales tu diceris angelus. Ergò
Falsum nomen habes, aut aliunde venis.

In Gallum & Gallam.

Duidit uxorem Gallam, Gallumque maritum
Religio: unanimes una dieta facit.
Carne ambo, ac pisci vescuntur: Et illius ista
Fert mores, huius sustinet ille dolos.
Potus ut is crebrò, sic sobria rariùs illa:
Mœchus hic, hæc meretrix. O bona religio!

Homo *μνησχομεν* Ⓞ. Ad R. Seys ar.
I. C. cogn. & amicum.

SE quicunq; regit, rex est, mundi que monarcha:
Paruus enim mundus quilibet ipse sibi est.
Quique regendo sibi non sufficit, hic aliorum
Quos sibi sors subdit, rector ineptus erit.

In Flauam.

Intestatus obit Flauus, res Flana superstes
Testibus ergò suas credere velle vouet.

In Fabullam.

RVgis, & senio subacta quauis:
Mendaci nimiùm Fabulla credens,
Pulchellam

*Pulchellam speculo esse se putabat.
 Prodit compta satis, superque gemmis,
 Auro, vestibus atque sumptuosis:
 Concinnam populus vocat Fabullam,
 Sed pulchella sibi videtur uni.
 Reclament pueri licet, puella,
 Matronæ, iuuenes, senes, poëta,
 Sutor, pharmacopôla, clinicusque:
 Plus credit speculo Fabulla, quàm vel
 Centum testibus inuidi popelli.*

Ad nobiles. D. Tho. Egerton, & D.
 Io. Popham, summos in Angl. iuris, &
 æqui ministros.

V*estra mandatur fidei ius, iuris & æquum:
 Vosque hæc seruatis credita vestra duo.
 Seruat uterque utrunque; ut sit res ardua sciri,
 Æquior hic num sit, iustus an ille magis.*

Ad D. R. Lewkenor Equ. Cestriæ Iustitiarium,
 regium in confinijs Walliæ consiliarium,
 sibi vnicè colendum.

V*nus Iustitiæ fons, multi a fonte canales:
 Lymphæ per hos valles, quas rigat, vda fouet.
 Cambria maiorem te non habet: vnus alumnis
 Æqua iustitiæ diuidis arte, suis.
 Doctus utrunque potes iustum disponere, & æquum:
 Quòdque potes doctus, tu facis ut bonus es.*

Vsus

Vfus historiæ, Ad amicum & affinem
Sam. Lewkenor.

Q Vis scopus historicis? *Ætas ut postera discat,
Prudentis quæ sunt munera pulchra duo.
Quæ fugienda sibi in vita sunt, quæ facienda:
Et cum præteritis neclere facta modo.*

In Marianum.

N On capis (Euge cupis) famā, scio cur *Mariane:
Est fera fama, statim nec queat illa capi.
Venaris cupide, sed te fugit illa sequentem:
Scire cupis capier qua ratione queat?
Tu fuge, sic mox te fugientem fama sequetur:
Hanc captans, (res hæc est noua) nemo capit.*

In Aulum.

T V mea perpendens epigrammata, ringeris *Aule:
Et quales (garris) dat nouus iste tricas?
Tristis Aristarchus, morum durusque magister,
Cur mea contorta carmina fronte legis?
Hæc modo sanguineas exposcant carmina pœnas,
Tu mihi quas merui, si placet, Aule dabis.*

De Hamanno nugatore. Ad Rich. Lougher
cogn. & amicum.

C onsilium de causidico petiturus Hamannus,
Aurea pulchra manu falsus utraq, tenet.

Hæc

*Hæc alternatim transponens, multa patrono
 Enarrat, docti iudiciûmque petit.
 Attentus cùm (causidico diſtante) ſtetiffet:
 Mercedem tandem hîc, euge ait, ecce tuam:
 Auræque oſtendens, aures mihi vocibus (inquit)
 Impleuiſti: Oculos his ſatiato tuos.*

Difficilia pulchra. In Sextilianum.

***A**rdua mentiri eſt res, veracemque videri:
 Vtrûnque hoc mira dexteritate facis.
 Maxima mendacis vulgi pars turpis, at ipſum
 Mentiri pulchrum Sextiliane tuum eſt.*

*Pulchrè
 mentiri.*

Ad Regem, de rumore mortis ſuæ.

***M**ortis fama tua noſtras ut venit ad oraſ,
 Nos penè exanimis credulitate facit:
 Tu uiuis, nec nos morimur: Moriamur at ipſi,
 Quid refert? Modò tu non moriare, bene eſt.*

Ad ſereniſs. Britannix Reginam Annam.

***F**ilia, ſponſa, ſoror regum regina: Quid ultra
 In titulis poſſunt ſcribere fata tuis?
 Regum dicta parens poſthac, & reginarum;
 Inuideat ſorti luno ſuperba tua.*

Ad nobiliſſimum Henricum Principem.

***D**ivæ nate parente puer, qui fronte parentes
 Exprimis, infuſum numine pectus habens.*

K

Maſto

*Maſte animi, & noſtras factis ſpes redde minores:
Speremus quanuis plurima, plura face.
Fortunam virtus ſuperet, prudētia vires:
Tām dilecte bonis, quām metuende malis.*

*Ad prænobilem Carolum Eboraci
Ducem.*

^{Henr. 8.} *C**Arole, poſt magnū regem tu primus honorem
In titulis, titulo hoc dignior ipſe, geris. (hunc
Crefce noua virtute, nouus tibi numine fauſto
Crefcat honos, fauſtus creſcis ut ipſe puer.*

*Ad D. Elifabetham, Regis filiam natu
maximam.*

*O**Mnia fauſta precor. Quid enim niſi vota re-
En, quæ ſola queo vota dediffe, fevo. (quis?
Qualia vota rogas? Imo de pectore ducta.
Quid mea vota velint? Omnia fauſta tibi.*

*Ad D. Margaretam & Mariam, filias natu
minores.*

*P**Ignora chara patri duo, charaq; pignora matri,
Hoc vobis animi pignus habete mei.
Quale poëta poteſt do vobis (carmina) paruum
Munus: At hoc tale eſt, quale poëta poteſt.
Talia caſtus amor dans pignora iungit amantes,
Imperium firmat, connubiūque beat.*

Ad

Ad Illustriss. heroinam Dn. Arbellam Stuart,
non minùs virtute sua, quàm regio sanguine
nobilitatam.

E *Tu Semideas inter celebranda Britannas.
Nympha, tuo quoddam numen in ore sedet.
Splendorem generis comitata modestia, laudem
Duplicat: Et gratante magis esse facit.
Maestas comitate carent, ingrata: sed illa
Istaque, mortalem te probat esse Deam.*

Ad nobiliss. Adolescentes principia latere.

M *Agnanimi, ut sitis magni, est ea cura paren-
Maiores hic vos artibus esse licet. (tum:
Religione, fide firma, virtute virili,
Moribus ingenuis, sobrietate pia.
Quo quisque est alijs maior, minor hoc videatur
Ipse sibi. Hac fiet maximus arte breui.*

Tam Marti, quàm Mercurio. Ad eosdem.

M *Mercurio quannis cedat Mars, seruit uterque
Viriq;: Et iuncti, splendet uterq; magis.
Arma foris tractare, domi stratagemata par est
Magnates: Marti, Mercurioque sacros.*

Ad eorundem tutores & pædagogos.

A *Gricola vos estis, agri est bene cura colendi.
Maior, quo fuerit fertilis iste magis.*

*Vt crescat seges, & pereat Zizania, vestrum est:
Hic ager (ut colitur) vester, utraq; dabit.*

Ad Illustriss. Carolum Nottinghamiæ Comitem,
Angl. Thesauriarcham.

O Ceano, ut vallo, stat cincta Britannia: vallum
Virtutem heroum fortius esse puto.

Oceani ius iure tibi datur ergo Britanni,
Ut stabili instabilem iuratione regas.

Cum tamen hic ratione minus, plus sorte regatur:
Sors bona consultis adfuit usque tuis.

"Ann 88
& expedi-
tione in
Cadizi-
an.

Fortunate senex, victo" his hoste triumphas:
Nostra petens tumidus, perdidit ipse suum.

Ad D. Io. Croke Equ. Regis Seruientem ad
legem, Consiliarium in continijs Walliæ, &c.

D lecta magistratus lex mutus, Eumq; loquentem
Appellant legem: vera loquela satis.

Lex aparum prodest lex, si neglecta: Dat illi
Esse velut, Index: Posse dat ista sibi.

Iudice te, que sunt sua, lex habet: Ipse tuumque
Sic retines, ut par est tenuisse, decus.

Ad egregium virum. Fr. Tate armigerum,
Iustitiam ad Assisas superiori collegam,
in partibus South-Walliæ.

Qua tibi pro summa est, summis non infima vir-
Arbitrio ius das, ut decet, ipse tuo. (tus:
Quaq;

*Quaque tenere alios contendis lege, teneri
Lege paritemet, cum ratione putas.*

Ad D. Guil. Herbert Equ. doctum, studijs
deditum, sibi amiciss.

Corporis ut minor est, animi vis ingenijq;
Maior: Es hinc vegetus, sis licet inde senex.
Sedulus historias, & docta volumina versans,
Ingenium pulchrè, iudiciũque colis.
Quando domi residens sic lustras pervigil orbem:
Facta foris tam scis, quàm propè gesta domi.

Ad D. Fr. Popham Equ. cognatum
& amicum.

TV patrie iuuenis, patris instar es; Et iuuenili
Corpore fers animum, iudiciũque senis.
Ut senibus vis, sic prudentia rara iuuenta:
Robore tu iuuenis, consilioque senex.

Hugoni Portmanno Equ. Conso-
brino suo. Epit.

QVis tibi filiulus, quæ fœmina funus adoruet?
Natus cui nullus, fœmina nulla fuit.
Orphanis, pater alter eras: viduisque maritus:
Planctibus hi decorant funus utrique tuum.
Vixisti calebs, moreris pater, atque maritus:
Progeniem pietas dat tibi casta novam.

Tho. Palmero Equ. cognatorum amicissimo,
qui obiit Valedolilæ Hisp. an. 1603.

INter complures palmam Palmere tulisti,
Quos coniunxerunt sanguis, amorque mihi.
Quæ solum potuit, mors dixidit: vniet & mors
Tandem, quos primum dissociauit, atrox.
Quid talem superasse tumes mors inuida? Cessit
Massa tibi tantum terrea, mēnsque deo.
Pars tua paulatim ut pereat putredine victa,
Alter(a mors) fructum te moriente feret.

Tho. Richardio Coytiensi Glamorganix, nuper
lyristarum Britannicorum facile principi.

CAlliope nec matre satius, nec Apolline patre,
Qui iacet in tumulto hoc, Orpheus alter erat.
Non post se sylvas, & saxa adamantina traxit.
Haud habet in nostro hoc fabula vana locum.
Mæmareos, stupidosque magis sed stipite duro
Dixisses, quos non mouerat arte sua.
Maire dea quauis, nec Apolline patre fuisset:
Dicere, ab his quod sit doctus virisque, licet.

De Putsono, nugamentum inhonestum.

Agricola ut terram aratro terit, & sua sulcis
Semina dat, Putson seu furiosus, adest:
Secum semen habens, hinc atq; hinc spargit in agro
Prodigus, & misso semine, mutus abit.

Agricola

*Agricola uxorem vitians post, captus in actu
 Moechus, frendenti sic iocularis ait:
 Semen in hoc agro spargens, ut nuper in illo,
 Cur eadem non sit gratia, ut antè, miki?*

*Ad quandam pauperulam, castam
 & formosam.*

P*Auper es & non es. Formam si vendere fas sit,
 Prepollet gazis nulla puella tibi.
 Hec quia venalis non est, pretiosior auro
 Longè: Entu virgo diues, egena licet.*

Ad Ioan. & Gratiam sorores chariss. virgines.

D*E vobis sat sit dixisse duabus, hoc unum:
 Viraq; digna soror fratris amore boni est.
 Casta certatis studiis, pietate sorores:
 Moribus ut similes, sic probitate pares.*

Ad pædagogum quendam.

P*osteritas, quasi posterior tibi dicitur atas:
 Agnosco ingenium grammaticale tuum.*

Adulatores, canes.

M*agnates illos, istos ut pauperiores
 Excipiunt: His est maior habenda fides.*

Ad lectorem non Candidum.

S*i tibi displiceant mea carmina, crimen in hoc est:
 Non mibi lectori est mens placuisse tibi.*

In Ponticum.

INsapiens fatuum non paruo Ponticus emit :
Sic similis similem, quo recreetur, habet.

In Battalogum.

SCripisti nugas Sylla, stultusque requiris
Mercedem : Nugas dat tibi Sylla tuas.

Meretrix, Chimæra.

VOx meretrix, sed cui res est subiecta: chimæra
Non res, significat rem tamen illa malam.

In Ponticum, Æquiucarium.

Sermo alijs animi interpres, tibi Pontice non est :
Aut mala mens superest, sermo malus tibi.
Sermo malus, peior mens, sed tu pessimus horum:
Mens tua, sermo tuus Pontice, ter malus es.

Ad amicum, lectorem : Et lectorem
amicum.

Qui meus ante fuit, tuus est liber: Accipe lector,
Qui meus & tuus est: Tu meus, ipse tuus.

In Balbum malè versificantem.

Versificans Balbus, detur sibi venia poscit :
Dicite, cum veniam sic petit, anne meret?
Scotus,

Scotus, Scaliger, Cardanus.

Hic subtilis, at ille magis, plus alter utrisque :
Subtilis tribus his quis magis unus erit ?

Porphyrus.

Cur schola Christicolum legit hunc ? Rabiosior
In domini nostrum non canis alter erat. (illo
Nempe hac feruoribus est, prudentia Christe tuorum,
Vnde mali virus, mel legere inde merum.

In Quintinum.

Quintinus cunctis aut inuidet, aut miseretur :
Quintine, inuidiam plus ego malo tuam.

Penelope passim.

Quicquid luce boni fecisset, nocte retexit
Penelope : passim plurima Penelope est.

Ad D. Edw. Stradlingum Equ. de aggere mari-
no apud Aberthawe, ad Sabrinam coercendum sumptibus priuatis, Herculeo labore exantlato, intra 5. menses 1606.

Quorsum pyramides Mēphis, Babylonia sumptus
Ostentat, magnū urbs amphitheatron opus ?
Ad pompam & fastum hac solū miracula tendūt :
Sunt laudanda minus, suspicienda magis :
Herculeos duco plus dignos laude labores :
Publica enim magni hand utilitate carent.

Talis

Talis & hic tuus est sumptu, ingenio, arte, labore:
 Laus tibi, posteritas fructum habitura tua est.
 Quid, quàm Neptuno leges præscribere, maius?
 Fluctibus & metas imposuisse novas?
 Ecce solum hic, fuit antè salum: seges est, ubi pontus:
 Piscis in hoc campo luserat, errat ouis.

De pestilentia. Ad D. Rodolph. Guilielmium,
 amicum: theologum & medicum.

VRbibus exitium qua fert, rarig³ timorem
 Immittit pestis: Quæritur unde venit.
 Assignant causas varîe, tibi sola videtur
 Mors hominum factis turpibus, ira dei.
 Hinc, nobis superesse nihil nisi vota minaris:
 Theologum & medicum O te Gulielme bonû!

De duobus causidicis fratribus. Ad Math.
 Pryce, cogn. & amicum.

CAusidici duo dum fratres, contrarius alter
 Alterutri, causas litigiosus agit:
 Atque alius dictis alium clamosus acerbis
 Urget, ut ad pugnosc usque calere putes:
 Pectore vir simplex astans, ambobus amicus,
 Ab fratrem frater, nè feritote, monet!
 Conditio infœlix, me iudice, causidicorum est:
 Frater ut in fratrem sic furiosus eat.
 Stulte tace, vnus ei de fratribus inquit: Amici
 Nos sumus, & lis nos hac facit esse magis.

Cui

*Cui vir, Falsus amor vester, vel ficta clienti
Stultulo amicitia est, carius emptæ licet.*

De coniuratione illa diabolica. Non :
Nouembr. 1605.

V*Lcisci Altitonans vrbesq, hominésq, scelestos
Intendens : Tonitru & fulgure præsto facit.
Iuppiter in Britones terrenus fulmina mittens
Frustrâ, opus hoc alia tentat adire via.
Fulgura (prò mirum !) barathro minitatur ab imo,
Promocet vt superos infera turba deos.
Horruit annè ausus Titan plus cernere tantos ?
An solem timuit turba maligna magis ?*

Ad nobiliss. & bonis auspicijs natum G. D.
Montegle, cui horrendæ coniurationis
detegendæ beneficium
refertur.

I*N tenebris opus infandum filij tenebrarum
Dum peragunt, lucem terricola fugiunt.
Hos Aquila vt de Monte volans casu Ionis ales
Subsentit, tectos vsque latere negat.
O fortunatos nato te, Magne, Britannos !
Essemus nil nos, tu nisi natus eras.*

Ad regem, de coniuratione illa suo, quasi di-
uinitus dato augurio, penitus perspecta.

I*Nstar mysterij vestras deuenit ad aures,
Littera Monteglo missa : Relecta tibi,*

Ingenio

*Ingenio sensum obscurum bene conijcis. O tu
Digne gubernaculo, rexque propheta simul!*

Ad nobiliss. Parliamenti proccres, & alios
in Comitibus Westmonasteriensibus
reip. bono collectos

ECce, salutiferis ubi vos pia turma studeatis
Legibus, & mores his cohibere malos:
Pernicies vobis instat, tristémque nocentes
Innocuis cadem, lege vetante, struunt.
Incidit in foveam, quam foderat antè, malignus:
Et capitur laqueis improbus ipse suis.
Primus namq, Deus leges qui condidit, illis
Punit iure malos, protegit atque bonos.
Huius ad exemplar vstra formate; malignos
Contundant, prestent auxiliúmque pijs.

Britanniæ ad coniuratores prosopopæia.

VOs ego degeneres nutriti provida natos
Mater, & in gremio perstudiosa tuli.
Quæ mens, maternis vos commaculare (profani)
Visceribus? Fratrum & sanguine, cade frui?

Ad Clerum.

Militat omnis homo in terris: sacra pagina dicit,
Militia est hominis vita. Quis ista neget?
Arma et militia non sunt carnalia nostra:
Spiritus, hic sanctis arma dat apta viris.

Quid

Quid vos presbyteri gladijs certatis, & armis,
 Qualia terrenos praestant habere duces?
 Quando ferit gladio Petrus, saluator amantèr
 Increpat errantem: Nè feriátque, iubet.
 Dat gladium tamen ancipitem, quo scindere gentes
 Possitis, VERBUM nempe perenne suum.
 Non verbis, VERBO hoc: Gladio pugnabitis isto:
 Victus & hìc, nullo sanguine, victor erit.

In Aequiuocarium.

Aequiuocè iuras, tamen es simplex & apertus:
 Namq; ipsi vox est, mens eademq; tibi.
 Credentes fallis, simplex licèt ac bonus es vir:
 Aequiuocè bonus es, simpliciterq; malus.
 Olim homines vocum, deus & tu καὶ ἡμεῖς γινώσκουσιν:
 Nos, tibi fas soli dicere, γινώσκει λόγον.

In Porcillum ebriosum.

Monstruosum quiddam de te Porcille relatus
 Vicini narrant, fabula nec levis est.
 Quinq; manu surgens digitos utraq; recenses,
 Vespere tot tibi sunt, quot numerare nequis.

In Publium, venereum.

IN deponenti lustratur Publius, urbem
 Lustrat in actiuo dum pia turba suam.

Tumulus

Tumulus cuiusdam libidinosi. (*hircum*)

Quadrupedē tumba hac h. minē, bipidem tenet
Qualis homo hic quondā, bestia qualis erat?
In hominem quendam callidum.

Frigescis, rarōq; cales, magē callidus hinc es:
Nam quo quis callet plus, minus ille calet.
In quendam subito nobilitatum.

Nobilitas tua tota tua est, Nā nulla parentū est:
Dic, quota tota hac est? Nulla, profectō tua est.
Tenebræ & lux.

Posterior tenebris, lux: Ergōne sunt meliores
Hac illa? Nobis Oedipe dic dubium.

Ad amicum quendam: De die, & nocte.

Esse duas dicis noctēque, diemque, sorores:
Falleris. Hic frater, fratris & illa soror.

Dies.

Foemina, masq; vocor, simplō sub nomine duplex:
Frater hic, & soror hac. Hermaphroditus ego.

In Craccūm, hominem pestilentissimum.

Cur fugias pestem, cū nō fugis improbe teipsū?
Ipse tibi, atq; alijs pessima pestis eras.

In

In meretricem quandam.

Ingenium dedit, & formam natura: Sed ipsa
Pulchrum natura sordida perdis opus.

Quæstio. Ad Astrologos.

Inter bis senas pollent quæ in corpora stellas,
Cur aries capiti corniger ille præest?

In Gallam.

Oscula das, sed quæ tetro plus stercore fætent:
Quid mirum, os culi turpis ad instar habes?

In quendam. I. C. C.

Theologus, medicus, patronus es vnus & idem:
Peccas miscendo iura profana sacris.

In Dacum.

Emit amicitiam Dacus, post vendit amicum:
Iure putat vendi hunc, qui prius emit eam.

De Periurij poena: Quæstio.

Cvr aures commissa luunt periuria linguae?
Alter enim alterius ferre iubemur onus.

Ad ampliss. ducẽ, Senatũ, populũmq; Venetum.

Terrarum dominum quod prætimeatis, inane est:
Non terra, Oceano vos habitare patet.

Ignæ

*Ignea nec vobis terrori fulmina sunt o:
 Urbs vestra a flammis tuta sit inter aquas.
 Vera fides, amor, & pietas, patientia calos
 Christicolis, Satana vel rennente, dabunt.*

*Ad Hug. Sanford ar.amicum, de remedio
 belli domestici.*

*C**um dulcis magno pax sit sub rege Iacobo,
 Exultat & nostris Mars truculentus agris:
 Aurati tot cur Equites in pace creantur
 Quarum, & in dubio es Mars redeatné breui.
 Mota domi quæ sunt, plusquàm ciuilia terrent
 Bella: Minus nocuit beligerasse foras.
 Ergò ad restringendum hæc bella domestica, caute
 Plurimus halcyoneo tempore factus Eques.
 Nā multis (nisi sit pulchro hoc stratagemate cautū)
 Pax cum coniugibus non foret vlla domi.*

*Ad eundem, consolatorium de
 obitu vnigeniti.*

*V**Nica solliciti qui spes fuit alma parentis
 Filiolus, quannis occidit, haud perijt.
 Mortalis qua parte cadit, fuit: Inde parentes
 Quales sunt, talem se genuisse sciant.
 Immortale deus mortali huic associavit
 Semen, & hæc duo sunt non nisi totus homo.
 Res (forte) est talem nullum genuisse, dolenda:
 Certè immortalem progenerasse, sat est.*

Ad

Ad Guil. Wroth amicum : De libris non
temerè edendis.

CUr nostros rogitas, patior latitare libellos :
Vixque edi tandem post duo lustra sino ?
Cunctanter, si alibi, faciendum hic arbitror esse :
Preproperè vatem non libet esse mihi.
Non pariter ventrum sit partus, & ingeniorum :
Annis iste decem, mensibus ille nouem.

" Hor. de
art. poet.

Ad Io. Owenum Britannum.

VIsa mihi ut primùm tua sunt epigrāmata Oene,
Lecta statim oblectant, plūsque relecta placent.
Tum mea, qualia sunt, fusim congesta reuisens
Excolo, decreram cum latuisse prius.
Rustica Musa mea est, audacula sed petit urbem :
Inq̃, Aulam nostri Caesaris ire cepit.

Ad G. Gagæum fr. strenu.

Splendidius quamuis optem tibi munus, habebis
Hoc leue : Nam longam conuenit ire viam.
Latronem haud metuit falsum, paruiq̃ vehendo
Constabit ; paruum & retribuisse potes.

Ad inuictum animo & virtute Mauritium
Nassouium &c. 1606.

PVgnasti dubio Mauriti Marte, tulisti
Multa : parum de quo iactitet, hostis habet.

L

Primo

Primo succedere secundus, tertius, alter:

Vnus tu patriæ stas pater usque tuae.

At nunc te sequitur Dux impetuosus, & acer

Pressus, ac bello solidiore premit.

Sume animi tibi, namq, dabit Deus his quoq, finem:

PARVULA te tantum scalpere SPINA potest.

Hispanus & Hollandus.

T*E tanta rabie, in te tam rabiosus Iberus*
Impulit, ut iam sis nescius ipse tui.

Addere plus animi vobis, est velle furorem

Insano, aut oleum supposuisse rogo.

De hospitio ad Ast Sabrinæ, diluvio urgente.

Ad G. Powellum I. C. amicum,

T*raiectum quoties Astensem mente reuolo,*
Diluxies cœptum hic dum remoratur iter:

Hei mihi, præteritos videor renouare dolores,

Et patriæ ante oculos cernere damna mea.

Auribus insistent etiamnum vociferantes,

cum patre filiolus, filia & alma parens.

Dulce sed hospitium, & lectos meminisse superbos,

Qui ne unum vellent flectere iota, inuat.

Suaue sodalitium tumidi salsedine ponti

Conditum, cœnam protulit inspidam.

Aliud, de diluvio. Ad Guil. Stradlingum

cogn. & amicum.

N*Vper ut è ruri veni peregrinus in urbem,*
Diluvio ereptus, vix sine clade, nono:

Vndique

Undique concurrunt auidi nouitatis amici,
 Et rogitant mihi si quid sit in ore noni.
 Pendent (inquam) arboribus piscisque, hominesque,
 Vidi ego: Dum ponto bos natat, agnus, equus.
 Plaustra ubi currebant, passis ibi cymbula uelis
 Euolat: Insuetis itque, reditque uis.
 Historicis noua materies, eademque poetis:
 Scribere vera queant, vix habitura fidem.

De ponto. problema.

O Mnia cum currant in pontis flumina, Pontus
 Non satur est. Nunquid spirat auaritiam?

De inaudito antehac Sabrinae æstu. Ad reue-
 rendiss. & mihi amiciss. Fr. Ep. Landauenf.

O Rdine quod nullo, quod nulla lege profani
 Vinimus: Ex leges mergimur inter aquas.
 Eripuit Deus è flammis nos, noster in illum
 Non inflammatur, non magis ardet amor.
 Digni qui gelidis pelagi pereamus ab undis,
 Sunt quibus in nostrum frigida corda Deum.

"Non.
 Nouemb.
 1605.

Ad D. Edw. Stradlingum Equ. de æstu Sabrinae
 incredibili, (postridie suscepti itineris Londinum
 versus) quo agger" ille nouitius ad Aber-
 thaw, superatus est, & penitus dis-
 ruptus. 20. Ia. 1606.

* Supra
 pag. 151.

N Eptunum incusat frustra qui nauigat æquor,
 Certus in incertis fluctibus error inest.

Legibus incassum exleges, constringere certant
 Mortales, (quæ non lege tenentur) aquas.
 Credideram positas, non fluxo limite, metas
 Oceani: Et Vestæ cognita iura Deæ:
 Fixâ sed in fluidis non constat regula rebus,
 Mota ciro tumidis flatibus unda tumet.
 Pacēque fœdis fragus rupta, quam sauxerat olim
 Glancur, ad hostiles currit, ut ante, dolos.
 Quôdque salum fuit, usq, salū facit esse: Per agros
 Fluctuat, & Cererem prouocat unda piam.
 Vt redy, lacerata videns quæ firma reliqui,
 Quôdque omnis perijt spēsque, laborque mihi
 Insomnis, sumptusque tibi, fructusque colonis:
 Talia sollicito pectore verba roto.
 Nulla fides regni tecum Neptune; Tueris
 Audax quæ tua sunt, vique aliena rapis:

Ad Elis. Kenn pulchram & generosam puellam,
 familiæ solam heredem: Diluuij (interueniente
 rustico) difficill. mē elapsam.

Litrore ludentem cum te (formosa) videres
 Nereus, hic forma captus amore tua:
 Exlex, aggeribus ruptis, incurrit in agros:
 Insequiturque pedem, te fugiente, iulm.
 Ipsa fugis velox, sequitur velocior iste:
 In truci amplexus, praeda cupita, vehis.
 Tusclamas, frustra: Tenuere nihil ille misertus,
 Oscula dat labijs millia multa tuis.

Raptori

Raptori infensa Dryades, de sylua ibi Faunum
 Syluestrem, auxilium qui ferat, ire iubent.
 Hic mox, auspicius Dinis, aròuscula amica
 Eripuit tumido, te tribuitque tuo.

De Sabrinæ æstu. Ad Tho. Lutterellum
 Dunsteriensem, amicum & consanguineum suum.

S Abrinæ insolitus cognoscere si cupis æstus
 Quas habeat causas, & furor unde venit:
 Ad lunam vulgus transfert, ventosque mouentes,
 Altius ingenium non leuat ille suum.
 Ætheris aspectum astrologus, iunctosque planetas
 Inspicit: Hisq; nouum quod cadit omne, refert:
 Consule symmistas, & causam hinc quare: Quid illis
 Cuncta Deo (dicunt) sic statuente cadunt.
 E tribus his vnâ liceat mihi promere causam:
 Per media hæc, fiunt quæ, Deus ipse facit.
 Percussa Moyses sic, apè, en flumen aquarum
 Per medium hoc, medio at non mediante, dedit,
 Antè tamen ventis mediantibus, in mare rubro
 Fecit iter populo, & stare coegit aquas.
 Nempe potest vtrunq; Deus: Medys operatur.
 Quòdque placet, nulla re mediante, facit.

In Maximum.

E Numerans nostris quot sunt errata libellæ
 Maxime, te solus qui latet error, hic est.

L 3

Inmeritum

*Immeritum laudans te, erravi ego: Tu tamen istum
Præteris errorem. Num tuus error hic est?
Errabam imprudens, erras prudensque, sciensque
Maxime: In errore hoc maximus error inest.*

In eundem.

C*ensorẽ te non metuunt mea carmina: Quare?
Iudicio non stant illa, cadent iũ tuo.*

*Ad reuerendiss. & doctiss. D. Tob. Mathæum,
Archiepiscopum Eboracensem.*

V*T tua continuo virtus, sic præmia crescunt
Virtutum: Est meritis accumulatus honos.
Huic onus incumbit maius, satis ipse ferendo es:
Viribus hoc pensum est inferiusque tuis.
Ingenio doctor, Præsul pietate, fidẽque
Pastor oves pascis, dirigis, atque doces.*

*Ad reuerendiss. D. Rich. Vaughan,
Episcopum Londinensem.*

E*X meritis meritũ dedit hunc tibi Christus hono-
Quod magna Præsul magnus in urbe sedes.
Pascis oves, baculũque lupos ab ovile propellis:
Cautior hos, illas mitior arte regis.
Doctus utrunque piũsque facis, duo munera cleri
Maxima, qua minime pars modò magna facit.
Sic reliquis tu præluces virtute, ut honore:
Vnde loco decus es dulce, locusque tibi.*

Ad

Ad nobiliss. Dn. Io. Baronem Lumlæum, omni
virtutum genere clarum : Cui Stradlingi amore
quasi hæreditario astringuntur.

Nobilitas quid sit, versutibi dicere, inane est :
Pleniùs exemplo id tu, meliùsque doces.
Prima Dei cura est, regis regnique secunda :
De te, déque tuis ultima cura tibi.

Ad Illustrem heroinam Dn. Mariam Neuille,
Comitis Dorsettiæ filiam.

Fortunam, clarumque genus virtutibus auges :
Vatis & ingenio splendet utrunque tui.
Materiem ut vati celebris virtute dedisti,
Sic ornat Spartam sedulus ille suam.
Sat licet est virtus per se laudabilis, at qui
Conspiciuam vates hanc facit esse magis.

Ad D. Io. Wyndham Equ. arctè affinem
& amicum,

Sors tua non mediocris, at est prudentia maior :
Hac illam, domina seu imperitante, regis.
Sorte tua fœlix, sed plus consorte beatus :
Nam consors sortem bis beat ipsa tuam.

Ad Spencer & Daniel, celeberrimos Poetas.

Dividitis primas inter vos, atque secundas :
Tertius a vobis quisquis erit, sat habes.

Ad D. Edw. Stradlingum Equ. de antiqua
maiorum sede, Castro Sancti Donati,
a se illustrata.

Est, qui maiorum sola virtute relucet :
Nil, quod sit dignum posteritate, facit.
Alter de decorat proauorum insignia turpis,
Nobilibúsque ortus, sordida quæq; sapit.
Tu, laudate senex, patrum monumenta priorum
Restituens: Non hos, non finis ista mori.
" Fitzhaymon patribus dederat quæ victor auitis
Castra, solo renouas penè subacta diu.
Maior in hoc minor es maioribus: Hósq; sequuntur
In reliquis, satis hoc esto, superque tibi.

" Cam-
den Brit.
Glam.

Ad Iacobum regem.

Falsò olim vates adulans de Cesare scripsit,
Diuisum imperium cum Ioue Cæsar habet.
De te (sors votis) liceat mihi dicere. Cæsar
Vnitum imperium sub Ioue noster habet.

Simones duo. Ad ecclesiasticos.

Simani magna est clero reuerentia: Laudo.
Pastorum Simon maximus unus erat.
Alter ouile dei Simon vorat heresiarchus:
Diligitote Petrum, sed fugitote Magnum.

De

De Putfōno, nugatore arguto : Iocus.

P Rodit in vulgus Putson pharetratus, & arcu:
 Ac se cornigerum velle ferire vovet.
 Colligans nunc hunc, illum nunc inspicit: An sit
 Ebrius incertum est, seu magis mentis inops.
 Dum cuncti dubitant: Culpa sibi conscia, raptim
 Fœmina ibi astantem corripit una virum.
 Atque caue, dicit, coniux dilecte: Sagitta
 Ah vereor vestrum nè petat ista caput.
 Cautaq; subiungit: Quannis tu corniger hand sis,
 Quid si cornigerum te ebrius iste patet?

Ad Guil. Wroth, amicum.

I Ndoctomittis si quando epigramma sodali:
 Hinc tu quis fructus, quid capit ille boni?
 Negligit ignarus quod non intelligit, Esto:
 Iudicium at tibi sic, ingeniumque colis.

De incredulo, & credulo.

O Mnia credit hic, ille nihil: Peccatur utrinq;
 Inter utrosq; sed est par tenuisse modum.
 Credere nec medium satis est credentibus: Immo
 Creandum fidos credere quodque decet.

S. Paulus Apostolus.

I Nter discipulos minimus tu, maximus idem:
 Maximus es re, sed indice te, minimus.

Tuna

*Tūne ergò haud verus index? utcunq, scienter
Hic erres, error sobrius & pius est.*

Ad Edw. & Guil. Lewysios fratres, Equitis fili-
os, optimæ indolis Adolescentes, cogn. suos.

Certatis studijs paribus, certetis amore
Sic simili, ut studio certat uterq, pari.

In Paulinum hypocritam.

Soli dicta dies, in Iam fortè calendas
Incidit: ultra cūm dona, citràq, volant.
Undiq, vicini, socialis symbola amoris,
Munera Paulino splendida quique ferunt.
Scilicet, is sacris dictus: Pòst prodit, & vni
Ne puero micam retribuendo: Refert,
Sumo quæ gratis dantur, nihil ipse rependo:
Sancta aies domini est, nāndina nulla volo.

Ad Iacobum Britannix Regem.

Materies doctis magna es, Rex magne, poëtis:
Hisque opus est de te nil nisi vera loqui.
Quæ affingunt alijs, in te sunt vera: Poëta
Historico de te cūm canit, esse liceat.

Ad Christianum 4. sereniss. Daniæ Regem,
Augustiss. Annæ Britt. Reginae fratrem: de suo
in Britanniam gratissimo aduentu. 1606.

Hospite si quando est lætata Britannia, lætam
Iam magis hospitio conuenit esse tua.

Rex

Rex regem, frater fratrem complexus amore:

Arctius hoc illum iungis amore tibi.

Rarus amor fratrum, rarissima gratia regum:

Vos regum & fratrum Lumina rara duo.

Ad Augustiss. & sereniss. Iacobum &

Annam, Regem & Reginam

Britanniæ, &c.

S*anguine Brutigenæ, Scoti, Daniq; frequenter*
Permisti, vires exernere suas.

Viribus alternis victi, victoria neutri

Cesserat: O lis hæc sanguinolenta nimis!

Vos duo permistis tres uno sanguine gentes

Iungitis, ut pax sit gentibus alma tribus.

Sanguine Mars olim crescebat, sanguine vestro

Pax viget, & vim Mars perdidit ipse suam.

Ad D. Io. Ramsey Equ. Vicecomitem Had-

dington. pia memoria digniss. Qui (inter alios) for-

tissimè pugnando, infidum illum Gowrium

proditorem confodit: Cùm iam tum

Regem a nequissimo Alexan-

dro, Gowrij fratre,

liberasset.

I*ncertum est maiorne fides fuit, an tua virtus,*

Ambarum quando maximus usus erat.

Perfidia & vitio pleni duo: (Qui?) Duo tetra

Monstra hominum, vestro Marte fidèq; cadunt.

Monstra domare, fuit quondam labor Herculis. Horum

Sen Alcides, domitor Ramsæus, alter erat.

Ad

Ad Tho. Dn. Areskin, Satellitij Regij præfe-
ctum: Aduersus Gowrios fratres nequissimos,
virum fide & virtute probatissimum.

Ivre Satellitij es præfectus Areskine regis,
Fidus ei quondam nãq, satelles eras.
Gowrius & frater, ter fædo crimine spurci:
Virtutis testes sint, fideiq, tue.
Quanta est quæ in tanto emicuit discrimine virtus?
Maior, quo magno profuit illa magis.

Ad Egregium, & omni virtute insignem,
D. Edw. Stradlingum Equ. anno ætatis
suæ 78. animi corporisque vigore
pollentem, Auunculum sibi
præcharissimum.

Quod tibi nec grauis est, alijs uero molesta senectus.
Sed mens in sano corpore sana viget:
Hoc benè transacta signum est insigne iuuenta,
Virtutisque proba tessera certa tue.
Rara inuentuti succedit sana senectus
Lasciua, & vite mors bona rara mala.

Ad D. Fr. Verum, Equ. ordinis nobilem
virum, bellilaude conspicuum.

Non mihi de Vero nisi verum, dicere fas est:
Nam vero verum congruit omni sibi.
Non opus est falsam Vero confingere laudem,
Sed Vero satis est si sua vera datur.

Laus

*Laustua non verbis eget, illam Marte cicatrix
Plurima, quæ tibi stat corpore fixa, probat.*

Verò nihil verius. Dictum Verorum, Illustriss.
Oxonie Comitum.

Verus, verior, & verissimus, hæc tria monstrât:
*Quòd verò quiddam verius esse potest.
Falsum ergò est, verò nil verius esse: sed ipsum
Hoc verum est, Verò verius esse nihil.
Intensè capitur verum, & quandoq; remissè:
Vere, magis tu non suscipis, atq; minus.*

In Rufam.

Rufa tribus fato iuuenis, priuata maritis,
*In Bustum positis non lachrymauit eis.
Tristior in quarto iam luget funere, quamuis
Ecce tribus reliquis peior hic vnus erat.
Scilicet ante obitum illorum, fuit ipsa sequenti
Desponsata viro: At iam viduata merè est.*

De Clerico quodam. Ad Io. Stroude,
armigerum I. C. amicum.

Hic quoties è suggesto præcepta Tonantis
*Intonat, angelicum credimus esse virum.
Mutatà sede, hic quantum mutatur ab illo?
Vix ut eundem mox, qui fuit antè, putes.
Vita diabolicum probat improba: Nos decet eius
Non turpem vitam, sed pia verba sequi.*

Iacobus

Iacobus minor, maior, maximus. Ad
Iacobum Regem.

A Vdieram binos olim vixisse Iacobos,
Quorum unus maior, sed minor alter erat.
Maximus at quis sit, nisi tu? Qui nempe secundus
In terris nulli, proximus ipse deo es.
Fortunâ magnus, maior virtute: Duabus
Coniunctis, horum maximus ergò triumphes.

Ad nobilissimos fratres Penbrochiæ &
Montgomeriæ Comites.

D Vlcis amor fratrum, fratribus frater amicus:
Hisq; amor ingenitus crescit ab arte magis.
Sic crescat vobis, ut causa accrescit: utrisque
Dum vita est, vester non moriatur amor.

In Astrologum quendam.

V Xori Astrologus diffidens, consulit astra,
Num se cornigerum viuere fata velint.
Infelix sortem discit: Quodq; astra minantur,
Vxore id statuit non rennente pati.

In quendam grandiloquum.

A D Celsum quoties tua littera mittitur, usque
Scribis honorandum hunc in titulo dominum.
Cum socijs tria verba monens, tibi Celsus amicus
Est, in delicijs quemq; misellus habet.

De

De nugatore quodam, ioculus.

Nugator iocularare lufiturus,
 Dum se accingit adhuc, & aptiorem
 Disponebat inanis ad iocandum:
 Astantem rogabat in corona,
 Heus tu, dic mihi iam quid actiturus
 Sum? Dic enge, taces? Iocum recense.
 Respondet, licet arduum sit ante
 Quod facturus es, expedire: Te mox
 Acturum auguror esse morionem.

In Syllam.

Conugis (ut domina) imperium fert Sylla co-
 Tentat at hoc frustra ponere triste iugum.
 Viribus inferior, certat ratione: Docendo
 Lege dei uxoris se caput esse sui.
 Vnguibus in faciem volat hac, & scommate bello,
 Se iurat proprium scalpere velle caput.

In Bibulum.

Per magnū B scribo tuum (sed non benè) nomen,
 Rectius at per b debuit esse iuxta.
 B magnum parvūq; tibi concordat utrunq;
 Nam Bibulus bibulus, scriptio recta sat est.

In Hamannum.

VT duo subiecto contraria sint simul uno,
 Quis fieri, factum cum videt esse, neget?
 Ebrius es, sobriusq₃ simul. (Miracula narro!)
 Potus enim dormis mox, sobriusq₃ cubas.

Fidus amicus. Paradoxum: Ad G. Thom-
 asium ar. I. C. amicum.

Cum solùm aduersa fidus cernatur amicus
 Fortunâ: Miser est, qui haud miser antè fuit.
 Nam miser est, fidum qui non cognoscit amicum:
 Et fidus quis sit, sors mala sola probat.

In Aulum.

Vicinum tanquam temet quia diligis, aequè
 Illius uxorem diligis atque tuam.
 Angelus in mundo es, qui sic mandata perimples:
 Quòdque potest nemo (scilicet) ipse facis.
 Pergit adhuc Aulus, supererogat, undiq₃ sanctus:
 Vicini uxorem plus amat atque suam.

Volenti nihil difficile. In Graccum.

Difficile est tibi, Gracce, tuam compellere Grac-
 Arbitrio ut viuat, nupta modesta, tuo.
 Velle tuum est, sed nolle suum: Tenet ergò, nec errat
 Regula. Nam facile hoc, si volet ipsa, foret.

In

In Syllam nullifidium.

Avdierat quosdam pro relligione cremandos
Sylla: statim fidei nullius esse placet.
Atq; ait, (hoc adulans blando sibi scommate) mundū
Crudus in hunc veni, haud tostus abire volo.

In Crassum prædiuitem, moriturum.

Longum Crassus iter cū iam se credit iturum;
Illuc unde iterum fata redire negant:
Distribuit bona pauperibus nonnulla, deinde
(Vt sit fortunā) denuò vita reat.
Quidam ait, O utinam nostrum sic quolibet anno,
Contingat Crassum terne, quaterne mori.

Væ soli. In Aulum.

Væ soli, vetus hoc haud verū esse, arguis Aule:
Nam tibi væ, quod non solus es, esse gemis.
Monstrū hominis, cui non quadrant prouerbi, cun-
Que quadrare solent! Cur minùs ergo tibi? (Etis
Falsificat dictum tua coninx litigiosa,
Quæ rixis auget væ, malè docta, tuum.

Vnita disiunctis præstantiora. Ad Regem.

IN tria diuisum Saturni regna cadebat
Imperium, "Diuis cesserat atque tribus.
Aurea cessabant hoc tempore secula, & atas
Ænea successit; Ferrea facta breui.

"Ioui.
Neptune.
Plutoni.

M

Fabula

*Fabula significat, magno sub principe iuncta,
Cum disiunguntur deteriora fore.*

Optio, de vnione Britannia. *(britannus:*

A Nglo-britannus, Scoto-britannus, Cambro-
Vna acclamemus voce, Britannus ego.

Ad libros suos. In Zoilum.

Væ vobis (*actum est*) temerè quos edo libellos:
Exitium miseris Zoilus ipse dabit.

Illius certum est lingua vos usque perire:

Namq, venenata est, quem ferit ilia, perit.

Inuidus antidotum dat Zoilus ipse, reflectit

Vis: cupiènsq, alios, se ferit ipse magis.

Ad bibliopôlam.

Si cupis è nostris fructum tibi carpere libris:
(*Omnis & hoc passim bibliopôla cupit.*)

Sic age, non magno vendas: Nam maximus esse

Quæstus, qui levis est, uberiôrq, solet.

Si tibi constiterint drachmæ, pars dimidiata

In lucro satis est ampla, supérq, tibi.

Finis libri quarti.

INDEX VIRO RVM

*Illustrium, & aliorum qui sparsim
in his Libris memorantur.*

*Adduntur loca clario-
ris notis.*

A D Elis. reginam Angl. pag. 8. 48	principi a latere. 145
Ad Iacobum Regem Bri- tanniæ, &c. 94. 97. 119. 124. 125. 139. 143. 153 166. 168. 169. 172. 175	Ad eorundem tutores. 145
Ad Reginam Annam. 143 169	Ad Ducem & Senatum Ve- netum. 157
Ad Christianum 4. Daniæ Regem. 168	De illustri Estensi familia. 66
Ad Henricum Principem. 98. 123. 143	Ad Maurium Nassouium, &c. 159
Ad Carolum Eboraci Du- cem. 144	Ad D. Tob. Mathæum E- pisc. Dunelmens. 94. & Archiep. Eboracens. 164
Ad Dn. Elis. Regis fil. 144	Ad D. G. Babington Episc. Wigorn. 94
Ad Dn. Margaretam & Ma- riam. 144	Ad D. Fr. Godwyn Episc. Landauen. 94. 161
Ad Dn. Arbellam. 145	Ad Ro. Com. Essex. & D. Car. Howard Thalassi- archam. 69
Ad nobiles. Adolescentes	Ad Com. Nottingham. 146
	Ad

I N D E X.

Ad D. G. Ceciliū Angl. Thesaurarium. 65	Ad Dn. Catherinam filiam. 129
Ad Com. Dorsett. Angl. Thesaurarium. 126	Ad Guil. & Rob. filios. 129
Ad D. Tho. Egerton, Baro- nem Ellesmerum, Angl. Cancellarium. 99	Ad Car. Blunt Dn. Mont- ioy. 122
Ad D. Io. Popham, sum- mum Angl. Iustitiarium. 99	Ad Edw. Dn. Zouch. 134
Ad eodē coniunctum. 141	Ad Io. Dn. Lumlaum 165
Ad D. Fr. Walsingham Equ. 2	Ad G. Dn. Montegle. 153
Ad D. Mariam Comitissam Pembr. 68	Ad Henr. Dn. Herbert. 129
Ad Com. Pemb. & Mont- gom. fratres. 127. 172	Ad Dn. Mariam Neuille. 165
Ad Com. Pembr. 98	Ad D. Elis. Io. Westoniam, virginem Anglam, poë- triam. 83
Ad Dn. Annam eius foro- rem. 98	Ad D. Io. Ramsey, Vice- com. Haddingtoniæ. 109.
Ad Southantonix Comi- tem. 99	Ad Tho. Dn. Areskin 170
Ad Northantonix Comi- tem. 127	Ad D. Edw. Stradlingum Equ. 3. 8. 18. 43. 44. 50. 92. 151. 161. 66. 170
Ad D. Ro. Ceciliū Regi- um Secretarium princi- palem. 126. Salisb. Com. 66	Ad Dn. Agnetam eius vx. 4
Ad Dn. Elisab. Rutlandiæ Comitissam. 127	Ad chariss. 93
Ad D. Ro. Vicecom. Lisle. 128	Ad A. Gage vx. for. 93
Ad Dn. Barbaram eius vx. 128	Ad Academiæ Oxon. & Cant. 88. 89. 136
	Ad Elis. Kenne generosam puellam. 162
	Ad D. Phi. Sydnurum Equ. 22
	Ad D. Fr. Drake Equ. 4
	Ad D. Richard. Lewkenor Equ. 141
	Ad Dn. Io. Croke Equ. 146
	Ad Dn. G. Herbert. Equ. 147
	Ad

I N D E X.

Ad D. Richar. Barklæum	uerlæum) theologum &
Equ. 5	medicum. 119
Ad D. Fr. Vere Equ. 170	Ad Io. Stroude I. C. armig.
Ad D. Fr. Popham. Equ.	171
147	Ad Candisum. 72
Ad Dn. Tho. Baskerville	Ad Raymundum. 72
Equ. 71	Ad Guil. Camdenum. 41. 70
Ad D. Io. Harington Equ.	De G. Basset armig. 69
32. 82. 137	Ad Leyfanum Euans ar-
Ad D. Io. Wyndham Equ.	mig. 78
165	Ad R. Seys. I. C. armig. 140
Ad D. Iacobum Lancaster	Ad G. Thomasium I. C. ar-
Equ. 71	mig. 138. 174
Ad Dn. Io. Hannam Equ.	Ad G. Powell I. C. 160
120	Ad Edw. Greene Theolo-
Ad Fr. Tate armig. 146	gum. 40
Ad D. Rich. Treuor LL. D.	Ad Tho. Mossæum Theo-
131	logum. 49
Ad Edm. Stradlingum fr.	Ad Ro. Robinson Theo-
19	logum. 107
Ad Henr. & Tho. fr. 30	Ad Rodolp. Guilielmium
Ad G. Gage fr. 40. 138. 159	Theologum & Medicum.
Ad sorores. 149	152
Coniuratio illa diaboli-	Ad Ro. Robotham Theo-
ca Non. Nouemb. 1605.	logum. 108
153	Ad Rhæsum Morgan The-
Ad Parlamentarios. 154	ologum. 112
Ad Clerum. 154	Ad Mōrg. Ionsum Theo-
Ad Hug. Sanforde armig.	logum. 113
158	Ad Edm. Spencer. 21. 100.
Ad Io. David Rhæsum me-	165
dicum. 4. 26	Ad Sam. Daniel. 100. 165
Ad Tho. Leysonum medi-	Ad Mich. Draughton. 100
cum. 5. 16. 27. 103. 105	Ad Tho. Loccum. 69
Ad Hug. Atwill (vulgò Ca-	Ad Tho. Lutterell. 83. 163
	Ad

INDEX.

Ad Henr. Wyndham.	108	Dn. Guil. Cecilij thesau-	
Ad Io. Wyndham.	85	rarij.	66
Ad Edw. & Guil. Lewysios		Guil. Dn. Herbert de Rag-	
fr.	168	lan.	89
Ad Rich. Lougher.	37.142	Tho. Stradlingi Equ.	10
Ad Guil. Stradlingum.	160	Tamafine Straglinge eius	
Ad Math. Pryce.	152	El.	25
Ad Guil. S. Iohn.	82	Phi. Sydnei Equ.	23.40
Ad Sam. Lewkenor.	142	Io. Norrylij Equ.	30
Ad Guil. Wroth.	159.167	Edw. Gage Equ.	132
Ad Io. Owen.	159	Dn. Elis. eius vx.	132
Ad amicos.	85	Henr. Portman Equ. & vx.	
Ad Trinobantes.	100		133
Ad lectorem.	1. 45. 48.	Edw. Manselli Equ.	72
	105.136	Dn. Iane eius vx.	73
Ad librum.	47.90.135	Guil. Herbert Equ.	74
Ad bibliopôlam.	46.91	Hugonis Portman Equ.	147
Ad Iacobum Clementem.		D. Elis. eius for.	32
	67	Fr. Drake Equ.	27
Londinum.	1.34.125	Io. Hawkins Equ.	28
Edenburgus.	123	Io. Younge Equ.	24
Collegium Bristolense.		Tho. Morgan Equ.	30
	93	Rog. Guilielmij Equ.	31
Annus octogesimus o-		Martini Frobucri Equ.	71
ctauus.	48	Rich. Grenesfelde Equ.	68.
Fons stupendæ naturæ.		Tho. Palmeri Equ.	148
	49	Fr. Stradlingi patris, & ma-	
		tris.	23

EPI T A P H I A.

ELisabethæ Reginae.	104	Anne Stroude fr. vx.	53
EC. Iulij Cæsaris.	67	Dauidis Stradlingi armig.	133
Henr. tertij Fr. Regis.	67	Guil. Matthei armig.	73
Parmensis.	7	Hug. Stradlingi fr.	28
Fr. Bedfordie Comit. 39		Perceulli Stradlingi fr.	
			29

Edw.

INDEX.

Edw. Stradlingi nepotis.	103	Anonymi cuiusdam rumu- lus.	50
Tho. Stradlingi cogn.	104	Sicarij cuiusdam.	63
Fr. Stradlingi fil.	134	Libidinosi cuiusdam.	156
Tho. Richardij Coytensis.	148	Mœchi & Mœchæ.	120
Tarltoni.	13	Cuiusdam sepulti in via publica.	75
Bulli.	14		

FINIS.

TYPOGRAPHVS LECTORI.

Erratum est paucis, hac corrige pauca: Legenti
Crede mihi liber hic sat tibi gratus erit.

PAg. 17. lin. 3. *iugiter.* p. 18. 26. *Auster.* p. 22. l. 17. *Quos.* p. 57.
 l. 14. *perosus.* p. 81. l. 11. *moritura.* p. 99. l. 24. *ingenuum.*

Leuoribus ignosce Lector, & vale.

